דער פונק
THE SPARK

INTERNATIONAL WORKERS ORDER

Vol. I, No. 7, April, 1931

1טער יאָרגאַנג, נומער 7. אַפּריל 1931

סאָפיע פּעראָווסקי
איינע פון די העלדן פון „פאָלקס־פרייהייט", וועמען דער צאַריזם האָט אויפגעהאַנגען מיט 50 יאָר צוריק (15טן אַפּריל, 1881).

„מאָרגן־פרייהייט" יובילייו

אונזער יוגנט־סעקציע קאָנווענשאָן־פּראָגראַם

די פּאַריזער קאָמונע
פון ש. גלאַזמאַן

נאַפּאָלעאָן באָנאַפּאַרט בריאַן
(ליד) פון אהרן קורץ

אין דער אידישער „ברעד־ליין"
(פעליעטאָן און צייכנונגען) פון יאָסל קאָטלער

דער קוואַל פון וואַנען דער אָרדן דאַרף ווערבירן מיטגלידער
פון ש. אַלמאַזאָוו

אַרבעט פאַר אונזערע ברענטשעס אין די קלענערע שטעטלעך
פון נ. וואַגנער

אַ דערגרייכונג אָנגעפּיקעוועט מיט טעות'ן
פון א. מייזעל

ביים אָפענעם קבר
(אַ געשעענעניש) פון חיים מאַרגאָלעס־דאַווידזאָן

Application for Entry as Second Class Matter at the Post Office of New York, N. Y. Pending.
Subscription $1.00 per year

פרייז צען סענט

בריוו פון אונזערע מיטגלידער

א פרעווענטאריום פאר'ן אינטערנאצ. ארבעטער-אָרדן

אין ערשטן נומער „פונק" (זייט 22) איז געווען געמאלדן אז א ספעציעלע דעלעגאציע איז ארויסגעפאר'ן זען א פלאץ פאר א פרעווענטאריום מיט אן אפטיילונג פאר א סאניטאריום.

א פרעווענטאריום איז דאס פארקערטע ווי א סאניטאריום. א סאניטאריום נעמט אריין אזעלכע מיטגלידער, וואס האבן שוין א „טאטש", וואס ליידן פון דער פראלעטארישער קראנקהייט, שווינד־זוכט (קאנסאמפשאן). נאר א פרעווענטאריום מיינט צו שאפן א פלאץ אין די בערג, אדער אין אזוי א שיינעם געזונטן געגנט, וואו א מיטגליד, וואס פילט זיך אפגעשוואכט אדער מיד, זאל זיך קענען פארן אפרוען, כדי עס זאל נישט קאנען קומען צו „קאנסאמפשאן".

פארשטייט זיך, אז מיר וועלן דארטן דארפן האבן א האספיטאל מיט דאקטוירים, וואס וועלן דארפן אכטונג געבן אף די שפייז און פיליכט אויך אף פאציענטן. עס זייען פאראן גענוג חברים, וואס נאך לאנגע יארן שקלאפעריי און ארבעטנדיג אין דער באוועגונג איז זייער הארץ אפגעשוואכט.

איך שלאג פאר צוזאמענצורופן אלע חברים פון בילדינג טרייד און זיך מיט זיי באראטן, וואס פאר א סארט געביידע מען דארף שאפן פאר'ן פרעווענטאריום. אפשר איז גאר מעגלאך, אז אונזערע חברים סטאליארעס, פלאמבערס, פיינטערס, פלאסטערער און אלע אנ־דערע זאלן זיך ארגאניזירן אין „שבת'ניקעס" און צוזאמען מיט'ן גענעראלן אפיס זיך באראטן, ווי אזוי די אינסטיטוציע קאן באשאפן ווערן. אויב חברים האבן געקענט אמאל, נאך זייענדיג סאציא־ליסטן, אויפבויען „לייבאר טעמפלס", טא ווארום זאלן מיר נישט קאנען איצט אויפבויען א פרעווענטאריום? חברים, אויב מיר ווילן, אז אונזער ארדן זאל זיך ברייט און גיך צעוואקסן, מוזן מיר גלייך ארויסטרעטן מיט דער לאזונג: „א פרעווענטאריום פאר'ן אינטער־נאציאנאלן ארבעטער־אָרדן".

פ. אלענבערג.

א סטאביליזירטע שטיצע פאר דער „מארגן-פרייהייט"

די עקזיסטענץ פון דער „מארגן־פרייהייט" פאר דער גאנצער צייט איז נאר א דאנק דער מאטעריעלער שטיצע פון די צענדליגער טויזנטער ארבעטער. דאך איז די „מארגן־פרייהייט" אלע מאל געווען אין אזא לאגע, אז די מענעדזשערס פון דער „מארגן־פרייהייט" האבן נישט קיין איין מאל געקענט באשטימט זאגן, אז די „מארגן־פרייהייט" איז פארזיכערט אויף א שטיקל צייט. אלע מאל לויערט די געפאר. לאמיר דעריבער אין דעם אינטערנאציאנאלן ארבעטער־אָרדן איינפירן א סטאביליזירטע שטיצע פאר דער „מארגן־פרייהייט". זאל יעדער פון אונז צאלן 25 סענט א מאנאט פאר דער „מארגן־פרייהייט". דאס וואלט פאר דער „מארגן פרייהייט" געווען די גרעסטע און ווירקזאמסטע מאסן־שטיצע.

א. שעק,
מיטגליד פון בר. 140, אינט. ארב. אָרדן, בעט ביטש.

מיר קאנען זיכערן די עקזיסטענץ פון דער „מארגן־פרייהייט" 1) ווען אונזערע מיטגלידער זאלן צאלן אן עקסטרא שטייער פון 3 דאלאר יאר; 2) די מאנאטן מאי, אקטאבער און אפריל זאלן זיין „מארגן־פרייהייט" מאנאטן און אויסגענוצט ווערן צו מאכן פאר איר ספעציעלע אונטערנעמונגען.

דוד פינקעלשטיין,
מיטגליד בעל־הייוואוד בר. 127, א. אָ. אָ.

שלאג-בריגאדעס ביים אינטערנאציאנאלן ארב. אָרדן

מיר, די איבער אכט טויזנט מיטגלידער, וואס זיינען שוין אנגעשלאסן אין דעם אינט. ארב. אָרדן; מיר, וועלכע האבן פאר־שטאנען די וויכטיגקייט פון אזא ארגאניזאציע, מוזן ווערן די שלאג־בריגאדעס פאר'ן אינט. ארב. אָרדן. פונקט אזוי ווי אונזערע ברי־דער אין סאוועטן־פארבאנד גרינדן שלאג־בריגאדעס צו בויען דעם אינט. ארב. אָרדן. יעדער איינער פון אונז מוז ביי זיך אפמאכן, אז ער מוז ארייננברייגגען דריי מיטגלידער ביז אונזער קומענדיגער קאנווענשאן. דאס איז זייער א גרינגע זאך, אויב מיר ווילן גרייכן יעדן ארבעטער, וואס געהערט נאך אין די „באריסע רינגען", אדער אזעלכע, וואס האבן זיך צוליב דעם קאמף, וואס איז אנגעפירט גע־ווארן פאר די לעצטע יארן, זיך אין ערגעץ נישט אנגעשלאסן, און מיר וועלן אים דערקלערן וואס דער אינט. ארבעטער־אָרדן איז און וואס פאר א ראלע ער וועט שפילן אין דער ארבעטער־באוועגונג.

משה ראטנער,
סעק. בר. 135, בריסקער צענטער.

באגריסונגען

מיר, די מיטגלידער פון י. ל. פרץ בר. 104, א. אָ. אָ. אין דאלאס, טעקסאס, באגריסן די חברים שרענק און לילי מעלניק מיט דעם גע־בורט פון זייער זון.

מיר זענען זיכער, אז דער נייגעבוירענער וועט אויפגעצויגן ווערן אין גייסט פון דער רעוואלוציאנערער ארבעטער־באוועגונג.

ח. סאנשיין, פינ. סעק.

מיר, די מיטגלידער פון קארל מארקס בר. 79 א. אָ., ווינטשן פיל גליק אונזער מיטגליד, ח' עלי קעטץ צו זיין פאראייניגונג מיט ח'טע סילוויע ווארמאן. מיר האפן, אז זיי וועלן ווייטער שטיין צו־זאמען אין די רייען פון דער רעוואלוציאנערער ארבעטער־באוועגונג.

די פרעס-קאמיטע.

קעמפ „קינדערלאנד"

פון די אידישע ארבעטער קינדער־שולן ביים אינט. ארב. אָרדן

קעמפ „קינדערלאנד" איז איינער פון די שענסטע, נאטור־רייכ־סטע פלעצער, וואס איז צום בעסטן צוגעפאסט פאר א קינדער־קעמפ. א שיינער קלארער לייק, פראכטפולע באנגעלאום צום שלאפן, אן איי־גענער טעאטער און צענדליגער אנדערע געביידעס און פלעצער פאר דער ספעציעלער באקוועמלכקייט פון קינדער. די צייט, וואס דאס קינד פארברנגט אין קעמפ, ווערט עס אפגעהיט דורך דערפארענע און איבערגעגעבענע אויפפאסר, טאג און נאכט.

קינדער, אינגלאך און מיידלעך, ווערן אריינגענומען פון 7 ביז 14 יאר.

דער פרייז פאר קינדער פון די א. אָ. אָ. שולן און פון א. אָ. אָ. אָרדן מיטגלידער איז $20.00 פאר 2 וואכן, $130.00 פאר'ן גאנצן סעזאן און $65.00 פאר 5 וואכן פאר קינדער ביז 12 יאר.

קעמפ „קינדערלאנד" איז א וואונדערבארער פלאץ נישט בלויז פאר קינדער, נאר אויך דערוואקסענע קריגן דארטן פאר א ביליגן פרייז די אלע באקוועמלעכקייטן, וואס מען קען באקומען בלויז אין ערשט־קלאסיגע האטעלן: פרישע, גוטע שפייז, באנגעלאום און צימערן לויט יעדנ'ס פארלאנג, הייסע און קאלטע וואסער, שיפן זיך, באדן זיך, פארשיידענע ספארטס.

די רעגיסטראציע האט זיך שוין אנגעהויבן אין אפיס פון קעמפ —143 א. 103טע גאס און אין אפיס פון אָרדן—32 יוניאן סקווער.

THE SPARK
Official organ of the
International Workers Order, Inc.
K. MARMOR
Cultural Director & Editor
R. SALTZMAN,
General Secretary

דער פונק

חודש־זשורנאל

Subscription Rates:
One year $1.00
Six months 60c
Single copy 10c
General Office
32 Union Square, N. Y. C.

אָפיציעלער אָרגאַן פון אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן

Vol. I, No. 7, April, 1931

1טער יאָרגאַנג, נומ. 7, אַפּריל, 1931

„מאָרגן־פרייהייט" יוביליי

ניין יאָר „פרייהייט"!

א יום־טוב פאַר'ן האָרעפּאַשניק, א ווייטאָג פאַר'ן פּאַראַזיט.

איר געבורט (2טן אַפּריל, 1922) איז באַגעגנט געוואָרן מיט גאַליגן געלעכטער פונ'ם אַרבעטער'ס שונאים. די אָלרייטניקעס פונ'ם שונדיסטישן „פאָרווערטס", פונ'ם פאַרבאָסעוועטן אַרבעטער־רינג, פון דער קאָמפּאַני־יוניאָן ביוראָקראַטיע, און זייער גלייכן, האָבן פאַראויסגעזאָגט, אַז די „פרייהייט" וועט אפילו קיין האַלבן יאָר ניט דערלעבן. קיין אַרבעטער־שונא האָט זיך ניט געקענט פאָרשטעלן, אַז די אידישע האָרעפּאַשניקעס וועלן ניט מיד ווערן אויסצוהאַלטן זייער אַרבעטער־צייטונג ניין יאָר נאָכאַנאַנד!

דאָס רעאַקציאָנערע געזינדל האָט זיך אויך ניט פאַרלאָזן אַף זיין שוואַרצער נביאות־זאָגעריי. זיין גאַנצע כל־ישראל פּרעסע האָט די גאַנצע 9 יאָר אָנגעווענדט אַלע מעגלעכע מיטלען צו דעמאָראַליזירן די אידישע אַרבעטער־מאַסן, צו פאַרטומלען זייערע מוחות מיט ציוניזם, „אידישקייט" און מיט אַלערליי אַנדערע מינים שונד. די כל־ישראל פּרעסע האָט אויך כסדר פאַרשפּרייט אַלערליי העצעס און פאַרלוימדונגען, מסירות און שקרבלבולים געגן דער „פרייהייט" און געגן אירע שטיצער.

נאָר אומזיסט!

די אידישע אַרבעטנדיגע מאַסן, וואָס גרופּירן זיך אַרום דער לינקער אַרבעטער באַוועגונג, ווייסן דעם ווערט פון דער „מאָרגן־פרייהייט" פאַר דעם אַרבעטער־קלאַס. זיי ווייסן, אַז זייער „מאָרגן־פרייהייט" — די איינציגע טעגלעכע אַרבעטער צייטונג אין אַמעריקע — איז דאָס ליכט, וואָס באַלויכט זייער וועג; די שטים, וואָס זאָגט אַרויס זייער וואָרט; דער אויער, דורך וועלכן זיי הערן דעם אמת פון דער אַרבעטער באַוועגונג אין אַלע טיילן וועלט און באַזונדערס פונ'ם סאָוועטן־פאַרבאַנד. דורך דעם פּראָזשעקטאָר פון דער „מאָרגן־פרייהייט" זעען אַלץ ברייטערע מאַסן ווער און וואָס עס זיינען דעם אַרבעטער'ס שונאים. אינ'ם ליכט פון דער „מאָרגן־פרייהייט" זעען די מאַסען דעם בונד פונ'ם „פאָרווערטס"־געגנאָסע מיט באָס, רב און גלח; די אחדות פון „ציוניסט" מיט'ן אַסימילאַטאָר, אַנטיסעמיט און פּאָגראָמשטשיק; דעם עכטן פּרצוף פונ'ם פאַשיסט קלעניק און פּראָוואָקאַטאָר, אונטער דער מאַסקע פונ'ם „לייבאָר לידער". דורך דער ראַדיאָ פון דער „מאָרגן־פרייהייט" הערן די אידישע מאַסן די שטים פון דער סאָציאַלער רעוואָלוציע; דורך דער „מאָרגן־פרייהייט" רעדט דער פּראָלעטאַרישער קלאַסן־קעמפער צו די אידישע אַרבעטנדיגע מאַסן אין אַלע ווינקעלעך פונ'ם לאַנד. ער לייקנט אָפּ אַלע שקרים און פאַרלוימדונגען געגען זיינע רעוואָלוציאָנערע אָרגאַניזאַציעס דאָ אין אַמעריקע און געגן זיין פּראָלעטאַרישן פאָטערלאַנד אויף יענער זייט ים.

די מיטגלידער פונ'ם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן ווייסן גוט, וואָס די „מאָרגן־פרייהייט" איז פאַר די אידישע אַרבעטנדיגע מאַסן. זיי האָבן עס באַוויזן דורך זייער מתנה פון איבער 10,000 דאָלאַר אויף איר פריערדיגן רוף. איצט, צו איר ניינטן יוביליי וועט דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן געוויס ברייגען דער „מאָרגן־פרייהייט" אַזאַ געבורטסטאָג־פּרעזענט, ווי עס פּאַסט זיי ביידן.

אונזער רוף איז: די „מאָרגן־פרייהייט" מוז לעבן!

דורך אונזער טעטיגקייט וועלן מיר אויספירן די „מאָרגן־פרייהייט" זאָל לעבן!

אונזער יוגנט־סעקציע

דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן שטייט אויף דער ליניע פון קלאַסן־קאַמף. ער העלפט מאָביליזירן די אַרבעטער־מאַסן צום קאַמף געגן דער קאַפּיטאַליסטישער אָרדנונג. ער זוכט זיי צו דער הויבן צו דער מדרגה פון בויער פון א נייער געזעלשאַפט. דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן איז דערפאַר דורכגעדרונגען פון אינערלעכער התלהבות, קאַמפּסלוסטיגקייט און אָפּערוויליגקייט.

עס איז דערפאַר גאַנץ נאַטירלעך, אַז דער אינט. אַרב. אָרדן זאָל אַרום זיך גרופּירן די אידעאַליסטישע יוגנט. זי איז אין אים ניט קיין פאָראיבערגייענדיגע דערשיינונג. פאַרקערט, וואָס אַנטוויקלטער און דערפאַרענער זי וועט ווערן, אַלץ גרעסער וועט זיין איר אַנטייל און איר איינפלוס אינ'ם א. א. אָ., וועלכער איז א קעמפנדיגער טייל פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג.

אונזער יוגנט, געבאָרן און דערצויגן דאָ אין לאַנד, רעדט און ווירקט אין ענגליש. אונזערע יוגנטלעכע ברענטשעס האָבן דער פאַר מיט רעכט געפאָדערט אַן ענגלישן אָרגאַן. פאָרלויפיג האָבן מיר זיי אָפּגעטיילט א ווינקל אין אונזער „פונק". לאָמיר האָפן, אַז אונזערע ענגליש־רעדנדיגע ברענטשעס וועלן באַלד ווערן גענוג צאָלרייך צו קענען האָבן פאַר זיך א באַזונדער שפּראַך־אָרגאַן, ווי מיר פּלאַנען עס פאַר אַלע אַנדערע שפּראַך־גרופּן אין אונזער אָרדן.

די יוגנטלעכע אָפּטיילונג האָט אַראָפּגענומען פיר זייטן פון דעם אַזוי אויך באַשריינקטן פּלאַץ אינ'ם „פונק". ס'זיינען דורכדעם אויסגעבליבן איבער דריי צענדליג באַריכטן פון ברענטשעס און שולן. דאָך באַגריסן מיר מיט פרייד דעם אַריינקום פון דער יוגנט אינ'ם „פונק". מיר באַגריסן זי אַלס חבר אינ'ם קאַמף. מיר האָפן, אַז צוזאַמען וועט אונז געלינגען אַריינצובריינגען דעם „פונק" אין אַלץ ווייטערע קרייזן, ביז וואַנען אַלע פונקען וועלן זיך צוזאַמענגיסן אין א מעכטיגן פייער, אונזער גרויס לאַנד אויסצולייטערן און באַנייען.

קאָנווענשאָן פראַגן

סוף מאַי וועלן מיר אָפּהאַלטן אונזער ערשטע קאָנווענשאָן. אונזערע ברענטשעס דאַרפן אויסנוצן די חדשים אפּריל־מאַי צו שטודירן און דיסקוטירן אַלע אונזערע אָרדן־פּראָבלעמען. מיר דאַרפן קומען צו אונזער קאָנווענשאָן מיט קלאָרע באַגריפן וועגן אַלע אונזערע אויפגאַבן. מיר דאַרפן אונטערזוכן צי האָט אונזער אָרדן פאַרווירקלעכט די צילן, וועלכע ער האָט זיך געשטעלט. וואָס קענען מיר לערנען פון אונזער ערשטן יאָר טעטיגקייט און וואָס דאַרף זיין אונזער באַלדיגע פּראָגראַם פאַר ווייטערדיגער אַרבעט.

אונזערע ברענטשעס דאַרפן באַטראַכטן די פראַגן וועלכע די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע האָט אַוועקגעשטעלט אויף דער טאָג־אָרדנונג פון דער קאָנווענשאָן. יעדער ברענטש דאַרף זיך אָפּגעבן אַ דין־וחשבון: וואָס האָט ער געטאָן אַריינצוציען אין דעם אָרדן די אַרבעטנדיגע מאַסן, די יוגנט, די פרויען, די פרעמד־שפּראַכיגע און די הי־געבוירענע? וואָס האָט ער געטאָן פאַר אַלע קאַמפּאַניעס פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג און באַזונדערס פאַר דער „מאָרגן־פרייהייט". אויף וויפיל האָט ער אויסגענוצט אָט די אַלע קאַמפּאַניעס אַריינצוקריגן נייע מיטגלידער אינ'ם אָרדן? און דער עיקר, וואָס האָט ער אויפגעטאָן אויפ'ן קולטורעלן געביט, אויפצוקלערן זיינע מיטגלידער און די אַרבעטער מאַסן בכלל איבער אַלע צייט־פראַגן און זיי אויפצוהויבן אויף אַ העכערער קולטורעלער מדרגה? האָט ער דורכגעפירט לעקציעס, איינלייטונגען, דיסקוסיעס, ליטעראַטור אָוועגנטן, פאַרווייַלונגען? האָט ער אַרויסגעבראַכט אייגענע איינלייטער, דעקלאַמאַטאָרס, פאַרלייענער א. א. וו.? און וואָס האָט ער געטאָן פאַר דער דערציאונג פון אונזער נייעם דור? ווי טעטיג איז דער ברענטש געווען אין אונזערע קינדער־שולן, האָט ער דורכגעפירט, אַז אַלע זיינע מיטגלידער זאָלן שיקן זייערע קינדער אין אונזערע שולן? האָט ער אַכטונג געגעבן, אַז אונזערע שולן זאָלן געפירט ווערן אין אונזער גייסט א. א. וו., א. א. וו.

זאָלן אונזערע ברענטשעס שטודירן און דיסקוטירן די אַלע פראַגן אינ'ם ליכט פון זעלבסטקריטיק. וועלן מיר קומען צו אונזער קאָנווענשאָן גוט געגרייט און זיין אימשטאַנד צו דערפילן די האָפנונגען, וואָס די רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער באַוועגונג לייגט אויף אונזער אָרדן.

די העלדן פון „פאָלקס פרייהייט"

דעם 15טן אפּריל, 1931, ווערט 50 יאָר זינט די צאַרישע מאַכט האָט אויפגעהאַנגען די „נאַראָדאָוואָלצעס" ריסאַקאָו'ן, קיבאַלטשיטש'ן, מיכאַילאָוו'ן, זשעליאַבאָו'ן און סאָפיע פּעראָווסקי.

אָט די פינף מוטיגע העלדן האָבן צוזאַמען מיט גרינאָוויצקי'ן און העסיע העלפמאַן דורכגעפירט דעם טויט־אורטייל איבער אַלעקסאַנדער דעם צווייטן, וואָס זייער פּאַרטיי „נאַראָדנאיא וואָליא" (פאָלקס־פרייהייט) האָט אַרויסגעטראָגן.

אַלס אידעאָלאָגן פון דער קליינבירגערלעכער אינטעליגענץ האָבן די נאַראָדאָוואָלצעס ניט דערשאַצט די באַסן־באַוועגונג און איבערגעשאַצט די העלדישע טאַטן פון איינצעלנע רעוואָלוציאָנערע טעראָריסטן. נאָך זייער מאַרטירער־טויט איז דערפאַר אויך זייער באַוועגונג אָפּגעשטאָרבן. דאָך וועלן די אַרבעטער מאַסן אַלעמאָל געדיינקען מיט ליבע די מוטיגע העלדן פון דער „פאָלקס־פרייהייט", וועמעס ניט גלייכער קאַמף מיט'ן צאַריזם איז איינס פון די גלענצנדסטע בלעטלעך אין דער געשיכטע פון דער רוסישער רעוואָלוציאָנערער באַוועגונג.

אין דער אידישער „ברעדלייַן"

פעליעטאָן—פון יאָסל קאָטלער

ביינוש איז געווען אַמאָל עלנט און אַמאָל נישט עלנט. ס'האָט זיך נאָר געווענדט אין דעם, צי האָט ער הויזן צו נייען צי ניין. האָט ער געהאַט הויזן צו נייען, האָט אים שוין נישט אויסגעמאַכט, צי איז ער עלנט, צי נישט. אַבי ער האָט אַלע מאָל געהאַט עלף דאָלאַר צו באַצאָלן פאַר'ן שטיקל דירה אין מעדיסאָן סטריט אויפ'ן זעקסטן „פלאָר", און ער האָט געהאַט אַ פּאָר דאָלאַר פאַר'ן דענטיסט, איז שוין געווען. נישקשה. אַמאָל פלעגט ער זיך צעלאָזן אין די האָלאָבליעס און זיך אַרייַנכאַפּן אין „ „מואוויינג פּיקטשור" (קינאָ). דאָס האָט ער זייער ליב געהאַט. נאָר ווער קען זיך עס פאַרגונען. ביינוש איז שוין נישט קיין יונגערמאַנטשיק. ס'הייסט אַמאָל, מיט אַ יאָר 26 צוריק, איז ער גראַדע געווען גאָר אַ פיינער יונגערמאַנטשיק. פריש פון דאַרף אַריינגעפאָרן אין אַמעריקע אַריין, האָט אים דאָס לאַנד גוט אויפגענומען. ער האָט באַלד באַקומען אַ שטעלע צו גראָבן. וואָס גראָבן, האָט ער נישט געוואוסט. מען האָט אים נאָר געוויזן וואו, האָט ער געגראָבן און באַקומען $1.50 אַ טאָג. שפּעטער מיט צוויי מאָנאַטן, ווען ער האָט זיך גוט איינגעגראָבן, איז ער געוואָר געוואָרן, אַז ער גראָבט סאָבוויים. דורך דער צייט האָט ער זיך געטראָפן מיט לאַנדסלייט, און זיי האָבן אים אויסגעלערנט די תורה פון נייען הויזן. איז אים די אַרבעט גאַנץ גוט געפעלן. ווייל אויפהויבן נאָדל־פאָדים איז אים געווען אַ סך גרינגער איידער אויפהויבן אַ זאַסטעפּ מיט ערד. און יאָרן האָבן געגומען פליען ווי די פויגל איינס נאָכ'ן אַנדערן. צווישן יענע צייטן און איצט האָט ער שוין געהאַט אַזעלכע גוטע יאָרן, אַז ער האָט שוין שיר שיר התונה געהאַט. ווייל ער האָט שוין געאַרבעט אָוועדטיים דעם פערטן חודש און ס'האָט זיך אָנגעהויבן זאַמלען געלט אין באַנק.

אָבער די שעפער, אין וועלכע ער האָט געאַרבעט, זייכען געווען פאַרשטיקט, אָן אַ קאַפּ פרישער לופט, האָט ער אָנגעהויבן אונטערקריינקען. האָט געאַרבעט זייער ווייניג און געקריינקט זייער פיל, ביז דאָס אָפּגעשפּאַרטע געלט איז געוואָרן זייער שיטער. נאָר מילא, אבי ס'איז נאָך דאָ כאָטש אַ שטיקל ברויט. אָבער די לעצטע צייט האָט זיך דער קריזיס אַ רוק־געטאָן און קיין שטאָך אַרבעט איז נישט געווען. האָט ער באַשלאָסן צו ווערן אַן עפּל־פּעדלער גלייך מיט נאָך טויזנטער אַרבעטסלאָזע. נאָר וואָס דען, ער האָט ניט געוואָלט אָנקומען

ש. גלאָזמאַן

די פּאַריזער קאָמונע

(צו איר 60טן געבורטסטאָג)

די פּאַריזער קאָמונע איז א ניט אָפּשאַצבאַרע לעקציע פאַר אונז, רעוואָלוציאָנערע קלאַסן־קעמפער. מיר קענען לערנען פון אירע טעות'ן נאָך מער ווי פון אירע העלדנטאַטן.

דער פּאַריזער פּראָלעטאַריאַט, וואָס האָט מיט זעכציג יאָר צוריק געוואַגט איבערגיין צו מאַכט, האָט ניט געהאַט פון וועמען צו לערנען, ווי אַזוי דורכצופירן זיין גראַנדיעזע אונטערנעמונג, האָט ער געמוזט מאַכט אַ סך טעות'ן. קיינער פון די מערווייניגער אָרגאַניזירטע גרופּעס אין פּאַריז, פונ'ם פּראָלעטאַריאַט און פון דער בעל־מהאכה'שאַפט, האָט ניט געהאַט קיין קלאָרע פּראָגראַם, און האָט ניט געוואוסט וואוהין עס קענען פירן די געשעענישן, בפרט נאָך—פּרואוון קירעווען זיי! אַ פאַקט איז דאָך, אַז דעם 18טן מערץ, דעם טאָג ווען די פּאַריזער מאַסן האָבן אויף זייער אייגענער איניציאַטיוו צעקלאַפּט די שוואַרצע באַנדעס, וואָס זיינען געקומען צו'גנב'ענען די האַרמאַטן, האָט דער צענטראַל קאָמיטעט פון דער נאַציאָנאַלער גוואַרדיע ערשט גערעדט וועגן סאַנקציאָנירן אָט דעם אַרויסטריט.

שיין, שטעלן מיר זיך פאָר, וואָלט די באָלשעוויסטישע רעוואָלוציע אויסגעקוקט, ווען דעם 25טן אָקטאָבער וואָלט נאָך דער סאָוועט פון אַרבעטער און סאָלדאַטן אין לענינגראַד (אַן ערך די זעלבע פּאָזיציע פאַרנומען ווי די נאַציאָנאַלע גוואַרדיע אין פּאַריז אין 1871) געווען קלערן צי זאָל ער סאַנקציאָנירן די געשעענישן צי ניט.

און ווען דער אַרויסטריט פון די מאַסן צו ראַטעווען די רעפּובליק און פּראָקלאַמירן די קאָמונע איז שוין יאָ סאַנקציאָנירט געוואָרן, האָט זיך ערשט דער צענטראַל קאָמיטעט פון דער נאַציאָנאַלער גוואַרדיע געהאַלטן אין איין פאַרענטפערן פאַר דער וועלט. דעם 27טן מערץ, ווי באַלד די קאָמונע איז דערוויילט געוואָרן, האָט דער צענטראַל קאָמיטעט פון זיך באַלד אַראָפּגעוואָרפן די מאַכט, און מיט פרייד געלאָזט וויסן דער איינוואוינערשאַפט פון פּאַריז, און דער גאַנצער וועלט, אַז ער גיט אָפּ די אויטאָריטעט דער געזעצלעך דערוויילטער קאָמונע.

דער עיקר—געזעצלעך. יעדער אַרויסטריט פון דער נאַציאָנאַלער גוואַרדיע און פון דער קאָמונע איז געווען אַ דעקלאַראַציע פון „געזעצלעכקייט". די קעמפער פון יענער צייט האָבן זיך נאָך קנאַפּ אָפּגעגעבן אַ חשבון אין דעם ענין „געזעצלעכקייט"

צום „מייער" נאָך רחמנות. האָט גערעכנט, ער וועט צוגיין צו דער באַנק אַ כאַפּ טאָן אַ צענערל און זיך שטעלן אין ביזנעס.

געקומען צו דער באַנק. ס'שטייט אַ גרויסער אָטשערעד. וואָס טוט זיך דאָ? ווי ער איז געוואָר געוואָרן, אַז די באַנק פּלאַצט, האָט אין אים אויך עפּעס געפּלאַצט. עס האָט אין אים געפּלאַצט דער אָנגעוויי־טאָגטער בלאָטער פון זיינע אַלע יאָרן שווערער אַרבעט. ער האָט דער־פילט אָפּגענאַרט און אָפּגעשונדן אַזוי ווי אַן אָקס אויפ'ן קאָמפּעלעץ. ער איז אַלע טאָג געשטאַנען אין אָטשערעד ביז די באַנק איז אינגאַנצן פאַרהאַקט געוואָרן. און דער קריזיס האָט זיך בשותפות מיט'ן ווינטער געשטאַרקט, ביז ס'איז געקומען צו אים דער ערשטער פרימאָרגן, ווען ער האָט נישט געקענט געפינען אינערגעץ אפילו קיין פאַרוואַלגערט ניקל. איז ער אַרויס איבער די גאַסן. ער האָט געזען אַ לאַנגע „ברעד־ליין" און דאָס האָט אים אַ שטאַרקן שטאָך געטאָן.

ניין, האָט ער אַ מאַך געטאָן מיט דער האַנט, בייניש וועט זיך נישט שטעלן בעטלען אויף דער עלטער. אָבער ווען דאָס האַרץ האָט גענומען קלעמען, האָט ער זיך אַליין, כמעט נישט וויסנדיג, געבויגן איבער אַ מיסט־פעסל. ער האָט מיט די הענט צענישטערט און צערודערט דאָס גאַנצע שמוץ. פּלוצים האָבן זיינע שלאָבעריגע אויגן דערזען אַ שטיק געבראָטענע קאַטשקע. אָבער זיינע הענט האָבן אָנגעטאַפּט אַן אָפּגעגנוצטע בעטערי, פון אַ ראַדיאָ־מאַשין. האָט ער שוין געוואָלט בענטשן, זאָגן יאַלעוויאָווע, זיך אויסשטעכן די ציין און אויפגעבן דעם פּלאַן פון עפּעס עסן. ער האָט זיך גענומען אַרומקוקן און דערזען, ווי לעבן אַ גרויסער געביידע שטייען אידן, אַלטע, אָרימע אידן, מיט ברילן אויף די נעז און הויכע פּעק צרות אויף די פּלייצעס.

גייט בייניש צו און פרעגט איינעם פון די אידן מיט צעיאַטערטע אויגן:

— רעב פעטער, וואָס שטייט מען דאָ וואָס?

קוקט אים דער איד אָן ווי עפּעס אַ גרינעם, און זאָגט:

— וואו דען זאָל מען שטיין? אַז איבעווייניג דאָ אין מאָווער גיט מען עסן, ס'איז אַ אידישע אינסטיטוציע. אידן לאָזן נישט פאַלן קיין אידן, ברוך־השם.

פרעגט בייניש: „ווי אַזוי־זשע דערשלאָגט מען זיך צו אַ מוויצע?" זאָגט דער איד: „שטעלט זיך הינטער מיר, און אַז איכ'ל זיך רוקן, זאָלט איר זיך מיר נאָכרוקן". זאָגט בייניש: „פון וואַנעט בין איך זיכער, אַז איכ'ל קריגן עסן?" ענטפערט דער איד: „אויב איר וועט קענען באַוויזן שוואַרץ אויף ווייס, אַז איר זיינט חונגעריג, און אַז איר האָט נישט קיין אַרבעט, וועט מען אייך פאַרשריבען דעם נאָמען מיט'ן אַדרעס און מע וועט געבן עפּעס עסן".

רוקט זיך בייניש הינטער'ן איד און הינטער בייניש'ן שטייען שוין נאָך אַריע לייט, ביז דער אָטשערעד האָט אַריינגעצויגן אינעווייניג אין דער וואַרעמער געביידע. ביים אַריינגאַנג פון עס־צימער זיצט אַ רב אויף אַ ווייכן פּאָטעל אין אַלפאַגענער קאַפּאָטע מיט אַ יאַרמולקע אויף אַ ווינקל פון קאָפּ. ער האַלט אין איין גלעטן די גרויע געדיכטע באָרד און קוקט אַרויף צו זיינע קרבנות. דער נעקסטער, וועמען דער רב האָט גענומען אויפ'ן עקזאַמען, איז געווען אַ דאַרער יונגערמאַן מיט אַ פּנים שוואַרץ ווי די ערד, מיט אויסגעזעצטע עלנבויגנס פון די אַרבל:

— וואָס ווילט איר, יונגערמאַן? — האָט דער רב (פּונקט ווי ער ווייסט גאָרנישט וואָס יענער וויל) אים געפרעגט.

— עסן, — האָט דער יונגערמאַן זייער שטיל און שוואַך גענטפערט.

„האַ?" האָט דער רב אַ דונער געטאָן און דער יונגערמאַן האָט זיך דערשראָקן. „ע־ע־ע־סן", האָט דער יונגערמאַן איבערגע'חזר'ט מיט אַ ציטער אין קול. „איר ווילט עסן?" האָט דער רב איבערגע־חזר'ט גאַנץ הויך. „אָבער וואָס וועט זיין דער תכלית. אַז עסן קריגט איר, צו וואָס וועט אייך טויגן זוכן אַרבעט? ס'וואָלט געווען בעסער פאַר אייך ווען איך זאָל אייך ניט אַריינלאָזן עסן, וואָלט איר זיין געצוואונגען צו געפינען וואָס צו טאָן. אַזאַ יונגערמאַן ווי איר זאָלט שוין ווערן אַ שנאָרער. פע, נישט שיין, יונגערמאַן. דעם מאָל וועל איך אייך נאָך אַריינלאָזן, אָבער איר מוזט געפינען אַרבעט. עס וועט זיין בעסער פאַר אייך".

הינטער דעם יונגן מאַן איז געשטאַנען בייניש. ווען ער האָט דערהערט דעם עקזאַמען, וואָס מען דאַרף אָפּגעבן, האָט ער זיך גע־

ווי אין א ריינער קלאסן־דערשיינונג. די קאמונע־פארשטייער האבן ביז דער לעצטער מינוט ניט אויפגעהערט צו דעבאטירן מיט די קלאסן־שונאים, ווער ס'איז מער געזעצלעך.

ווער איז געווען אין דער אנפירערשאפט פון דער קאמונע?

דער ערשטער אינטערנאציאנאל, וועלכער האט דאן עסזיסטירט וועלכע 6־7 יאר, האט דורך זיין סעקציע ניט געקענט ווירקן גענוג. די סעקציע איז געווען שוואך. און וואלט זי ארגאניזאציאנעל געווען שטארקער, וואלט עס די לאגע ניט געענדערט צום בעסערן. ביי דער אנפירערשאפט פון דער פראנצויזישער סעקציע זיינען געשטאנען די פרודאניסטן, וואס האבן געהאט אין זייער פראגראם אלערליי קאאפעראטיוון און ארבעטער בענק, און האבן אויך געפאדערט פריער פון אלץ „פריי־הייט פון געוויסן". די אנפירער פון דער סעקציע האבן נאך זייער שוואך פארשטאנען, אז בשעת זיי וועלן שטיין און גריבלען זיך אין זייערע געוויסנס, צי זיינען זיי שוין 100 פראצענט פריי אדער צוגעשקלאפט צוביסלעך, וועט זיך דער קלאסן־שונא באוואפענען פון די פיס ביז'ן שפיץ קאפ מיט אלערליי מאכט־מיטלען, און וועט זיי אומברייגען מיט'ן גאנצן געלייטערטן געוויסן.

„פולשטענדיגע פרייהייט פון פרעסע! — — — יעדער גוואלד־טאט דארף באזייטיגט ווערן!" (אויפרוף פון דער פאריזער סעקציע פון 1טן אינט. דעם 23טן מאי)...

א צווייטע ארגאניזאציע איז געווען, א מער רעוואלוציאנער אויסגעהאלטענע, די אזוי גערופענע בלאנקיסטן גרופע, וואס איז ארגאניזירט געווארן פון אויגוסט בלאנקי, דעם אומדערמידלעכן פרייהייטס־קעמפער, וואס האט פארבראכט 37 פון זיינע 76 יאר אין טורמעס. די ארגאניזאציע איז געווען געבויט אויפ'ן פרינציפ צו פארכאפן די מאכט ביים קלאסן־שונא. די ארגאניזאציע איז אויך געווען פארטראטן אין דעם צענטראל קאמיטעט פון דער נאציאנאלער גווארדיע. עס איז אבער דא אויך ניט געווען קיין קלארקייט. די פראגע וואס צו טאן מיט דער מאכט נ א כ ד ע ם, האט קיינער ניט פארענטפערט, און די בלאנקיסטן גרופע אויך ניט. די מאכט שוין אן איבערגענומענע, האט זיך געפלאנטערט ביי יעדן אונטער די פיס.

וואס זאל מען ווייטער טאן?

„זאל לעבן די קאמונע", האבן די פאריזער מאסן געשריען. אבער ווי אזוי זי זאל לעבן, און ווי אזוי זי זאל איבערקומען אירע אייגענע סתירות, וואס זי האט באשאפן צווישן אירע פונדאמענטאלע פרינציפן און דער טעארעטישער צונעגרייטקייט פון אירע פירער — דאס האט די קאמונע ניט געוואוסט.

און עס איז ניט קיין צופאל. אפגערעדט שוין פון דעם, וואס אין יענער צייט איז אין פראנקרייך נאך ניט געווען קיין אמת'ער ארבעטער קלאס, ווי מיר פארשטייען עס היינט, האט די קאמונע נאך ניט געהאט קיין ביישפיל אין דער געשיכטע ביי וועלכן זי האט זיך געקענט לערנען. קיינעם פון די פירער איז דאן ניט איינגעפאלן, פונקט ווי היינט די פארשיידענע אפארטוניסטן מכל המינים, אז די בורזשואזיע איז אזוי בלוט דורשטיג, און וועט זיך ניט אפשטעלן פאר קיין שום אומגעזעצלעכקייט — אפילו פון איר אייגענעם שטאנדפונקט — אבי

(שלוס אויף זייט 22)

נומען אויסדרייען אויף אוועקצוגיין. האט דאס דער רב באמערקט און אים אנגעכאפט פאר'ן ארעם. יענעם האט ער אריינגעלאזן אין עס־צימער און געפרעגט ביינישן: „ווי הייסט איר?". „איך הייס? מיינע צרות הייסן. איך וויל עסן".

ביינישן איז געווען א ווייטאג און א בזיון צו זאגן זיין נאמען אין אזא ארט, וואו ער בעטלט עסן. נאר דער רב האט זיך אנגעזעצט אויף אים אזוי ווי א בלאטער אויף א מכה און אים געגרייזשעט די גאל: „זייט נישט קיין עזות פנים. ווי הייסט איר?" „איך הייס, איך הייס, איך הייס נישט ביינישן, און איך וויל עסן".

דא האט זיך דער רב גענומען בייזערן. „מיסטער, מע פרעגט אייך נישט ווי אזוי איר הייסט נישט, נאר מען פרעגט אייך ווי אזוי איר הייסט יא". „איך הייס נישט ביינישן", האט זיך ביינישן געהאלטן ביי זיינס. הינטן זיינען געשטאנען הונגעריגע אידן און אויפן אייגער האט אים אונטערגעפארעט: „מיסטער, וואס איר דער חילוק: ביינישן, יאנקל, בערל, שמערל. מע דארף עסן". האט זיך ביינישן אומגעקוקט צום אידן: „רעב איך, העלפט מיר נישט ארויס. איך הייס נישט ביינישן און פארטיג".

דא האט זיך דער רב אנגעצונדן, דאס פנים איז רויט געווארן, די בארד איז ווייסער געווארן, און ער האט גענומען שרייען: „נישטא, נישטא קיין עסן פאר א אידן, וואס איז אן עזות פנים. גייט פון דאנען".

דאס האט ביינישן'ן אויך אויפגערעגט, און ער האט זיך נאענט צוגעבויגן צום רב און געזאגט: „רבי, איך פייף אויף אייך מיט אייער קצבה אינאיינעם", און ער האט א זעץ געטאן אין טישל מיט'ן פויסט, איז דער טינטער אונטערגעשפרונגען און פארשפריצט דעם רב די בארד. איז דער רב געווארן ווייס ווי קאלך. ס'איז געווארן א טומל. דער רב האט זיך דערשראקן און גענומען באלד בעסער ווערן. „נו גייט ארונטער, מילא, גייט אריין עסן".

ער איז ארונטער, אפגעגעסן און ווען ער איז צוריק ארויס, האט אים דער רב גענומען חנפ'ענען: „נו, געגעסן צו זאט?" „יא, רבי", האט ביינישן געענטפערט, „זייער גוטע מאכלים". האט זיך דער רב צעשמייכלט און אים א גלעט געטאן אין דער פלייצע.

האט ביינישן אויסגעדרייט דעם קאפ און געזאגט: „ס'וועט גאר־נישט העלפן, רעבע, איר זיינט סיי־ווי א פארך".

אהרן קורץ

נאַפּאָלעאָן באָנאַפּאַרט בריאַן

בריאַן שלאָפט אין אַ בעט,
וואָס רעדט געשיכטע פון איבער אַ יאָרהונדערט.
עס קען ניט שלאָפן דער, וואָס דאַרף גילטן אַלס פּראָפּעט
און קען זיין רויבערישער קיניגרייך
ניט ווייזן קיין וואונדער.

נאָך גוט וואָס פון דעם שלאָפציטער די ווענט
זיינען ניט פון גלאָז געשליפן,
קען ער די פייערן פון אַזיע און אָריענט
און דאָס דראָענדיגע ליכט פון לאַנד פון „סקיפן"
מיט די מירמל־ווענט „פאַרשטעלן".

נאָר עס שלאָפט ניט דער וועלט־קאָפּ בריאַן!
אין פראַנקרייכ'ס דיקע מירמל־ווענט און סטעליע
איז פאַרט אַ רויטע דורכזיכטיגקייט פאַראַן!
און עס שפּילט, שפּילט שטאַרקער אַלץ, די מערץ־קאַפּעליע
פון 1871!

אפ'ן פּעדעסטאַל פון העלפאַנטביין
האָבן זיך צעקראַמפּט די אויגן פון לעצטן לואי אידיאָט,
און ס'טאַנצט אַראָפּ
לואי'ס ציניש־לאַכנדיגער, אָפּגעהאַקטער קאָפּ
פון פראַנקרייכ'ס עשאַפאָט.

„עי, ווענט, מייגע ווענט,
איך האָב אייך דעם גורל פון פראַנקרייך פאַרטרויט!
זאָל זיין פון קאָמונע דער אמת ווי העל זיך צעברענט,
מוזן מיר בלייבן פאַרטורעמט, פאַרבויט
מיט דיקער און פינצטערער פעסטונג!"

נאָר די ווענט ברענען, ברענען העלער.
בריאַנ'ס בעט וויגט זיך אים אף זייערן.
„פאָלק! פראַנקרייך איז אין קאָן!
נאָר רואיג, רואיג, טאַנץ און שלאָף מיין פאָלק:
דיין נביא בין איך, דיין באַפעלער!"
(די אויגן—רויטע נעכט מיט שרעק, די ציינער שייערן):
— „איך בין בריאַן באָנאַפּאַרט נאַ־פּאָ־לע־אָן!"

נאָר זיין בעט לאָזט ניט ליגן און ניט זיצן!—
— —!
„האַ? — אַ רעוואָלוציע? — אַ ווילדע מאַניע!
דאָס פראַנצויזישע פאָלק לעבט ווי פּריצים!—
תוליעט, טאַנצט און טרינקט שאַמפּאַניער!

איך, יאָ, איך, באָנאַפּאַרט בריאַן,
וועל מאַכן פראַנקרייך פאַר'ן האַר פון אַלע אויל־און־בלוט
און ווייץ־יאַרידן,
וואָס זיינען אף דער וועלט פאַראַן,
בינדנדיג אייראָפּע אין קייטן פון „אַלוועלטלעכן פרידן"!

פאַרגענגער מיינער,
העלדישער הענקער אייראָפּע'ס,
אַ, פאָטערלאַנד'ס רעטער—נאַפּאָלעאָן:
אַזאַ רוישן פון רעלסן און אויל־קוואַלן און אַ זינגען פון
ווייץ־פעלדער און כלאָפּעס
ביים דניעפּער, בא וואָלגאַ, באַם דאָן
לאָזן ניט שלאָפן!"

צופוסנס פון זיין ברענענדיג בעט
באַווייזט זיך פראַנקרייכ'ס וועלט־רויבער באָנאַפּאַרט
רייצט זיך, שמייכלענדיג, און רעדט:
„בריאַן, ברודער, דיך שרעקט דער חודש מאַרט?

ווער לאָזט דיך ניט שלאָפן, בריאַן? —
דעלעקלוז, פלוראָנס, ראָבעספּער?
זייער ווילדער המון, וואָס וויל פאַר זיך די קרוין?
איז אין פראַנקרייך אַן ארמיי פאַראַן,
פאַראַן גענוג געווער!

פראַנקרייך'ס קאָמונאַרן זיינען טויט!
טויט איז ענגעלס, מאַרקס און לענין!
זאָל די גאַנצע וועלט זיין רויט,
וועט פראַנקרייך אַלץ אַליין נאָך קענען
רעגירן איבער איר,
ווי „גאָט" און „פאָלק" האָבן איר פאַרטרויט!"

„ניט די פאָדערונגען פון המון וועקן מיך,
ניט די געקעפּטע קאָמונאַרן שרעקן מיך,
נאָר—אונזער בלוט—און לאַנד—און גאָלד!

עפּעס, ברודער, מוז מען טאָן
מיט דעם לאַנד פון די הונדערט־און־זעכציג מיליאָן!
אַ זעקסטל ציוויליזאַציע
האָבן זיי שוין געבראַכט צו רויב און שאַנד און וויסט!
און—זעסט—מיין בעט אינמיטן שוואַרצער נאַכט
ברענט דאָך ניט אומזיסט!"

„דער ווייסער בער?
דער רויטער אינטערנאַציאָנאַל?
פון זייער בלוט מאַכט פראַנקרייך איין קאַנאַל
איבער דער גאַנצער ערד!

סטאַלין, וואָראָשילאָוו און בודיאָני?
ליטווינאָוו'ס פייליק, טראָצקי מאָנען, —
וואָס שפּיזט זיך פון מאָסקווע דורך אַלע הערלעכע אימפּעריעס
פון דער ערד?

רוף דאָס פאָלק אַהער!
ס'איז ניטאָ קיין שאַרפערס פון פראַנקרייכ'ס געווער!
דאָס פאָלק אַהער!
וועט שוין זיין סיי בלוט—סיי לאַנד—סיי גאָלד!"

יאָ, זיין וועט זיין!
יאָ, בלוט וועט זיין!
און ברויט וועט זיין!
און אויל און גאָלד—און טויט וועט זיין,
יאָ, טויט!

זיין וועט זיין!—די ווענט פון וועלט צעפאַלן!
אַט קומען זיי דורך אַלע גרעניצן און פעסטונגען אריין!
אַלע פופציג טויזנט קאָמונאַרן!

ש. אלמאזאוו

דער קוואל, פון וואנען דער אָרדן דאַרף ווערבירן מיטגלידער

דער אינטערנאציאָנאלער ארבעטער אָרדן איז נאָך זייער יונג. אין דער קורצער צייט פון זיין עקזיסטענץ האָט ער אריינגעצוי־גען איבער 10,000 מיטגלידער. פאר אן אָנהויב איז דאָס גאָר ניט שלעכט. איז דאָס אָבער דאָס בעסטע, וואָס האָט געקענט דערגרייכט ווערן, און איז דאָס אפילו א קליינער טייל פון דעם, וואָס מ׳קען דערגרייכן? זיכער ניט.

דער אינט. ארב. אָרדן איז א פראָטערנאלע אָרגאניזאציע, וואָס האָט זיך געשטעלט די אויפגאבע צו דינען די ארבעטער סיי אויף דעם געביט פון קראנקן־בענעפיט און פון לעבנס־פאר־זיכערונג ווי אויך אויף דעם געביט פון א ברייטער קולטור־אויפקלערערישער ארבעט. אָבער דער עיקר באזים פון דעם אָרדן, וואָס גיט אים זיין גרויסע באדייטונג אלס אן אויסגעהאלטענע פּראָלעטארישע אָרגאניזאציע, איז דאָס וואָס דער אָרדן פלעכט זיך אריין ווי א גליד אין דעם גאנצן אָרגאניזם פון דעם ארבע־טער־קלאס און דאָס וואָס ער נוצט אוים אלע מעגלעכקייטן זיך באטייליגן אויף א דירעקטן אופן אין אלע ארויסטרעטונגען פ׳ דעם ארבעטער קלאס.

טאָ וויפיל מיטגלידער קען אָט דער אָרדן דערוואַרטן אריינ־צוקריגן?

דער ענטפער איז א קלאָרער: די גאנצע אידישע ארבעטער־שאפט איז דער קוואל, פון וועלכן דער אָרדן קען שעפּן מיטגלי־דער. כל זמן עס איז נאָך דאָ איין ארבעטער, וואָס שטייט אוי־סערן אָרדן, איז נאָך דער קוואל ניט אויסגעשעפּט.

אזוי ווי דער אינט. ארב. אָרדן באגרעניצט זיך ניט בלויז אויף דער פּעריפעריע פון אידישע ארבעטער, האָט ער פאר זיך נאָך א גרעסער פעלד צו פארפילפאכן זיין מיטגלידערשאפט דורך א פאראייניגונג מיט אלע פּראָלעטארישע פראָטערנאלע אָרגאני־זאציעס, וואָס עקזיסטירן שוין דאָ אין לאנד. און דורך אריינ־ציען נייע קאדרען פון הי־געבאָרענע און פון פרעמד־שפּראכיגע ארבעטער. דאָס פעלד איז באמת אומבאגרענעצט און מ׳וואָלט געקענט לויפן די פאנטאזיע צו ריידן וועגן א פראָטערנאלער באַ־וועגונג מיט הונדערטער טויזנטער מיטגלידער. נאָר צו וואָס פאנ־טאזירן, אז מ׳קען שוין איצט, אין דער באלדיגער צוקונפט, זען פאר זיך א פארצווייפאכונג און פארדרפאכונג פון דער מיגטלי־דערשאפט.

די אומגעפער צען טויזנט מיטגלידער, וואָס דער אָרדן אר־מאָט, זיינען בלויז א קליינע טייל אפילו פון די ארבעטער, וואָס האָבן זיך אידענטיפיצירט מיט דער רעוואָלוציאָנערער באוועגונג אין דער צייט פון קאמף אין דעם „ארבעטער" רינג. די דאָזיגע צען טויזנט מיטגלידער זיינען אויך בלויז א קליינער טייל פון דער גרויסער ארבעטער־ארמיי, וואָס האָט זיך באטייליגט אין דעם לינקן קאמף אין די יוניאָנס. די צען טויזנט מיטגלידער זיינען בלויז א קליינער טייל פון דעם גרויסן קרייז, אויף וועלכן די רעוואָלוציאָנערע באוועגונג איבט אוים אן איינפלוס איבער דעם גאנצן לאנד.

דער דאָזיגער קרייז איז אין די לעצטע יאָרן זיכער ניט פאר־קלענערט געוואָרן. דער ריזיגער עקאָנאָמישער קריזיס האָט אינ־גאנצן צעטרייסלט די אילוזיעס, וואָס זיינען נאָך געווען ביי א טייל ארבעטער וועגן דעם „פּראָספּעריטי"־לויתן; די אָפּטערע און חוצפה׳דיגערע פאראטן מצד דער רעכטער קליקע האָבן פולשטענדיג באוויזן, אז די חברה איז גרייט צו דינען די באָסעס מיט אלע כחות און איז גרייט צו פאראטן די ארבעטער אויף יעדן שריט; דער פארשארפטער אָנגריף אויף די ארבעטער און די נויטווענדיגקייט פאר די ארבעטער זיך צו פארטיידיגן האָט פאר זיי שארפער אוועקגעשטעלט די פראגע פון אָפּגרעניצן זיך פון די כלומרשטיגע פריינט און פון אָפענע שונאים; די צע־טרייסלטע פּאָזיציעס פון א גרויסן טייל האָט פאר זיי געשאפן א גרעסערע נויטווענדיגקייט זיך צו סאָלידאריזירן מיט דעם קאמף פון די ארבעטער געגן דער קאַפּיטאליסטישער אָרדנונג.

ביי אָט דעם צושטאנד איז אודאי גינסטיג דער באָדן פאר א ברייטער טעטיגקייט אריבערצוגעווינען די ארבעטער, וואָס זיינען נאָך פארבליבן שטעקן אין באָסישע אָרדנס, סאָסייעטיס

זיי לעבן—לעבן אלע!
ביי אונז גייט קיינער ניט פאַרפאַלן!
ווי מיר האָבן דיין „האַקמעסער" צעשמעטערט,
ווי ס׳איז דורך קאָמונארן דיין באסטיליע געפאלן,
וועלן מיר היינט, יאָ, היינט, דיך צאָלן פאר די בלעטער
בלוטיגע געשיכטע פון פראנצויזישער קאָמונע!

איבער דער וועלט
טראָגט זיך די פלאַטערדיגע פרייד פון מארט 1871.
ס׳האָט ביז איצט נאָך ניט פאַרשפּאַרט,
ניט אף א טאָג, ניט אף א נאכט, ניט אף א רגע
די פלאַקערדיגע פרייד פון קאָמונאַרן,
ניט טיער׳ס קאַנאָנען, ניט ביסמארק׳ס שווערדן, ניט סטאָ־
ליפּינ׳ס עשאַפאָטן!

ס׳וועט קיין רואיגער שלאָף שוין ניט זיין מער, איראָפּע׳ס
„פּראָפּעט"!
די נאַכט—אָט רוקט זי זיך שוין אָפּ!
ווי לואי דעם זעכצנטנס, ווי ניקאָלאַי דעם צווייטנס
וועט פאלן דיין קאָפּ!
נאַפּאָלעאָן?—דאָס איז דיין אייגענער שאָטן אף פּאַרענטש
פון בעט!

אוים מיט רו און אוים מיט שלאָף!
פאַרבינד די אויגן דיר, די אויערן פאַרשטאָפּ!
עס קלינגען די שווערדן, עס שפּילט די קאַפּעליע פון 1871,
עס זינגען פראַנקרייך׳ס קאָמונאַרן,
עס זינגען, זינגען
די מאַמעס און די קינדער: „זאָל לעבן—
ס׳וועט לעבן די קאָמונע!"

און הינטער פראנקרייך׳ס קאָמונאַרן
גייט לעניין׳ס פאָלק פון הונדערט־און־זעכציג מיליאָן!
און הינטער לעניין׳ס פאָלק—מיליאָנען פּראָלעטאַרן
פון יעדן לאנד—מיט שווערד און ביקס און לעניין׳ס פאָן!

ניו יאָרק, 18טער מערץ, 1931.

און קלייזלעך. שוין פון דעם קוואל אליין קענען אריינגעצויגן ווערן טויזנטער און טויזנטער מיטגלידער.

די ארבעטער־פרוי ווערט לעצטנס זייער שנעל אריינגעצויגן אין אלע פאזן פון דעם ארבעטער־קאמף. סיי די פרוי, וואס גייט אין פאבריק פארקויפן אירע הענט, סיי די הויז־פרוי, וועמעס מאן עס איז אן ארבעטער, איז שוין ניט דאס, וואס זי איז געווען מיט יאָרן צוריק.

די לינקע באוועגונג האט באוויזן צו דערציען א גרויסע טייל פון די דאזיגע פרויען און זיי אריינציען אין די קאמפן פון דעם גען, אין די קאמיטעטן פון „איקאר"—אומעטום זעט מען איצט ארבעטער קלאס. אויף דער פיקעט־ליין, אין די קאונסילס פון די ארבעטער הויז־פרויען, אין די קלובן, אין די שול־פארוואלטונ־ג קאדרע פון טעטיגע, באוואוסטזיניגע ארבעטערינס, וואס זיי־נען געווארן א וויכטיגער טייל פון דער ארבעטער־ארמיי.

אין דעם אָפּגעלעבטן באָסישן רינג האט מען אמאל געגרינ־דעט פרויען־אוקזילעריס, נאר מ'האט אויף דעם גאנצן ענין גע־קוקט פון אויבן אראָפּ. אין דעם אָרדן איז דאָ די מעגלעכקייט אויסצונוצן די געלעגנהייט אריינצוציען די פרויען אין דער אָר־גאניזאציע און זי באַרייכערן מיט א גרעסער קאדרע פון גוטע טוערינס און מיט איבערגעגעבענע קעמפערינס.

אויב דער באָסישער רינג איז געווען פארשימלט און אָפּגע־שטאנען און פארפוילט און האט זיך אָפּגעגעבן מיט סעמעטערי־ביזנעס, האט ער אם גלענצנדסטן ארויסגעוויזן זיין פארגלי־ווערטקייט און זיין טויטן גייסט אין דעם, וואס ער האט אינגאנ־צען פארפעלט צו מאָביליזירן די יוגנט און זי אריינציען אין דער אָרגאניזאציע, וואס קען ניט האָבן קיין קיום, סיידן די יוגנט קומט פאָרטזעצן די ארבעט פון דעם אוועקגייענדיגן דור.

דער „ארבעטער" רינג מיט זיינע פינאנסל־לייט האָבן ניט גע־האט וואס צו געבן דער יוגנט. קיין אידעאלן, קיין נייע שטרע־בונגען, קיין ניי וואָרט, קיין איין זאך ניט, מיט וואס מ'זאָל קע־נען צוציען די יוגנט.

דער אינט. ארב. אָרדן קומט צו דער יוגנט מיט דעם אידעאל פון קאמף פאר א נייער וועלט־אָרדנונג, מיט דעם אידעאל פון שאפן א וועלט פון באפרייטער ארבעט, פון אָפּשאפן שקלא־פעריי.

עס איז דאָ פארוואס צו קעמפן; עס איז דאָ פאר וואס אָפּ־צוגעבן די כחות; עס איז דאָ פון וואס מיטגעריסן צו ווערן.

דער אינט. ארב. אָרדן האט פאר זיך א גלענצנדע מעגלעכ־קייט צו ווערבירן נייע מיטגלידער אין די גרויסע שטעט, נאר ער האט אויך פונקט אזא געלעגנהייט צו ווערבירן מיטגלידער אין דער פראָווינץ. כמעט אין אלע פראָווינציעלע שטעט איז די פראטערנאלע אָרגאניזאציע א וויכטיגער—אויב ניט וויכטיגס־טער—צענטער, ארום וועלכן עס זאמלט זיך דאס בעסטע, וואס די פראָווינץ פארמאָגט.

דער ברענטש פון דעם אינט. ארב. אָרדן איז דער איניציאָ־טאָר פאר דער ארבעט פון אי. על. די. און וו. א. ר., פארן גרינ־דען קאמיטעטן צו באקעמפן דעם ציוניזם; צו פארטיידיגן די פרעמד־שפּראכיגע.

די לעקציע, וואס עס ווערט אראנזשירט פון דעם אָרדן; די פאארווייליונג, וואס עס פירט דורך דער אָרדן; די קאָנפערענץ, וואס דער אָרדן האט פארראָפן, זיינען א וויכטיגע פאסירונג אין דעם לעבן פון דעם פראָווינציאָנעלן ווינקל, וואס דורשט נאך א פלאנמעסיג דורכגעפירטער קולטור־אויפקלערערישער טעטיג־קייט.

דער הויפּט געוויכט אין דער ארבעט פון ווערבירן מיטגלידער דארף געלייגט ווערן ניט אזוי פיל אין די דירעקטע קאנפאניעס צו פארגרעסערן די צאָל מיטגלידער פון יעדן ברענטש (כאטש דאס דארף אויך געטאָן ווערן), דער עיקר דארף אָבער געלייגט ווערן געוויכט אויף צו געווינען מיטגלידער דורך דעם, וואס זיי וועלן פאראינטערעסירט ווערן אין די טעטיגקייטן פון דעם אָרדן. מ'דארף געווינען מיטגלידער דורך דעם, וואס זיי זאָלן וועלן ווערן א טייל פון א לעבעדיגער, גייסטרייכער, וויכטיגער פראָלעטארישער אָרגאניזאציע.

ווען די מיטגלידער פון א באָסישן רינג וועלן אלץ מער און מער ביי זיך זען בלויז טויט און אפאטיע, בשעת אין דעם אָרדן וועט הערשן לעבן און עס וועט אָנגיין אן אינטערעסאנטע טע־טיגקייט, וועלן זיי אלץ מער דערפילן דעם דראנג צו אנטלויפן פון זומפּ און זיך אָנשליסן אין דעם לעבן. וואס מער זיי וועלן זען אין די באָסישע רינגען אקטן פון פאר־ראט און אין דעם אָרדן אקטן פון מוטיגן אריינפלעכטן זיך אין די אלע ארויסטרעטונ־גען פון די ארבעטער—אלץ דרינגענדער וועט ביי זיי ווערן די טרייב־קראפט צו דעם לעבעדיגן רעוואָלוציאָנערן אָרדן. די דאָ־זיגע קאָנטראסטן וועלן דארפן אונטערשטראָכן ווערן; אין די קאמפּאניעס פאר נייע מיטגלידער וועלן די אלע מאָמענטן דארפן ארויסגעבראכט ווערן אזוי, אז די קאמפּאניע פאר נייע מיטגלידער זאָל ניט טראָגן דעם סקארבאָוון כאראקטער פיז אָנ־באָטן פריזן פאר נייע מיטגלידער און פון בלויז „ציילן נעזער", נאר זאָל זיין א מין דעמאָנסטראציע פון דער אויפגעטאָנענער ארבעט און אן איינלאדונג צו די ארבעטער, וואס זיינען נאך אויסערן אָרדן, צו קומען און זיך באטייליגן אין זיינע טעטיג־קייטן.

א סך גוטע רעזולטאטן קען אריינברייגנען א סיסטעמאטי־שע קולטור־אויפקלערערישע טעטיגקייט, א רייע סיסטעמאטי־שע לעקציעס, אינטערעסאנט צוזאמענגעשטעלטע פּראָגראמען פאר פארוויילונגס־אָוונטן; סטערעאָפּטישע בילדער און מו־ווים, עקסקורסיעס אין מוזען און ביבליאָטעקן אין באגלייטונג פון דערפארענע אָנפירער, דעבאטן און דיסקוסיעס, וואס זאָלן אריינציען די מיטגלידער און זייערע פאמיליעס.

דער אנטייל אין די אלע ארבעטער־קאמפן, וואס אנטוויק־לען זיך פון טאָג צו טאָג, וועלן געבן א מעגלעכקייט אז יעדער מיטגליד זאָל קענען אוועקגעשטעלט ווערן צו וויכטיגער ממשות'דיגער ארבעט. די באריכטן וועגן אלע טעטיגקייטן, די פארהאנדלונגען און די אָפענע קריטיק פון באגאנגענע טעות'ן וועלן שאפן אן אטמאָספערע פון צוטרוי און פון זיכערקייט ביי די מיטגלידער, אז בלויז אין דינסט פון די בעסטע אינטערעסן פון אָרדן קען יעדער איינער בארעכטיגן זיין אָנגעהעריגקייט צו אים.

די אלטע אָרדנס זיינען פאראורטיילט צום אונטערגאנג. די אלטע אָרדנס קענען ניט ווערבירן נייע מיטגלידער, ווייל זיי האָבן זיך אליין אָפּגעשניטן פון דעם קוואל פון דער לעבעדיגער ארבעטערשאפט. דער אינטערנאציאָנאלער ארבעטער אָרדן דאָט פאר זיך גלענצנדע פערספּעקטיוון. ווען ער וועט זיי נאָר אויס־נוצן ווי עס באדארף צו זיין, וועט ער קענען א סך שעפן פון דעם גרויסן קוואל, וואס קען אים באזאָרגן מיט נייע קאדרען מיטגלידער.

נ. וואַגנער

אַרבעט פאַר אונזערע ברענטשעס אין די קלענערע שטעטלעך

ווען מען קומט אַמאָל אַראָפּ צו אַ ברענטש אין די קלענערע שטעטלעך און מ׳רעדט צו די מיטגלידער וועגן די פּריצנציפּן, פּאַליסיס פון אָרדן און אויף וויפיל זיי ווערן טאַקע דאָ אויפ׳ן אָרט דורכגעפירט, קריגט מען זייער אָפט אַזאַ ענטפער, דירעקט אָדער אומדירעקט: אַלץ איז גוט און פיין, אָבער ווי אַזוי קענען מיר דורכפירן אונזערע אויפגאַבן, אַז ביי אונז זיינען ניטאָ קיין יוניאָנס, איבערהויפּט ניט קיין אידישע. ס׳זיינען ביי אונז דאָ זייער ווייניג אידישע אַרבעטער, מיר האָבן דאָ קיינמאָל קיין סטרייקס, קיין פּיקעט־ליינס, קיין וואָל־קאָמפּאַניעס פון דער פּאַרטיי און א. וו. מיר קענען אַמאָל העלפן פינאַנציעל, לויט אונזערע מעגלעכקייטן, די קאָמפּאַניעס, די סטרייקס, אין שטאָט, אָבער ביי אונז קענען מיר אויף דעם געביט גאָרנישט ניט אויפטאָן.

דער אמת איז, אַז אין גרונט גענומען זיינען די חברים גערעכט אין זייער טענה, אָבער ווען מ׳נעמט אין אַכט דעם פעלד, וואָס די ברענטשעס האָבן פאַר אַרבעט אין די שטעטלעך, אַ פעלד, וואָס וואָלט גאָר שנעל מעגלעך געמאַכט צו פאַרגרעסערן דעם אָרדן, אויפבויען אַ טי. יו. יו. יו. על אָרגאַניזאַציע, האָבן אויך סטרייקס און פּיקעטליינס, און דער פעלד ווערט גאָר ניט אויסגענוצט, דאַן איז זייער טענה גאָר ניט קיין באַרעכטיגטע.

אויך צוליב דעם, טאַקע, נעמט זיך ביי די חברים אין די דאָזיגע שטעטלעך, די שטענדיגע ציטערניש און ניט־זיכערקייט אין זייער אַרבעט, די שטענדיגע מורא פאַר׳ן ברענטש פון א. א. ר. אָדער א. ר. (פון עטלעכע שול־אידן), אַ זאַך, וואָס מ׳דערפילט גלייך ווי מ׳קומט נאָר אין באַרירונג מיט די חברים אין די דאָזיגע שטעטלעך.

מיר׳ן ברייגגען א קאָנקרעטן ביישפּיל: אַטלאַנטיק סיטי און ווייגלאַנד. ביידע ברענטשעס ניט קיין צו־גרויסע. דער ערשטער באַזיצט ניט קיין צו־גרויסע צאָל פּראָלעטאַריער; דער צווייטער, אין דער מערהייט אַ פּראָלעטאַרישער. ביידע ברענטשעס און שטעלעך מיט אַ זייער קליינער אידישער באַפעלקערונג און מיט נאָך אַ קלענערער צאָל אידישע אַרבעטער. בעסער געזאָגט, מיט אַ זייער קליינער צאָל אידישע אַרבעטער. אין אַטלאַנטיק סיטי באַשטייען זיי מערסטנס פון בוי־אַרבעטער, וועלכע צעלויפן זיך אין די גרעסערע שטעט, ווייל דאָרט איז איצט קיין אַרבעט ניטאָ. אין דער צווייטער, באַשטייען זיי פון נאָדל־אַרבעטער.

די ברענטשעס שטייען אויף אַן אָרט. אַ מיטגליד קומט צו, אַ מיטגליד פאַלט אָפּ. פאַרוואָס? ענטפערן די אָרטיגע חברים, אַז ס׳איז אויסגעשעפּט דער קוואַל פון אַרבעטער און סימפּאַטיקער, און אַזוי קומט אויס, אַז דער אָרדן האָט דאָרט ניט קיין צוקונפט.

אין דער אמת׳ן איז אָבער ניט אַזוי דער ענין. אויב אונזער אָרדן קען דאָרט ניט שטאַרק זיך אויסשפּרייטן צווישן דער אידישער באַפעלקערונג, קען ער זיך אָבער יע אויסשפּרייטן צווישן אַרבעטער פון אַנדערע שפּראַכן, צווישן אידישע און אַנדער־שפּראַכיגע פאַרמערס, וועלכע זיינען אויך אַ גוטער און וועלקאָמענער עלעמענט אין אינט. אַרבעטער אָרדן.

אין וואַדלאַנד געפינט זיך זייער אַ גרויסע צאָל מענער־קליידער שניידער, גלאַז און אַנדערע פאַבריקן. אין די פאַבריקן אַרבעטן טויזענטער איטאַליענישע, רוסישע, אַ קליינע צאָל אידישע און אַנדערע פעלקערלעכע אַרבעטער. זיי ווערן דאָרט עקספּלואַטירט אויף אַ שווערלעכן אופן. אַרבעטן פאַר די נידעריגסטע שכירות. די אַרבעטער זיינען זייער ווייניג אָרגאַניזירט. א טייל פון זיי געפינט זיך אונטער׳ן קנאַפּל פון הילמאַנ׳ס אַ משרת׳ל. אַ טייל פון זיי האָבן געוואוינט איאַן פילאַדעלפיע און ניו יאָרק. זיי ווייסן, וואָס די אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס זיינען. זיי האָבן געהערט צו יוניאָנס, זיי זיינען א גוטער עלעמענט צווישן וועמען צו ארבעטן. מ׳קען, מיט אַ ביסל אָנשטריינגונג גאָר גיך אָרגאַניזירן אַן אינטאַליענישן, רוסישן און אפילו אַן אַמעריקאַנישן ברענטש. פון אַזעלכע ברענטשעס קען מיט דער צייט אַרויסשפּרינגען אַ באַוועגונג פאַר דער נאָדל־טריידס אינדוסטריעלער יוניאָן, א. א. ו. ו.

מיט אַ האַנט אויסצושטרעקן פון ווייגלאַנד געפינען זיך צענדליגער אַזעלכע נעסטן פון שקלאַפּעריי, ווי מילוויל, האַמאַנטאַן און אַנדערע שטעטלעך, וואו טויזנטער אַרבעטער פון פאַרשיידענע שפּראַכן אַרבעטן דאָרטן אין קלאָוק, דרעסעס, הויזן, וועסטן און רעק שעפּער. און אין יעדער שטעטעל קען מען געפינען פּלאַץ פאַר׳ן אָרדן.

אַרום ווייגלאַנד געפינען זיך הונדערטער אידישער פאַרמערס, איטאַליענישע פאַרמערס, זיי ווערן אויסגעריסן, אויסגעמוטשעט, זיי קומען פון שטאָט. א סך פון זיי קומען פון דער באַוועגונג. זיי שמאַכטן נאָך אַ ביסל געזעלשאַפטלעכקייט. נאָך אַ ביסעלע קולטורעלן לעבן. מ׳קען א סך פון זיי אַריינציען אין אָרדן. דאָס קען מיט דער צייט פירן צו אַן אָרגאַניזאַציע פון ראַדיקאַלע פאַרמערס אין דעם געגנט. דאָס איז אַן אַרבעט פון ווייגלאַנדער ברענטש. דער ווייגלענדער ברענטש קען אַזוי אַרום ווערן אַ מיטל־פּונקט פאַר׳ן אָרדן. אַ צענטער. די ווייגלענדער חברים האָבן די אַרבעט פאַרפעלט ביז איצט צו טאָן. זיי האָבן אַ מעגלעכקייט זיך אויסצושפּרייטן, ווערן אמת׳ע טוער, אויפהערן מורא האָבן פאַר שול־אידן פון הענדום פּענדום ברענטש און אַנדערע פון דעם מין עלעמענטן. פאַרשטייט זיך, אַז דער נאַציאָנאַלער אָפּיס קען זיי אין דעם אַ סך אַרויסהעלפן.

פּונקט אַזאַ פעלד, אויף אַ סך אַ קלענערן מאַסשטאַב, האָט אונזער ברענטש אין אַטלאַנטיק סיטי. אין אַ. ס. געפינען זיך אַ סך גריכישע און איטאַליענישע שפּיז־אַרבעטער. זיי אַרבעטן אין דאַמפּע קיכן פון די רייכע האָטעלן. פאַראַן צווישן זיי אַ היבשע צאָל, וואָס זיינען גאָר סימפּאַטיש צו אונזער באַוועגונג. מ׳קען דאָרט אָרגאַניזירן אַ גריכישן ברענטש פון אָרדן. מ׳דאַרף ניט אַלעמאָל פאַר אַזעלכע זאַכן האָבן די עצות פון נאַציאָנאַלן אָפּיס אָדער דיסטריקט קאָמיטעט. דאָס ליגט אויפ׳ן סאַמע דאָלאָניע.

די קליין־בירגער אין די דאָזיגע שטעטלעך טאָרן אויך פון אונזערע ברענטשעס אינגאַנצן ניט איגנאָרירט ווערן. די קליין־בירגער שטייען אויפ׳ן שייד־וועג. זיי דערנעענטערן זיך צו די פּראָלעטאַריער. זיי געפינען זיך אין אַ שטופּע פון דעקלאַסירונג. און אונזער וואָרט וועט דעריבער צו זיי אַלעמאָל אָפּעלירן. ס׳איז אמת, אַז זיי קענען ניט אַלע אַריין אין אונזער אָרדן. מיר ווילן זיי ניט אַלעמען. אונעזר אָרדן שטויסט אָבער דעם גוטן עלעמענט ניט אָפּ.

אָבער אפילו די, וואָס מ׳קען זיי ניט האָבן אין אונזערע רייען, איז אויך וויכטיג מיר זאָלן זיי האָבן נענטער אַרום אונז, איידער אַרום די אָרגאַניזאַציעס פון דער בורזשואַזיע. אין אָט דעם וועג דאַרף געטאָן ווערן אַרבעט. צווישן די עלעמענטן קען געטאָן ווערן א סך אויפקלערונגס־אַרבעט — ניט קיין צופעליגע ווי דאָס איז געטאָן געוואָרן ביז איצט, נאָר סיסטעמאַטישע. וועגן דער לאַגע פון די אידן אין סאָוועטן־פאַרבאַנד, קאָלאָניזאַציע, ביראָ־בידזשאַן און א. וו. און אויף דעם סמך בויען אַן איקאָר־אָרגאַניזאַציע. דאָס וואָלט זיי דערענטערט צו אונז און געשאַפן א גינסטיגע אַטמאָספערע און באַדן פאַר אונזערע ברענטשעס צו ארבעטן.

לייענט און פאַרשפּרייט די

„מאָרגן־פרייהייט"

די איינציגע טעגלעכע אַרבעטער צייטונג אין אַמעריקע

א. מייזעל

אַ דערגרייכונג, אָנגעפּיקעוועט מיט טעות'ן

בוך: „קינדער", פאַרן צווייטן לערניאָר, צוזאַמענגעשטעלט פון ד. טאַראַנט און ב. פרידמאַן. אַרויסגעגעבן אָקטאָבער 1930.

דער ערשטער איינדרוק פונם בוך, אַרויסגעגעבן פאַר די קינדער־שולן ביים אינטערנאַצ. אַרבעטער אָרדן, איז אַ דער־פרישנדיגער. אַ פיינע צוזאַמענשטעלונג, גוטער שריפט, לע־בעדיגע אילוסטראַציעס. דער אינהאַלט—ניט סתם מעשות, לידער און אַנעקדאָטן, צוזאַמענגעשלעפּט אין איין קופּע פון פאַרשידענע ווינקעלעך, ווי ס'האָבן געטאָן די טעקסט־בוך צו־זאַמענשטעלער ביז איצט, נאָר אַ פיין געפלאָכטענער און גוט אויפגעבויטער. די צוזאַמענשטעלער האָבן נאָכגעפאָלגט דעם ריכטשנור פון דער נייער פּראָגראַם פון די אַרבעטער קינדער־שולן און זיי האָבן איינגעטיילט זייער מאַטעריאַל לויט די פּראָ־יעקטן, וואָס זיינען אָנגענומען געוואָרן. איז דער אינהאַלט: זומער־לעב, סאָוועטן־פאַרבאַנד, אַרבעט און אַרבעטער, לענין, אַרבעטער־קינדער, רויטער מערץ, ערשטער מאַי, מלחמה, נע־גערס, אַרבעטער־מאַרטירער; אַ מאַטעריעל, ניט פון שמות און סקאַרבאָווע מעשות, וועלכע ליגן אָן אַ זייט פון אַרבעטער־קינ־דערישן לעבן; אַ מאַטעריאַל, וואָס קען זיין אַ פרייד, אַ פאַר־כאַפּונג, און אינדערזעלביגער צייט זאָל ער דערציען דאָס קינד, פאַרבינדן אים מיט'ן לעבן אַרום, וועקן אים צו האַנדלונגען, טעטיגקייטן.

דער ערשטער גוטער איינדרוק ווערט אָבער פאַרטונקלט, ווען מ'באַקענט זיך נעענטער מיט'ן בוך. אפשר איז די אויפ־גאַבע פאַר די צוזאַמענשטעלער, צו זיין די ערשטע אָפּרייניגן דעם סקאַרבאָוון שימל פון די אַלטע טעקסט־ביכער אַרויסגעבער, די לעווינס און שטיינבוימס, און אין דער זעלביגער צייט לייגן דעם נייעם פונדאַמענט, געווען צו שווער פאַר זיי? אפשר איז די אַרבעט אָפּגעטאָן געוואָרן אָן אַ גענוגנדיגער פאַרטיפונג, מיט צופיל איילעניש. יעדנפאַלס, די אָנגעפּיקעוועטע טעות'ן טאָר־טשען אַרויס און פאָדערן, אַז מ'זאָל זיי וואָס שנעלער פאַר־ריכטן...

דער הויפּט־חסרון, ווי מיר דוכט זיך, איז דער:

די צוזאַמענשטעלער האָבן הויפּטזעכלעך געהאַט אין גע־דאַנק די ראַיעלקייט און וואָגיגקייט פונ'ם מאַטעריאַל, פון וועלכן דאָס בוך דאַרף צוזאַמענגעשטעלט ווערן. שלעפּנדיג דעם וואָגיגן מאַטעריאַל, האָבן זיי דערווייל פאַרגעסן דעם הויפּט־מחותן, פאַר וועמען דער בנין דאַרף געבויט ווערן, זיי האָבן אַרויסגעלאָזן פון אויג דאָס קינד...

אַ ביישפּיל וועט דעם ענין קלערער מאַכן:

איך וויל מיין קינד באַקענען מיט'ן געבוי פון אַ הויז; איך ברענג אים אַ שפּיל־שטיבל, וואָס ווערט צוזאַמענגעשטעלט פון פאַרשידענע בלאָקן. דאַרפן די בלאָקן זיין לייכטע, פאַרביגע, גלאַטע; דאַמאָלסט וועלן קינדערשע הענטלאַך מיט התמדה אַרבעטן, צונויפשטעלן דאָס שטיבל, הנאָה האָבן און דערביי זיך עפּעס לערנען אויך. ווי איז אָבער, אַז איך וועל פאַר אים צונויפשלעפּן קלעצער, ברעטער, שווערע, עכטע, וואָגיגע, וואָס ס'איז ניט פאַר זיין כח זיי אַ ריר צו טאָן? איז איינס פון די ביידע: אָדער איך וועל פאַר אים אַרבעטן און ער וועט זיין אַ פּאַסיווער צושויער, אָדער דאָס געהילץ וועט זיך בלייבן וואַל־גערן אויפ'ן אָרט ניט גערירט...

אַ ביישפּיל:

די צוזאַמענשטעלער ווילן באַקאַנט מאַכן אונזערע זיבן־און אַכט־יאָריגע חברה־לייט מיט די גרויסע פאַרם־ווירטשאַפטן אין אַמעריקע. איז עס קיין אומגליק ניט, יאַטלאַך מעגן וועגן דעם אויך וויסן (ס'איז ווייכטיגער, ווי אַזוי איינמאָל משה האָט אַמאָל, אין שטעטל, אַ סוכה געבויט). אָבער הערט, ווי אַזוי ס'ווערט פאַר קינדער (אויף זייט 19) דערציילט:

„די אַרבעט איז איינגעטיילט אַזוי: די פאַרם איז איינ־געטיילט אין פינף אָפּטיילונגען. יעדע אָפּטיילונג (באַמערקט נאָר: אויף איין שורה—צוויי מאָל „איינגעטיילט" און צוויי „אָפּטיילונגען") האָט אַ פאַרוואַלטער, עטלאַכע אויפזעער און אַ גרופּע אַרבעטער. עס זיינען אָנגעשטעלט ספּעציאַליסטן, וועלכע גיבן אַכטונג, אַז יעדער אַרבעטער זאָל טאָן דעם מ אַ ק ס י מ ו ם אַרבעט."

אין אַנדער פּאַראַגראַף פון דערזעלביגער זאַך:

„אַנדערש איז אין סאָוועטן־לאַנד. דאָרטן ווערן אויך געשאַפן אַזעלכע גרויסע פאַרמס (די צוזאַמענשטעלער וואָלטן אונז געדאַרפט אויסזאָגן דעם סוד, ווי אַזוי פאַרמס קענען געשאַפן ווערן...) און די אַרבעט אויף די פאַרמס ווערט גע־טאָן מיט מאָדערנע מאַשינען. אָבער די פאַרמס זיינען ק אַ־ל ע ק ט י ו ו ע און מ ע ל ו כ י ש ע"...

בין איך מוחל די צוזאַמענשטעלער דעם שאַבלאָנעם „וּבא לציון". די מורא איבערצולאָזן פאַר'ן קינד דעם פאַרגלייך צווישן קעמפּבל'ס פאַרם און סאָוועטישע קאָלעקטיוון און דוקא עס אים אַריינטייטשן און צעקייען; אָבער די שפּראַך, די ניט־בילדלעכקייט, די ניט־זאַפטיגקייט, פאַר חברה־לייט פון זיבן ביז אַכט יאָר (באַמערקט דעם „מאַקסימום אַרבעט", די „מעלו־כישע פאַרמס") איז זיכער אַן אָפּקומעניש. בעסער וואָלט, דאַכט מיר, געווען, ווען די צוזאַמענשטעלער זאָלן צום קינד: ווילסט באַקאַנט ווערן מיט קעמפּל'ס פאַרם, טאָ זיי מוחל, פאַר אַריבער און גיב אַ קוק...

נאָך אַ ביישפּיל:

די צוזאַמענשטעלער באַשרייבן (אויף זייט 7) ווי אַזוי מען שלאָפט זומער־צייט אויף דעכער און פייער־לייטערס; דער־ציילט מען, דרך־אגב, אַז „אין די הייזער, וואו עס וואוינען אַרבעטער, איז ענג און שמוציג". אינמיטן מישט זיך אַריין אַ שטיקעלע מוסר־השכל, אַז „קינדער טאָרן אַף דעכער ניט שלאָפן". די גאַנצע באַשרייבונג איז נודנע, אָן־טעמ'יג. צוא סוף גיט מען די קינדער אָן אַרבעט: אָנצושרייבן אַ מעשה'לע, ווי אַזוי זיי האָבן פאַרבראַכט אין אַ הייסער נאַכט אין שטאָט...

אַנטשולדיגט, מיינע ליבע חברים־צוזאַמענשטעלער. אָט דאָ איז אייער הויפּט־טעות: אַ מעשה'לע האָט איר אַליין געדאַרפט דערציילן פאַר די קינדער, אַנשטאַט דער נודנער באַ־

שרייבונג, איבערגעלאָזן פאר'ן לערער און די קינדער פירן שמועסן, געשפּרעכן, באזוכן איסט־סייד וואוינונגען און נאָכדעם זיי באשרייבן. אזוי וואָלט איר געטאָן, ווען איר וואָלט האָבן אינזינען ניט בלויז דעם מאטעריאל, נאָר אויך דאָס לעבעדיגע קינד...

דערציילט מען מעשות (אויף זייטן 100 און 102) וועגן קינדער־ארבעטער; איז איין מעשה וועגן א אינגל פריצ'ן, וועל־כער האָט אפריער ניט געוואָלט גיין ארבעטן „אף דער מורא'־דיגער שרעקלעכער פאבריק". נאָכדעם „האָט ער זיך אומגע־קערט צו דער וואנט און זיך פאנאנדערגעוויינט" און באשלאָסן צו גיין ארבעטן; דאמאָלט האָט די פאבריק זיך אים „אויס־געוויזן נאָך מורא'דיגער, ווי ער האָט געטראכט וועגן איר". „עסט ער שיטערן זופּ מיט די פעדימלאך פלייש און לייגט זיך שלאָפן. אינדערפרי ברעכט זיך דאָס גאנצע קערפּערל זיינס פון פארמאטערטקייט. נאָר אָפּרוען — קיינמאָל ניט". די צווייטע מעשה—וועגן א אינגל ליאָ, וועלכער ארבעט אין א לאָנדרי און „אויף זיינע יונגע פלייצעלאך האָבן זיך שווער אוועקגעלייגט די זעקלאך טרוקענע און נאסע וועש". „ער איז עפּעס ניט, ווי אלע פריילעכע אמעריקאנער אינגלאך, באמערקט דער באלעבאָס; ער איז א שווייגער און פאָלגט אלץ, וואָס מען זאָגט אים". אָט אזעלכע מעשות, אין אזא לשון, ווערן דער־ציילט פאר 7־8־יאָריגע קינדער. די איינציגע זאך, וואָס די צוזאמענשטעלער קענען ארויסרופן ביים קינד, איז א רחמנות־טרער, און א מורא פאר'ן „בוגי־מען" פון פאבריק; אָבער די שפּראך איז אזא הילצערנע, דער געבוי אזא האמעטנער, אז אויך דאָס וועט זיי ניט געלינגען...

איז טאקע ניטאָ קיין פּראָלעטארישע פרייד אינ'ם גאנצן בוך (א חוץ קליינע אויסנאמען)—בלויז אומעט, לאנגווייל, זאמ־דיגקייט שווערקייט. שווערקייט, מער פון אלץ...

איצט—א פּאָר ווערטער וועגן די לידער.

דער גרעסטער טייל לידער איז געשריבן פון די חברים־דיכטער ווייסמאן, פרידמאן און פּלאטנער. דוכט זיך מיר, אז אויך דאָ האָט מען דעם קינד אוועקגעמאכט מיט דער האנט. שרייבט למשל ווייסמאן:

עס גריסן אונז פייגל אף צווייגן באקרוינטע,
עס גריסט אונז דער שטויב פונ'ם דאָרפישן וועג.
מיר גייען, מיר גייען, מיר ווילן פארזייען.
דעם טריט—טראָט פון קעמפער פאר בעסערע טעג.

א וואלדישע מאָנארכיע, מיט באקרוינטע צווייגן, און ווער וועט די קינדער געבן צו פארשטיין, וואָס א „טריט־טראָט פון קעמפער" מיינט?

שרייבט ח' פרידמאן א ליד וועגן ביראָ־בידזשאן:

איז ביראָ־בידזשאן נאָר א טייל פונ'ם לאנד,
וואָס טראָגט דעם נאָמען „סאָוועטן־פארבאנד".
איז די ערד דאָרט ליידיג, וויסט,
און ווייניג מענטשן פון איר געניסט.

איז מילא, א דערוואקסענער מענטש וועט מסתמא פאר־שטיין, אז ח' פרידמאנ'ען האָט אויסגעפעלט א גראם צו „וויסט", איז געוואָרן „געניסט". אָבער קינדער, וועלכע לערנען די עלעמענטארע כללים פון שפּראך, וועלן עס דאָך ניט פאר־שטיין...

אגב קלייבט מען אין בוך געלט פאר'ן „איקאָר" אין „קעסטלאך". ווילי (אויף זייט 37) האלט א קעסטל. דער לע־רער (אויף זייט 76) ברענגט אין קלאס „קעסטלאך". אפשר האָבן די צוזאמענשטעלער א טעות געמאכט, גענוצט „קעסט־לאך" אנשטאט פּושקעס. אז מען רעדט צו קינדער, דארף מען זיין אָפּגעהיט מיט א וואָרט...

שרייבט ל. גאָרעליק (אויף זייט 57) אין א ליד:

מענטשישע קליידער
שטעפּן קעסיידער
דזין, דזין, דזין, דזין.

וואָס איז עס פאר א „מענטשישע" קליידער, וואָס מאכן דזין־דזין?

א ביסל ווייטער אין דעמזעלביגן ליד:

שלאָסער קאָן ווייזן
שמאָל, מעש און אייזן,
ווי מיט'ן קוק,
בויגן און גיסן,
ברעכן און שליסן:
הוק, הוק, הוק, הוק.

וואָס דערמאָנט אונז אזא פּלאפּלעריי? יוצרות אמאָליגע? און פאר 8־יאָריגע קינדער? ס'איז חוזק און פארדראָס...

שפּילט זיך פּלאטנער מיט די קינדער (דער איינציגער, וועלכער גיט זיך צייטנווייז געלונגען א שפּיל) און זאָגט פּלוצ־לונג אריין:

ער איז שוין טויט,
נאָר עס לעבט זיין אידייע,
אף זיין קיינווער אויפגעבויט
שטייט א מאָווזאָל".

זיינען די „אידייעס" און די „מאקסימומס" ניט אזעלכע גלענצנדיגע באגריפן פאר קינדער; אָבער אז „אויפ'ן קבר שטייט א מאָווזאָל"... איז אריינגעזאָגט געוואָרן בלויז דער־פאר, וואָס די אייגענע אויערן הערן ניט, וואָס דאָס מויל זאָגט...

נאָך אזעלכע האמעטנע לידער איז אן אמת'ע דערקוויקונג (פאר 7־8־יאָריגע יאטן) אזא קליינגענדיג, איינפאך, קינדעריש ליד, ווי דער סאָוועטישער מארש פון פּיאָנערן:

הייבט אויף די פאָנען
גיכער, געשווינדער.
העי, פּיאָנערן,
ארבעטער־קינדער.

צוזאמען, צוזאמען,
די פאָן איז רויט.
קעמפן און בויען
זיינען מיר גרייט.

אָבער אזעלכע לידער און דערציילונגען, ווי „פארוואָס איז ניטאָ קיין בייגל", „א מייסע", „ווי קאָן עס אנדערש זיין?" און „ארויסגעדרייט זיך" זיינען פאראן ווינציג; די שפּראך איז א שוידערלעכע און גרילצט גאנץ אָפּט ווי געראָסטעטער אייזן. אָט זיינען א פּאָר צופעליג־ארויסגעכאפּטע ביישפּילן:

„מען קען אָנשרייבן און צעשטערן לאָזונגען" (זייט 96), „ער ארבעט אף א פאבריק" (זייט 110), „פארגעבן א גאנצן בארג פראגן" (זייט 109), „געקוקט אין העפט מיט די פראגע איבער געשיכטע" (זייט 110, „מיט א דרייסטער איבערצייג־טער האנט־שריפט" (זייט 110), „די געזעצן לייגן זיך מיט א שווערער לאסט אף די ארבעטער" (זייט 111), „פּאַרראטן די מעלוכע און די רעגירונג" (זייט 111), „איר טוט געזעצלאך, ווען איר שלאָגט די קינדער?" (זייט 112), „דער מאן איז גיך געשטאָרבן פון שווערער ארבעט" (זייט 125), „פארוואָס־זשע האָט איר באגלייך מיט אים ניט געארבעט?" (זייט 128),

נ. קאמין

דער קינדערגאַרטן און דער דרעם־סטרייק

אין דער אַרבעטער קאָאָפּעראַטיווער קאָלאָניע, געגנאיבער בראנקס פּארק איסט, געפינט זיך אַ קינדער־אינסטיטוציע, וואָס הייסט —קינדערגאַרטן. דאָס איז אַ שולע, וואו עס ווערן דערצויגן די אר־בעטער קינדער אין עלטער פון דריי ביז זעקס יאָר.

די צילן און אויפגאַבן פון דער דאָזיגער קינדער היים זיינען: דערציען דאָס קינד פיזיש, גייסטיג, געזעלשאַפטלעך, קאָלעקטיוו, און אויף אַ נאַטירלעכן אופן—פּראָלעטאַריש־פּסיכאָלאָגיש. („אויף אַ נאַ־טירלעכן אופן" דערפאַר, וואָס די אידעאָלאָגישע ווירקונג קומט צו די קינדער דורך אַן אומדירעקטן איינפלוס, דורך דער מעטאָדע פון אַרבעט, שפּיל, מעשה, שמועס און דאָס חבר'ישע צוזאַמענלעבן פון קינדערשן קאָלעקטיוו—אין אייגנאַרטיג קינדעריש וועלטל).

די לערער, נאַטירלעך, זיינען נישט קיין פרעמדע, נאָר אַליין ענג פאַרבונדן מיט דער פּראָלעטאַרישער משפּחה און פאַרשטייען זייער פּאַך ווי געניטע באַלמעלאָכעס. נישט נאָר זיינען די לערער פאַראינ־טערעסירט אין דעם וואוילזיין פון די קינדער, נאָר זייער צוועק איז אויך צו באַקענען די עלטערן מיט די צילן און אַלזייטיגער נויט־ווענדיגקייט פון קינדערגאַרטן. במילא ווערן שוין די לערער נישט נאָר דער ריין־פּעדאַגאָגישער פאַקטאָר, נאָר אַ לעבעדיגער אקטיווער גליד, וואָס פירט אָן און אַרבעט קאָלעקטיוו: סיי מיט די קליינע און סיי מיט די גרויסע.

די פירערשאַפט—פאַרוואַלטונג — ווערט דערוויילט דורך אַן אַל־געמיינעס מיטינג פון אַלע עלטערן, וועמעס קינדער עס גייען אין קינדערגאַרטן. די דאָזיגע פאַרוואַלטונג האָט אויפזיכט און פירט אָן מיט די פינאַנצן, ווירטשאַפט, קולטורעלע און סאָציאַלע טעטיגקייטן —אַלץ מיט דער דירעקטער באַטייליגונג פון די לערער.

די חבר'טע וואָס גיט זיך אָפּ מיט דער דיעטע־שפּייז, איז אַ גע־ניטע ספּעציאַליסטקע אין איר פאַך. און פּאַסט זיך אויך זייער גוט אַריין ווי אַ מאַמע אין דעם קינדער־וועלטל... די דיעטע, די שפּייז, ווערט צוגעגרייט לויט באַשטימטע אינסטרוקציעס פון אַ דאָקטאָר (דאָקטאָר גודמאַן). די פּאָרציעס ווערן געוואַיגן און געמאָסטן. אויך ווערט באַשטימט די צייט פון יעדן מאָלצייט. דער סאַניטאַר, וואָס גיט אַכטונג אויף דער ריינלעכקייט, איז אויך אַן אייגענער חבר, וואָס פאַרשטייט זיין אַרבעט און ווייסט ווי אַזוי צו האַנדלען מיט קליינוואַרג, פּונקט ווי אַן אמת'ער טאַטע. אַלץ איז אַזוי אויסגע־שטעלט, צוגעפּאַסט און אָרגאַניזירט, אַזוי אַז וואו אַ קינד זאָל נישט צוקומען, מיט וועמען עס זאָל זיך טרעפן, וואָס עס זאָל נישט טאָן, באַגעגנט דאָס קינד אַ מוטערלעכע און פאָטערלעכע באַציאונג.

די קינדער זיינען אייגגעטיילט אין עטלעכע גרופּן, לויט אַ געוויסן עלטער. יעדער לערער האָט אַ צוגעפּאַסטע אַרבעט, שפּיל, מעשה, לויט זיינע קינדער. די קינדער: מאָלן, ציכענען, קלעפּן, שניצן, שפּילן און בויען פון רויע מאַטעריאַלן און פאַרטיגע בלאָקס.

אין אַ שיינעם וועטער פאַרבריינגען זיי די מערסטע צייט אין בראָנקס פּארק. די לערער גייען מיט די קינדער אויף עקסקורסיעס אין זאָאָלאָגישן גאָרטן, אין באָטאַנישן גאָרטן. דאָרטן באַקענען זיך די קינדער מיט די אַלערליי חיות, מיט די נעמען פון זיי, מיט אַלערליי פלאַנצן, מיט די קאָלירן און נעמען פון די פלאַנצן. אָט די דאָזיגע עקספּערימענטן האָבן אַ גוואַלדיגע ווירקונג אויף די קינדער. די קינדער זאַפּן זיך אָן מיט די אַלע בילדער, קאָלירן, נעמען, פאַנ־טאַזיעס, קומען זיי צוריק אין זייער קינדער היים—קינדערגאַרטן און גיבן אַלץ איבער דורך זייערע אייגענע פּייאיגקייטן. און נאָך אַ געוויסער צייט אַרבעט, וואַקסט אויס אין קינדערגאַרטן אַ וועלטל פון אַן אייגנאַרטיגער קינדער־פּראָדוקציע, וואָס איז פּשוט אַ גייס־טיגער געגנוס פאַר יעדן פּראָלעטאַריער אַריבערצוכאַפּן זיך און אַ קוק טאָן.

דער קינדערגאַרטן איז פאַרבונדן מיט דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַר־בעטער אָרדן. דאָס איז זייער גוט. דער א. א. אָ. דאַרף זען אויסצו־שפּרייטן אַ גאַנצע נעץ פון קינדערגערטנער. ווייל אָט־די דריי־יאָריגע דערציאונגס־אינסטיטוציע דאַרף באַטראַכט ווערן פון אונזערע קול־טור־פירער ווי אַ לאַבאָראַטאָריע פון זריעה פאַר די עלטערע פּראָלעטאַרישע קינדער שולן, וואָס וועט ברייגען מיט זיך דעם קערן פון צוקונפטיגן קלאַסן־קעמפער.

אַ זייער גוטער ביישפּיל איז דער איצטיגער דרעס־סטרייק. באַלד ווי דער דרעס־סטרייק איז געגרופן געוואָרן, האָבן די פאַרוואַלטער מיט די לערער, פאַררופן אַ ספּעציעלן מיטינג פון די קינדער־על־טערן און באַטראַכט פּלענער און מיטלען פאַר באַלדיגער הילף. דער רעזולטאַט פון מיטינג איז געווען:

1) אַלע מאַמעס דאַרפן זיך גיין באַטייליגן אויף די פּיקעט־דעמאָנסטראַציעס.

2) די מאַמעס, וועמעס קינדער עס גייען נישט אין קינדער־גאָרטן, נעמען די לערער זייערע קינדער פרייוויליג איבער דער צייט וואָס די מאַמעס זיינען אויף סטרייק־דינסט.

3) דער קינדערגאַרטן רעכנט בלויז 25 סענט פאַר אַ קינד'ס עסן.

4) די קינדער ווערן פון דאָקטאָר עקזאַמענירט אומזיסט. די דאָזיגע עקזאַמענירונג גיט דר. גודמאַן אַלס טייל צום סטרייק־שטייער.

5) די עלטערן פון קינדערגאַרטן־קינדער, פאַרפליכטן זיך צו טאָן אַלץ וואָס זיי קענען צו העלפן דעם סטרייק.

דאָס איז אַ דאָקומענט שוואַרץ אויף ווייס—אַ לעבעדיגער פאַקט.

איצט לאָמיר זיך פאָרשטעלן, וויפיל הונדערטער מאַמעס־פּראָ־לעטאַרקעס עס וואָלטן זיך געפילט גליקלעך, ווען זיי זאָלן האָבן די מינדסטע געלעגנהייט אָפּצוגעבן זייערס אַ קינד אין זיכערע הענט, באַטש אויף עטלעכע שעה? שוין אָפּגערעדט פון אַ גאַנצן טאָג, און צו האָבן אַ געלעגנהייט אַרויסצוגיין אין גאַס אויפ'ן פּיקעט־ליין און געבן אַ האַנט—איר פּראָלעטאַריש־קעמפנדיגער שוועסטער...

דער קינדערגאַרטן קען און דאַרף ווערן אַ דערציאונגס־אינסטי־טוציע פאַר'ן פּראָלעטאַרישן שול־קינד און אַ קאָנצענטריר־פּונקט פון טויזנטער פּראָלעטאַרישע מאַמעס, וואָס גאָרן נאָך מיטלען, פאַר פרייע שעה'ן צו קענען זיך באַטייליגן אין די אַלגעמיינע און טאָג־טעגלעכע קאַמפן.

„פאַרוואָס האָט איר די מאַמע פאַרלאָזט?" (זייט 128). אזעלכע שפּראַך־אומגעלומפּערטקייטן קען מען געפינען כמעט אויף יעדן בלעטל.

די טעות'ן טאַרטשען אַרויס, פאַרזאַמדיגן דעם וועג צו דער נייער פּראָלעטאַרישער שול; און פאָדערן, אַז מ'זאָל זיי וואָס שנעלער פאַרריכטן...

מח-היגיענע

דר. א. ליין

כדי מען זאָל בעסער פאַרשטיין, וואָס ס'איז מח־היגיענע, וועל איך געבן איינינע ביישפּילן.

1. א פערציג־יאָריגער אַרבעטער. תמיד געווען א צוריק־געצויגענער, שעמעוודיגער מענטש. אזוי לאַנג ווי ער האָט גע־האַט אַרבעט און איז געווען באַשעפטיגט אין איין פּלאַץ, איז אַלץ געגאַנגען גלאַט. ער האָט גאָר ניט געוואוסט, אז זיין שוואַכע זייט איז געווען זיך צו מישן מיט אַנדערע. ברעכט אָבער אויס א קריזיס און ער פאַרלירט זיין פּאָסטן. ווערט ער אויפגערעגט. צו זוכן אַרבעט אין נייע פּלעצער איז פאַר אים א טראַגעדיע. ראַט אים אימיצער צו ווערן א פאַרזיכערונגס־אַגענט. ער וויל ניט, אָבער ער מוז, ווייל זיין פאַמיליע שטאַרבט פאַר הונגער. זיינער א פריינט וואָס איז אויך אַן אַגענט, רעקאָמענדירט אים אין א פאַרזיכערונגס־געזעלשאַפט און לערנט אים אויס וואָס צו טאָן. נאָר טראָץ דעם גייט עס ניט. ער קען אפילו ניט אָנהויבן. ער דערוואַרט פון פריער, ווי ער זאָגט, א גרויסן דורכפאַל. און די בלויזע מח־אָנשטריינגונג זיך פאַרצושטעלן ווי „שרעקלעך שווער" עס וועט אים זיין צו רעדן מיט מעגלעכע קונים און זיי איינצורעדן צו פאַרזיכערן זייערע לעבנס, מאַכט אים גייסטיג־קראַנק. זיין מח ווערט ווירקלעך געשטערט.

וואָס קען מען טאָן? זייער צושטאַנד קען ווערן געפערלעך. אָבער אונטער דער אויפפאַסונג פון א מח־היגיעניסט ווערט ער אין איינינע מאָנאַטן געהיילט. גליקליכערווייזע איז זיין פאַל נאָך ניט ווייט געגאַנגען. די באַהאַנדלונג באַשטייט פון ג ע ש פּ ר ע כ ן, זייער געשיקטע געשפּרעכן, וועלכע ברייגען ארויס די טיפערע פּסיכאָלאָגי פונ'ם קראַנקן און גיבן אים מוט און א באַקאַנטשאַפט מיט זיך אַליין. ביי דער געלעגנהייט לייגט ער אויך אָפּ פאַר דעם געזונט־לערער א ווידוי, וועלכע איז זייער טרייסטנדיג, אנגענעם און העלפט אויך צו דער ווי־דעראיינשטעלן דעם נאָרמאַלן דענקען. דאָס אַלץ געהערט נאָך צו פאַרהיטונג.

אָבער א בעסערע פאַרהיטונג וואָלט געווען ווען דער קראַנקער וואָלט זיך געווען ב א ר א ט ן מיט דעם מח־היגיעניסט און געזונט־אָפּהיטער איידער ער האָט געוואָלט אָננעמען א נייע באַשעפטיגונג. (און אין אַן אַרבעטער־שטאַט דאַרפן אַזעלכע עצה־געבער זיין פילע און אָנגעשטעלט פון דער רעגירונג. נאָטירלעך, קען מען ווייטער זאָגן, אז אונטער אידעאַלע אומשטענדן איז ניטאָ קיין פאַרזיכערונגס־געזעלשאַפט און מען דאַרף ניט קיין אַגענטן).

נאָר גייענדיג נאָך א שריט ווייטער האָט זיך די פאַרהיטונג געדאַרפט אָנהויבן אין דעם קראַנקנ'ס קינדהייט, אין זיין עלטערנ'ס הויז, ער איז שלעכט דערצויגן געוואָרן. פון זיין דערציאונג איז אים איבערגעבליבן א נידעריגקייטס־געפיל, דורך וועלכן ער האַלט זיך נידעריגער ווי אַנדערע און וועלכעס האָט תמיד געשטערט זיין פאָרטשריט אין זיין לעבן.

לאָמיר גיין נאָך ווייטער. עס דאַרף איבערהויפּט ניט זיין קיין סאָציאַל־עקאָנאָמישע לאַגע, וואו א מענטש זאָל ליידן דורך מאַנגל אין אַרבעט.

פון דעם זעט מען, אז מח־היגיענע קען זיין א פערזענלעכע און פאַראיבערגייענדיגע, אָבער נויטיגע ב א ה א נ ד ל ו נ ג. זי קען זיין א גוטע ר א ט־ג ע ב ע ר י ן. זי קען דערציען די דערציער, דאָס הייסט, די עלטערן. און, וויכטיגער ווי אַלץ, זי דאַרף אָננעמען דעם גרעסטן און העכסטן בליק פון פ א ר־ה י ט ו נ ג: דעם ר ע ו ו אָ ל ו צ י אָ נ ע ר ן.

2. א מעדיציניישער דאָקטאָר, וועלכער האָט געשפּילט אין וואָל סטריט און האָט פאַרלאָרן א גרויסע סומע געלט, כאָטש ער איז ניט פינאַנציעל רואינירט, איז ער אָבער אזוי טייוליש פאַרליבט אין געלט, אז זיין מח ברעכט צוזאַמען. ער ווערט אומפייאיג צו טאָן זיין אַרבעט און איז דערשלאָגן, נידערגעדריקט, מעלאַנכאָליש.

ער ווערט פון א געזונט־לערער געהאָלפן. אָבער נאָך בעסער וואָלט געווען, ווען די גאַנצע קאַפּיטאַליסטישע געלט משוגעת זאָל פאַרשווינדן. דאָס וואָלט אויך געווען גוט פאַר די קאַפּיטאַליסטן, וואָס ווערן היינט פאַראומגליקט פון זייער אייגענעם קאַפּיטאַליזם. זיי וואָלטן געוואָרן ערלעכע אַרבעטער אין אַן ערלעכער געזעלשאַפט אָן די היינטיגן זאָרגן.

3. א פרוי, פופציג יאָר אַלט, ווערט טיילווייז גייסטיג געשטערט. אזוי ווי זי האָט גראָד פאַרלאָרן איר מענסטרואַציע, און אין יענער צייט טרעפן זיך מאַנכעסמאָל מח־שטערונגען, דענקט מען, אז מען האָט שוין געפונען די אורזאַך. אָבער דאָס איז נאָר א נעבענזעכלעכע, אומוויכטיגע אָדער בעסער געזאָגט, א געלעגנהייטלעכע אורזאַך. די אמת'ע און טיפערע אורזאַך איז גאָר אַנאַנדערע. איר מאַן האָט אָנגעוואָרן זיין פּאָסטן. די אָרעמקייט איז זייער גרויס. מען איז געצוואונגען זיך אַריינצוציען אין א צו־ענגער דירה, די קינדער גייען מיט צעריסענע שיך. די מאַמע, די פרוי איז שטאַרק פאַרזאָרגט, זייער טרויעריג. זי קען עס ניט איבערטראָגן.

4. א מיטל־יעריגער מאַן מיט א פאַמיליע, באַשטייענדיג פון זיין פרוי און פינף קינדער, א פרידלעכער, רואיגער מענטש, ווערט פּלוצים קריגעריש, אייפערזיכטיג, פאַרדעכטיג. אויך הויבט ער אָן זיך צו לויבן אויף אַן איבערטריבענעם אופן.

דאָס איז אַן אָנפאַנג פון א שרעקלעכער מח־און־קערפּערקראַנקהייט, וועלכע הייסט א ל ג ע מ י י נ ע ל ע מ ו נ ג. די געהירן, דער מאַרך זיינען ניט אין אָרדנונג. די מעדיציניישע וויסנשאַפט האַלט דאָס פאַר א פאָלגע פון אַן אַמאָליגער וועגעריישער קראַנקהייט, פון סיפליס, וועלכע דער פּאַציענט האָט געהאַט מיט צוואַנציג, דרייסיג יאָר צוריק, אָדער נאָך פריער.

דער קראַנקער ווערט באַהאַנדלט נאָך די נייעסטע וויסנשאַפטלעכע אָנגאַבן און ווערט געהיילט, ווייל זיין צושטאַנד איז נאָך ניט ווייט געגאַנגען. אויב פאַרנאַכלעסיגט, אָדער שפּעטער געהיילט, איז ער פאַרלוירן, ווייל די קראַנקהייט איז פּראָגרעסיוו און אומהיילבאַר.

פאַרשטייט זיך, אז די בעסטע פאַרהיטונג וואָלט געווען

איינדרוקן פון אַ לעקציע-טור

ג. קאַמענעצקי

עס איז אַבסאָלוט נויטיג אַז פּאַרטרעטער פון נאַציאָנאַלן אָפּיס זאָלן באַזוכן די פאַרשידענע שטעט איבער'ן לאַנד וואו מיר האָבן ברענטשעס איינמאָל אין 4-5 וואָכן. דאָס איז אויך די מיינונג פון די אָרטיגע חברים, ווען דער באַזוך וואָלט ניט געפאָלן אַזוי שווער פינאַנציעל אף די ברענטשעס.

די ברענטשעס, כאָטש זיי זיינען אקטיוו אין זייער אייגענער אָרגאַניזאַציע, שפּרייטן זיי אָבער ניט אויס זייער אקטיוויטעט אויסער זייערע אייגענע שמאָלע קרייזן.

אין יעדן ברענטש זיינען פאַראַן אקטיווע טוער, וועלכע וואָלטן געקאָנט ווערן אָנפירנדיגע חברים אין דער באַוועגונג, האָבן זיי אָבער זייער ווייניג צוטרוי צו זיך אליין און זיי זיינען ניט זיכער אויב זיי פירן די ארבעט ריכטיג און עס ווערן אויך זייער ווייניג נייע חברים אריינגעצויגן אין דער ארבעט.

אין אלע שטעט, וואָס איך האָב באַזוכט, אויסער באָפאַלאָ און אַלבאַני, האָבן די ברענטשעס אויסגעקליבן פאַר זייער טעמע אף מיין לעקציע אַ דערציאונגס-פראַגע, סיי צוליב דעם וואָס זייערע אייגענע מיטגלידער זיינען פאַראינטערעסירט אין דער פראַגע, סיי צוליב

ווען ער שטעקט זיך גאָר ניט אָן מיט סיפּלים אין זיין יוגנט. דאָס הייסט, אַז דאָס האָט געדאַרפט אויפגעקלערט ווערן אין צייט, אָבער אויך אַז די ווענערישע קראַנקהייטן. וועלכע קענען אינגאַנצן פאַרשווינדן, וואָלטן געדאַרפט פאַרניכטעט ווערן: סעקסועלע דערציאונג, סאָציאַלע פאַרענדערונג, וואָס זאָלן פירן צו דער פאַרשווינדונג פון געשלעכטס-קראַנקהייטן.

5. אַ מיידל פון צען יאָר גייט יעדן פרימאָרגן אַוועק אין שולע אריין און קומט נאָכמיטאָג אהיים. אָבער די עלטערן דערפאַרן, אַז גאַנצע פינף חדשים איז זי גאָר ניט געגאַנגען אין שולע. די שול-אויטאָריטעטן האָבן אויך פאַרנאַכלעסיגט זייער פליכט.

מען ברייגנגט דאָס קינד צו אַ געזונט-לערער, ווייל זי ווערט באַטראַכט פאַר מח-קראַנק. ער געפינט זי אָבער פאַר פולשטענדיג געזונט. נאָר זי האָט אַן אָריגינעלן, רעוואָלוציאָנערן כאַראַקטער און איז קליגער ווי דער דורכשניט קינדער. זי קען ניט ליידן די קריגערייען צווישן טאַטע-מאַמען אין דער היים און איבערהויפּט האָט זי פיינט די שולע און די לערערינס. זי האָט טאַלאַנטן, אָבער מען פאַרנאַכלעסיגט זיי, מען דערלויבט איר ניט זיי צו אַנטוויקלען. זי ווערט געצוואונגען צו לערנען די געגענשטאַנדן אין וועלכע זי איז ניט אינטערעסירט.

ניט זי, נאָר די שולע און דער שולסיסטעם איז קראַנק.

אונטער גינסטיגע אומשטענדן, ביי אַ דערציאונג-מעטאָדע, וואו דאָס קינד ווערט רעספּעקטירט, וואָלט דאָס ניט געשען. זי וואָלט ליב געהאַט די שולע און געלאָפן אהין.

6. אַ יונג פאַר פאָלק, נאָר וואָס פאַרהייראַט, קריגט זיך, זיינען אומגליקלעך. אומריכטיגע פאַרדעכטיגונגען, ביטערע אייפערזוכט מאַכט די לאַגע ערגער. אמת, אַ פּעריאָדע פון געגנזייטיגער צופאַסונג איז תמיד נויטיג. אָבער דאָ גייט עס שוין צו ווייט. ביידע פאַמיליען מישן זיך אויך אריין און פאַרערגערן די באַציאונגען צווישן די יונגע לייט. אָנשטאָט ליבע הערשט האַס. די פרוי ווערט ענדלעך קראַנק אויף דעם מח, אָבער ניט זייער שווער און זי איז הייליבאַר. מען קען זאָגן, אַז איר קראַנקהייט איז כמעט פאַרהיטבאַר. דורך אינטעליגענטע געשפּרעכן געלינגט עס דעם מח-היגיעניסט אין עטלעכע חדשים זי צוריקצובריינגען צו אַ נאָרמאַלן גייסטיגן צושטאַנד.

אָבער העכערע פאַרהיטונג וואָלט געפאָדערט אַ לערע פאַר יונגע לייט איבער הייראַט און פאַמיליען-לעבן.

7. דאָס זעלבע פאָרל גייט ווידער לעבן צוזאַמען. איצט געפינען זיי אַנדערע און נייע אורזאַכן וואָס שטערן זייער שלום. ער אָדער זי וויל הערשן איבער אים אָדער איר. זיי דערלויבן זיך ניט קיין פרייהייט איינער דעם אַנדערן. יעדער פון זיי האַלט דעם אַנדערן פאַר אַ שטיק פּריוואַט-אייגנטום. ס'טייטש, „מיין" מאַן, „מיין" פרוי! און דאָך ווילן זיי זיך ניט שיידן, ווייל זיי שעמען זיך פאַר דער „עפנטלעכער מיינונג". זיי זיינען שקלאַפון פון דער ארומיגער וועלט. נו, ווערט דאָס מאָל דער מאַן מח-קראַנק.

די גאַנצע סעקסועלע מאָראַל דאַרף פאַרענדערט ווערן. אַ רעוואָלוציע אינ'ם לעבן צווישן מאַן און פרוי איז נויטיג.

8. אַ פרוי האָט חתונה מיט אַ מאַן, ניט פרעגנדיג קיין זאַך וועגן זיין פאַמיליע. באַלד ברעכט ער צוזאַמען און מוז ווערן איינגעשפּאַרט אין אַן אַנשטאַלט פאַר מח-קראַנקע. אַן אונטערזוכונג פאַר דער הייראַט וואָלט געווען געצייגט, אַז ער איז שוין געווען קראַנק און אַז איינינע מיטגלידער פון זיין פאַמיליע זיינען אויך אַראָפּ פון זינען. נאָך גוט וואָס אין דעם פאַל האָבן זיי ניט געהאַט קיין קינד, וועלכעס וואָלט אפשר (ניט זיכער) גע'ירשנ'ט קראַנקהאַפטע גייסטיגע אייגנשאַפטן פון דעם טאַטן.

די פאַרהיטונג אין אַזעלכע פאַלן וואָלט געדאַרפט באַשטיין אין איינפירונג פון עוגעניק (ענגליש: „יודזשענעיקס"), אַ וויסנשאַפט און פּראַקטיקע, וועלכע העלפט אונז צו פאַרהיטן גע'ירשנ'טע שלעכטע אייגנשאַפטן.

אין מאַנכע שטעט אין אייראָפּע זיינען שוין דאָ „הייראַטס-באַראַטונגס-ערטער. אַזאַ ביוראָ וואָלט אויך געדאַרפט איינגעפירט ווערן אין אַ פּאָרטגעשריטענעם אַרבעטער-אָרדן.

עס וואָלט אויך ווינטשענסווערט געווען, אַז אַזאַ אָרדן זאָל האָבן אַ געזונט-אָפּהיטונגס-דינסט און אַ געזונט-לערער. דער געוויינטלעכער, דורכשניטלעכער דאָקטאָר, וועלכער דאַרף באַהאַנדלען קראַנקהייטן, איז ניט דער ריכטיגער מענטש דערצו.

לערנען די אַרבעטער ווי אַזוי צו פאַרהיטן קערפּערלעכע און גייסטיגע קראַנקהייטן, ווי צו לעבן, צו דערציען די קינדער, צו הייראַטן אויף אַ געזונטן אופן—דאָס איז די אויפגאַבע פון ספּעציעלע געזונט-לערערס, וואָס זיינען אויך פּסיכאָלאָגן און מח-היגיעניסטן.

ביים אָפענעם קבר

(אַ געשעעניש)

חיים מאַרגאָלעס - דאַווידאָן

געזעסן איז לייב אויף אַ נידעריג בייגקל און מיט טרערן־פאַר־ציגענע אויגן געקוקט דורך פאַררעגנטע שויבן אין אַן אומבאַשטימ־טער ריכטונג אויף דער גאַס אַרויס.

אין שטוב איז געווען טונקל. שוואַכע שאָטנדלעך פון צוויי צאַנ־קענדיגע ליכט, זייבען ווי ווילדע, אויסטערלישע חיה'לעך געקראָכן איבער די ווענט און סטעליע, דערמאָנענדיג לייב'ן אין דעם טרויע־ריגן ווייטאָג:

„בעני, זיין בעני, איז שוין מער ניטאָ".

דעם וואָס דורך דער טעמע האָבן זיי געוואָלט צוציען אַ זייטיגן עלעמענט.

ס י נ ס י נ ע ט י . די אָביעקטיווע באַדינגונגען זיינען זייער גוט. נאָר ס'איז ניטאָ ווער עס זאָל אָנפירן מיט דער ארבעט. אין שטאָט זיינען פאַראַן אַ צאָל לאָנדסמאַנשאַפט פאַראייגען. קיין פאַר־זוך איז ניט געמאַכט געוואָרן צוציען זיי צום אָרדן. קיין באַזונ־דערע אַקטיוויטעט צייגט דער ברענטש ניט אַרויס. געשטראָכן פון 8 ביז 10 חברים. פאַראַנען איצט 42 מיטגלידער. זיינען אָפּגעריסן פון דיסטריקט פון קליוולאַנד. עס איז צו ווייט אָפּט צו באַזוכן. בעטן מען זאָל זיי ווייטער צושרייבן צום שיקאַגאָ'ער דיסטריקט. פאַרלאַנגען מען זאָל ביי זיי עפענען אַ שול. אַ טעטיגער לערער וואָלט אויפגעלעבט די גאַנצע באַוועגונג אין שטאָט.

ק ל י ו ל א נ ד לוידט פון דעם, וואָס צו ווייניג רענק און פּוילערס זיינען אַריינגעצויגן געוואָרן אין דער ארבעט. אין דער שול לערנען איצט 40 קינדער.

ד ע ט ר אַ י ט . די ברענטשעס אין דעטראָיט האָבן זייער גרויסע מעגלעכקייטן אַריינצוציען אַ גרויסע צאָל מיטגלידער, אָבער די אַרבעט ווערט פאַרנאַכלעסיגט. דערפאַר ווייזן אַרויס אַ גרויסע אַקטיוויטעט די שולן און קלוב. מיר האָבן געהאַט פיר שולן און אַ מיטל־שול און די וואָך פון מיין קומען איז אָרגאַניזירט געוואָרן אַ 5טע שול. די שולן דרינגען אַריין אין די תלמוד־תורה'ס, אין שלום־עליכם שול און ניט נאָר האָבן זיי אַריינגעצויגן קינדער פון דאָרט, ווי צום ביישפּיל די פינפטע שול, וועלכע האָט כמעט אַלע אירע קינ־דער אַרויסגעצויגן פון די תלמוד־תורה'ס פון יענעם געגנט, נאָר זיי האָט זיך אויך איינגעגעבן אַריינציען אַ באַדייטנדע צאָל טעטיגע פאַרוואַלטער פון די אַנדערע טיפּן שולן אין אונזער שול־באַוועגונג.

ע ק ר אַ ן . קיין גרויסע טעטיגקייט קאָן מען אין עקראָן ניט דערוואַרטן. דער עלעמענט דאָרט איז אַן עלטערער און אַ פאַרנומע־נער. דער ארבעטער־רינג דאָרט באַזירט זיך אויף די שול־אידן און גיט זיך אָפּ מיט כשרות אין לייבאָר לייסעאום און מיט רעליגיע אין זייער שול. קיין פּלאַץ פאַר אונזער שול איז דאָרט ניט פאַראַנען. דאָס איינציגע וואָס קען דאָרט געטאָן ווערן איז העכערן די אַקטי־ויטעט פון די חברים, וועלכע זיינען דאָרט פאַראַן. ס'איז נויטיג, אַז זיי זאָלן זיך איבערציען אין דעם צענטער, וואָס די אַנדערע אָרגאַניזאַציעס האַלטן אָן, כדי צו זיין ענגער פאַרבונדן מיט דער באַוועגונג.

א י ר י . כאָטש דער ברענטש אין אירי איז אַ קליינער, — איינגאַנצן 15 מיטגלידער—איז זיכער, אַז גאָר איינגיכן וועלן זיי בריינגען גוטע רעזולטאַטן.

באָ פּ אַ לאָ . אין באָפאַלאָ איז פאַראַן אַ פעלד פאַר אַרבעט און עס איז פאַראַן דער עלעמענט די אַרבעט צו טאָן. מען מוז אַקטיווי־זירן די חברים. דער ראַטשעסטער דיסטריקט איז זייער אַ שוואַ־כער און מען מוז געפינען אַ וועג, ווי אַזוי דעם דיסטריקט צו פאַרשטאַרקן. אין איין וואָך האָט מען אין באָפאַלאָ אַריינגעצויגן 8 נייע חברים אין ברענטש.

לייב האָט קאָנוואולסיוו געציטערט. דער מידער קערפּער זייגער, האָט זיך געוואַקלט און ער האָט געקוקט אויף דער ערד, וואו בעני'ס קערפּער איז געלעגן אַ צוגעדעקטער מיט אַ שוואַרצן טוך.

אין האַלז האָט אים געקיצלט און געוואָרגן. די אויגן האָבן פי־בעריש געברענט; אָט־אָט, און פון אינעווייניג, פון זיין ברוסט האָט זיך שיער אַרויסגעריסן אַ כליפּעריי, פונקט ווי חנה'ס, דאָרט, אין שלאָף־צימער. ער האָט זיך אָבער באַהערשט, אָפּגעווישט די טרערן און געפּרואווט קומען צו זיך. אין האַרץ האָט געבויערט אַ ווייטאָג:

— בעני, נאָך קיין גאַנצע אַכצן יאָר ניט אַלט געווען.

ער האָט עפּעס אַ טראַכט געטאָן און זיך האַסטיג אויפגעשטעלט. ער איז צוגעגאַנגען צום טיר פון שלאָף־צימער, אַריינגערוקט דעם קאָפּ אין דער געדיכטער פינצטערניש און מיט אַ טרוקן קול, אַפּאַטיש אַ זאָג געטאָן:

— כ'וועל אַרונטערגיין צום טעלעפאָן.

חנה האָט ניט איבערגעהאַקט דעם געוויין. זי האָט זיך געקאָר־טשעט אויף איר בעט, און ווי ניט־פאַרשטייענדיג, דורך טרערן, אי־בערגעפרעגט:

— צו וואָס נאָך יעדן אָנזאָגן די פינצטערע בשורה?

לייב האָט אַ צי געטאָן מיט די אַקסלען:

— מען מוז דאָך לאָזן וויסן אין טויטן־אָפּטייל, מען דאַרף אים דאָך באַערדיגן.

ער האָט אַ ציטער געטאָן. עפּעס אַזוי שווער האָט דאָס וואָרט זיך אַרויסגעריסן פון זיין מויל. ער האָט זיך פאַרקלערט און גייענדיג אַ קוק געטאָן ניט־ווילנדיג אויף דעם צוגעדעקטן קערפּער און ווי אַ גנב זיך ענומען אַרויסרוקן פון שטוב.

דער רעגן אויפ'ן גאַס האָט אים געפּאַטשט אין פּנים אַריין, גע־רייצט אים און ניט געלאָזט גיין. ער האָט עקשנות'דיג געשניטן מיט

ר אַ ט ש ע ס ט ע ר . דאָ פעלט אַ פירערשאַפט פאַר די ברענ־טשעס. זיי האָבן געפלאַנט עפענען אַ קינדער־שול. נאָר פריער פון אַלץ מוזן זיי בויען אַ צענטער פאַר אַלע אַרבעטער־אָרגאַניזאַציעס, ווייל ס'איז דאָ אַ געפאַר מ'זאָל זיי אַרויסשטעלן פון דער איצטיגער דירה.

אָ ל ב אַ נ י . די חברים וואָלטן זייער וועלן האָבן אַ שול, ס'איז נויטיג אַ שול פאַר אָלבאַני און סקענעקטעדי. די אַרבעט אין ברענטש ווערט געטאָן ניט שלעכט. מען וואָלט אָבער געדאַרפט אָפטער באַזוכן אָלבאַני.

די עקאָנאָמישע לאַגע אין אַלע שטעט איז זייער אַ געדריקטע און די חברים לאָזן זיך שטרייכן צוליב דעם, וואָס זיי קאָנען ניט צאָלן דיוס. אין אייניגע ברענטשעס ווערן געזאַמלט פאָנדן אַרויס־צוהעלפן די אַרבעטסלאָזע חברים אין זייערע דיוס־צאָלונגען.

עס וואָלט נויטיג געווען, אַז דער נאַציאָנאַלער אָפיס זאָל אויס־אַרבעטן אַ פּלאַן ווי אַזוי אַזוינע פאָנדן זאָלן אָרגאַניזירט ווערן, ווייל עס איז דאָ אַ געפאַר, אַז אין אייניגע ברענטשעס זאָלן זיי אָנ־נעמען די פאָרמע פון אַ מין „טשאַריטי פאָנד". ס'איז ווינשנסווערט זיי זאָלן אָרגאַניזירן ליי־קאַסעס, אין וועלכע יעדער חבר פון ברענטש זאָל דורך קלייניע אויסצאָלונגען אַריינגעבן אין פאַרלויף פון יאָר אַ סומע פון 3-5 דאָלאַר. פון דעם געלט זאָל אַנטליען ווערן די אַר־בעטסלאָזע חברים אַזוי־פיל ווי־פיל זייערע בילס פון נאַציאָנאַלן אָפיס טרעפן אָן. די לאָקאַלע דיוס זאָלן בלייבן אַלס אַ חוב צום ברענטש. די חברים וואָס לייען דאָס געלט פון דעם ברענטש זיינען פאַרפליכ־טעט צו צאָלן צו דעם ברענטש אַפ'ן חשבון פון זייער חוב אַמווייניג־סטענס 5 סענט אַ וואָך? אויף אַזאַ אופן וועט יעדער ברענטש קאָנען אָנגיין מיט זיין אַרבעט ניט שטרייכנדיג קיין מיטגלידער.

די פּלייצעס דעם וועג צום קלייטל און אָן א גוטן־אָוונט זיך אַרייב־גערוקט אין טעלעפאָן־ביידל.

האַלטנדיג דאָס טרייבל האָט ער זיך מיטאַמאָל דערמאָנט, אַז ער געדענקט ניט דעם טעלעפאָן נומער פון דער טויטן־אָפּטיילונג.

ער האָט אַ ביטערן שמייכל געטאָן און גערעדט צו זיך:

— ניט געריכט זיך, אַז אַזוי גיך וועט אויסקומען זיך באַנוצן מיט דעם נומער.

ער האָט שוין געוואָלט אַרויסגיין פון קראָם, אָבער ער האָט זיך גלייך דערמאָנט, אַז דער קרעמער איז אויך אַ מיטגליד אין דעם זעלבן צווייג פון אַרבעטער־רינג. ער האָט אים א פרעג געטאָן מיט אַ צעבראָכן קול:

— אפשר ווייסט איר?

— אָט א קאָפּ ביי מיר. איך האָב יאָ געהאַט ערגעץ דעם טעלע־פאָן־נומער.

ער האָט זיך דערפילט אומבאַקוועם, פּונקט ווי די באַדויערנדיגע אויגן פון די קונים אין קראָם וואָלטן אים דורכגעשטאָכן דורך דער פּלייצע. טיף אין האַרץ, אָבער, האָט ער געפילט א כאָדנע הנאה; ער איז געווען צופרידן, וואָס אַלע פאַרשטייען דעם שאָדן, וואָס יעדער טיילט מיט אים זייגע צרות. די שטילע שושקעריען האָבן זיך גע־גנב'עט צו אים אין די אויערן אַריין, גערעגט און באַרואיגט. מען האָט גערעדט שטיל, נאָר שאַרף:

— אַ שאָד, אַ געראָטן קינד געווען.

— ער איז געווען אַ פּיאָנער, אַ קאָמוניסט.

— אַ פּאַרטיי־מיטגליד? דער פאָטער איז דאָך אַ רעכטער. ער גייט דאָך רופן אין אַרבעטער רינג.

לייב האָט אַ ציטער געטאָן. ער האָט זיך דערמאָנט אין די דיס־קוסיעס, וואָס בעני האָט תמיד מיט אים געפירט, ער געדענקט נאָך די טענות. אָט דאַכט זיך אים, פּונקט ווי איצט וואָלט עס געווען; בע־ני שטייט און קוקט מיט אַזאַ שאַרפקייט אים אין די אויגן אַריין, טיילט מיט די פינגער און שטראָפט אים:

— דו, אַן אַרבעטער, דאַרפסט ניט זיין אין אַן אָרגאַניזאַציע צוזאַמען מיט קרעמער און באַלעבאַטים, מיט מענטשן פון אַן אַנדערן קלאַס.

לייב איז געשטאַנען אַ דערשראָקענער און געקוקט אויף דעם קרעמער, וואָס האָט נאָך אַלץ געזוכט ביי זיך אין די קעשענעס. ער האָט זיך דערמאָנט, אַז אין דעם אייגענעם צווייג זיינען פאַראַן נאָך עטלעכע קרעמער און איינער אפילו נאָך ערגער; אַ באַלעבאָס פון א שניידער שאָפּ; אָט איצט ניט לאַנג צוריק איז ביי יענעם געווען א סטרייק, ער האָט גערופן פּאָליציי, געדונגען שלעגערס און סקעבס. לייב'ס צעשוואומענע געדאַנקען ווערן מיטאַמאָל איבערגעהאַקט: דער קרעמער האָט אים דערלאַנגט אַ פאַרשריבן צעטעלע, מיט וועלכן ער איז אַוועק אין טעלעפאָן־ביידל. אַרויסגייענדיג האָט ער אָפּגעזיפצט און זיך אָפּגעשטעלט לעבן דעם צייטונג־געשטעל, א קוק געטאָן אויף די פּעקלעך צייטונגען, וואָס האָבן פון זיך געוואָרפן מיט אויסרופנ־דיגע קעפּלעך:

„נעמט צו זיין ווייב'ס שוועסטער און אנטלויפט אין א גע'גנב' עטן אויטאָמאָביל".

„רבנים האַלטן אָפּ שטורמישע זיצונג וועגן כשר פלייש און טקוות".

„מאָרגן אַלע אַרבעטער אויף דער פּיקעט ליין צו פאַרטרייבן סקעבס".

ער האָט מאַשינאַל אַ נעם געטאָן די ערשטע צייטונג, די זעלבע וואָס ער איז שוין געוואוינט געווען צו לייענען פאַר יאָרן, און וואָס בעני פלעגט שטענדיג אויסלאַכן, אָנווייזן, אַז זי איז פול מיט שונד און שאַנד. לייב האָט אַ טראַכט געטאָן:

„מען דאַרף נעמען די לעצטע אויך. ביז איצט פלעגט בעני זי אַהיימברייגגען, פלעגט ער אויך כאַפּן אַ קוק אין איר, דיסקוטירן מיט בעני'ן. איצט אָבער... האָט אַ וויש געטאָן דעם קאַלטן שוויס פון פּנים און איז אַוועק צוריק אַהיים. לייענען די צייטונגען אָבער האָט ער ניט געקענט: בעני איז ווי אַ לעבעדיגער געשטאַנען אויף די בלעטער און ווי אַלע מאָל געטיילט:

— טאַטע, גענוג שוין, פאַר אַן אַרבעטער איז אַ פאַרברעכן צו לייענען אַזאַ צייטונג, דאָס איז אַ פאַרראַט געגן זיך אַליין.

לייב האָט, ווי תמיד, זיך געפּרואווט פאַרענטפערן:

— דאָס איז פאַרט אַן אַרבעטער־ציטונג. זי פאַרטרעט אַן אַנדע־רע ריכטונג, אַ מער מעסיגע, אַ מער געזעצטע...

בעני האָט אָבער צוריקגעוואָרפן:

— יאָ, אַן אַנדער ריכטונג, אַ פאַררעטערישע.

לייב האָט זיך גענומען בעטן:

אָבער דער אַרבעטער רינג. דאָס איז דאָך אַן אַרבעטער־אָרגאַני־זאַציע. איך באַלאַנג שוין דאָרט אַזוי פיל יאָרן.

און בעני נאָך איבערצייגנדיגער:

— דאָס איז שוין אויך ניט מער קיין אַרבעטער אָרגאַניזאַציע. דאָס איז אַ רינג פון באָסעס, פון מוסרים און סקעבס. קיין אַרבעטער טאָר מיט זיי ניט האָבן קיין געמיינזאַמעס.

לייב האָט מיטאַמאָל אַ שטאַרקן ציטער געטאָן. די צייטונג איז אַרויסגעפאַלן פון זיין האַנט; ער האָט זיך דערמאָנט, ווי ערשט מיט עטלעכע וואָכן צוריק האָט בעני, ריידנדיג מיט אים, אַ זאָג געטאָן:

— ניט נאָר איז דאָס אַ פאַררעטערישע אָרגאַניזאַציע, וואו איך וואָלט ניט געוואָלט זיין לעבעדיגערהייט, נאָר ווען איך זאָל שטאַרבן, וואָלט איך ניט דערלויבט מען זאָל מיך לייגן אויף זייער פעלד. איך וואָלט ניט געוואָלט, אַז צו מיר זאָלן זיך צורירן זייערע מיאוס'ע, פאַררעטערישע הענט.

די ווערטער האָבן איצט אָפּגעקלונגען אין לייב'ס מוח, פּונקט ווי בעני וואָלט זיי נאָר־וואָס צו אים געוואָרפן. אים האָט זיך גע־דאַכט, אַז פון אונטער דער דעק ביילן זיך בעני'ס פויסטן און וואָרע־נען, אַז ער וועט זיך ניט לאָזן באַערדיגן אויף דעם פעלד פון אַר־בעטער רינג. ער איז געבליבן זיצן אַ פאַרצאַרנטער, אַ פאַרווייטאָגטער. בעני'ס געשטאַלט איז ניט אָפּגעטראָטן פון זייגע אויגן. אָט דאָרט, לע־בען די צוויי ליכט, האָט בעני אַ צעבלוטיגטער גערעדט און געמאָנט:

— קום צו דער דעמאָנסטראַציע. דו ביזט אויך אַרבעטסלאַז. קום, דריק אויס דיין פּראָטעסט געגן דער עקספּלואַטאַטאָרישער אָרדנונג.

לייב האָט אַרונטערגעלאָזן די אויגן און געפּרואווט פאַרטרייבן פון זיך בעני'ס געשטאַלט. ער האָט זיך געפילט שולדיג, וואָס ער איז דעמאָלט ניט מיטגעגאַנגען. ער האָט אָנגעהויבן צו פאַרשטיין, אַז ס'איז געווען אַן עולה, וואָס ער האָט בעני'ן געפּרואווט צוריקהאַל־טען פון גיין צו דער דעמאָנסטראַציע, אויס מורא, אַז ער זאָל פון דאָרט צוריקקומען אַ צע'הרג'עטער, אַ צע'מזק'טער.

— אָט איז דאָך בעני פון אַלע דעמאָנסטראַציעס אַרויס גאַנץ און געזונט. ס'קען זיין, אַז ער האָט ווען ס'איז פאַרשוויגן אַ באַ־האַלטענעם קלאַפּ, וואָס ער האָט דאָרט געקראָגן. אָבער ריכטן זיך, אַז בעני וועט זיין טויט טרעפן ניט אויף קיין דעמאָנסטראַציע, נאָר דאָ, לעבן הויז, פון אַ טראָק...

ס'האָט זיך אָנגעהויבן צאַפּלען די נאַכט. דורך די פענצטער האָט אַ שוואַרצע שרעקעוודיגקייט אַריינגעקוקט און איינגעהילט אין שוואַרצן דיל לויערדיגע שאָטנס.

חנה איז געשטאַנען לעבן לייב'ן, געהאַלטן אַ גלאָז טיי אין האַנט און האָט זיך געבעטן ביי אים, אַז ער זאָל טרינקען און זיך דערפרישן. ער האָט זיך אָבער ניט געוואָלט צורירן צו דעם. ער האָט געפילט אַ מאָדנע בענקשאַפט. אים האָט זיך געוואָלט, אַז עס זאָל ווער אַריינקומען, זיצן מיט אים, אויספילן דאָס ליידיגקייט און שרעקעוודיגקייט. און טאַקע ווי דורך אַ מאַגישער קונץ האָט זיך אַן עפן געטאָן די טיר און אפ'ן שוועל איז אַ דערשראָקענע און בלייכע געבליבן שטיין דעם שכנ'ס טאָכטער, סילוויע, אַן 18־יאָריגע בלאָנדע מיידל, בעני'ס אַ חבר'טע, וואָס פלעגט צוזאַמען מיט אים גיין אויף דעמאָנסטראַציעס. זי האָט אַ פּאַטש געטאָן מיט די הענט און זיך אַ לאָז געטאָן צום טויטן קערפּער, שרייענדיג:

ס'איז טאַקע אמת? מיר האָבן שוין ניט אונזער טייערן בעני'ן?..

זי האָט זיך צעוויינט, אַראָפּגעלאָזט זיך אויף די קני און זיך געטוליעט מיט'ן פּנים אינ'ם שוואַרצן דעק־טוך. מיטאַמאָל איז זי שטיל געוואָרן, אַ וואָרף געטאָן פון האַנט דעם ברעג פונ'ם טוך, זיך אויפגעשטעלט און אַ פרעג געטאָן:

— וואָס עפּעס אונטער שוואַרצן?... קאָמוניסטן ליגן ניט אונ־טער שוואַרצן. וואו איז רויטס? אַ רויטע טוך!...

זי האָט זיך אומגעקוקט צו חנה'ן, וואָס איז נאָך אַלץ געשטאַנען

פראָטאָקאָלן פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיוו קאָמיטע

רעגולערער מיטינג פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע, אָפּגעהאַלטן פעברואַר דעם 15טן, 1931.

אָנוועזנד: בראָדסקי, גראָסמאַן, הימעלפאַרב, לאָטקער, לין, לעווין, מאַנדעל, מענשער, סיפל, סולטאַן, פּאָלאַק, פינקלשטיין, פישביין, קאָטלער, קאַרנאַווסקי, קניאַזיק, קעלנער, ראָזען, ראָזענטאַל, רעדי, שטיינבערג, שטיינפעלד, שילער.

אָפּוועזנד: אָלגין און ווייגער.

פאָרזיצער: חבר שילער.

פּראָטאָקאָל פון לעצטן מיטינג פאָרגעלעזן און גוטגעהייסן.

חבר זאַלצמאַן באַריכטעט, אַז מיר האָבן דערהאַלטן אַ בריוו פון חבר גלאַטשטיין, מיטגליד פון בר. 116. ווען מ'נעמט דעם בריוו פאַרבינדונג מיט אַן אַרטיקל, וואָס דערזעלבער גלאַטשטיין האָט אָפּגע־

מיט דעם קאַלט־געוואָרענעם גלאָז טיי אין האַנט און מיט פאַרגלעזטע אויגן געקוקט אויף איר.

— וואו איז זיין כאַקי־אוניפאָרם? — האָט זי באַפעלעריש אַ פרעג געטאָן, — גרייט אים צו. איך קום באַלד צוריק.

זי איז אַרויסגעלאָפן.

חכה האָט אַוועקגעשטעלט דאָס גלאָז מיט דער טיי, אַרויסגענומען פון שיפלאָד דעם כאַקי־קאָסטיום, וואָס בעני פלעגט טראָגן ביי דער מאַנסטראַציעס און יום־טובים; זי האָט זיך געשפּיגלט אַ ווײַלע אין דעם אויסגעגייטן סערפּ און האַמער און מיטאַמאָל צוגעפאַלן דערצו און אַ ווייַנענדיגע געגנומען קושן:

— בעני, מיין קינד, — האָט זי געכליפּעט, — דיין סערפּ און האַמער איז איצט פאַר'יתומ'ט, דיין אוניפאָרם טרויערט נאָך דיר...

סילוויע איז ווידער אַריינגעלאָפן. דאָס מאָל שוין צוזאַמען מיט נאָך עטלעכע יונגע מיידלעך און בחורים; אַלע אָנגעטאָנענע אין פונקט אַזעלכע כאַקי קליידער ווי בעני'ס. זיי האָבן זיך שווייגנדיגע אַרומגעשטעלט אַרום בעני'ס צוגעדעקטן קערפּער. סילוויע האָט צעוויקלט אַ פּעקל, וואָס זי האָט געהאַלטן אונטער'ן אָרעם, אַרויסגענומען אַ רויטע פאָן און אַריבערגעוואָרפן איבער דער שוואַרצער דעק, אַרויפגעשפּרייט אויף דעם בעני'ס אוניפאָרם און אַ צעבראָכענע האָט זי שנעל אַ וויש געטאָן די טרערן ווי שעמענדיג זיך מיט זיי און אָפּגעצויגן דעם אָטעם.

— גייט שלאָפן, — האָט סילוויע אַ זאָג געטאָן צו לייב'ן. — מיר וועלן שוין אַלץ באַזאָרגן, לויט אונזער פאַרשטאַנד.

די נאַכט איז ווי אַ שווער־וואָגיגע שלאָנג געקראָכן זיגזאַגיש און פּויגלעך, פאַר'סמ'ט די שווערע מידקייט וואָס האָט זיך געלייגט אויף די יונגע, וואַכנדיגע קינדער, וועלכע זיינען געווען איינגעוויגט אין אומבאַשטימטן טראַכטן.

אינדערפרי האָבן טירן קרענקלעך זיך געשליידערט. מענטשן זיינען שווייגנדיגע געגאַנגען אַריין און אַרויס און פאַרטרויערטע זיך געפלייסט אויסצומיידן די שווערע פּויגלעכקייט פון זייערע פּנימ'ער.

דער טויטן־וואָגן פון אַרבעטער רינג מיט עטלעכע הויכע חברה זיינען אָנגעקומען. די יונגען, געשעפטמעסיגע, האָבן זיך גענומען אַרומפאָרן לעבן בעני'ס קערפּער. מיטאַמאָל איז סילוויע אויפגעשפּרונגען:

— ווער זיינט איר? ווער האָט אייך אַהער געשיקט?..

לייב האָט גענומען שטאַמלען:

— דאָס האָב איך.. דאָס איז פון אַרבעטער־רינג...

סילוויע האָט אויף אים בייז אַ קוק געטאָן:

— פון אַרבעטער רינג?... און איר ווילט בעני'ן אָפּגעבן צו זיי?.. צו די פאַררעטער... ניין, דאָס וועט ניט געשען.

לייב האָט זיך ביי איר געבעטן, כמעט געוויינט:

— ס'איז שוין איצט פאַרפאַלן, סילוויע, פאַרשעם ניט דעם טויטן קערפּער.

— אָט טאַקע ווייל מיר ווילן אים ניט פאַרשעמען, וועלן מיר אים זיי ניט אָפּגעבן. מיר וועלן ניט דערלאָזן, אַז בעני'ס אָנדענק זאָל פאַרשוועכט ווערן דורך אַן אָרגאַניזאַציע, וואָס האָט פאַרראָטן דעם אַרבעטער קלאַס.

לייב איז געשטאַנען אַ פאַרלאָרענער. מיט די הענט־צעשפּרייטע, האָט ער עפּעס געזוכט אָפּצעענטפערן, אָבער ניט געפונען קיין ענטפער. זיינע אויגן האָבן געציטערט און געבלענדעט. ער האָט געקוקט אויפ'ן קערפּער, אויף דער וואַך אַרום אים, אויף סילוויע'ן, וואָס האָט עפּעס גערעדט מיט די מענטשן פון אַרבעטער רינג. אין די אויערן האָט אים אַלץ גערוישט בעני'ס שטימע:

— טאַטע, דו וועסט מיך ניט לאָזן באַשמוצן, דו וועסט ניט...

ער האָט זיך געפּרואווט בעטן ביי סילוויע'ן, דערקלערט איר, אַז ס'איז שוין צו שפּעט, אַז מען קען שוין איצט גאָרניט טאָן. סילוויע האָט אים אָבער דערקלערט, אַז זי וועט שוין דאָס אַלץ באַזאָרגן און זי איז אַרונטערגעלאָפן. אין עטלעכע מינוט אַרום איז סילוויע צוריק אַריינגעלאָפן און אַוועקנעמענדיג לייב'ן אין אַ זייט אים אַ זאָג געטאָן:

— אַלץ איז באַזאָרגט. ס'איז טאַקע געווען שווער, אָבער מיר האָבן דאָך עפּעס אונזער אָרגאַניזאַציע, דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער־אָרדן. איך האָב זיך דורכגערעדט דורכ'ן טעלעפאָן און בעני וועט ניט באַערדיגט ווערן אויף זייער פעלד, נאָר אויף אונזער פעלד, ניט צווישן פאַררעטער.

לייב האָט געשווייגן. געקוקט אויף די מענטשן, וואָס האָבן זיך אָנגעהויבן קלייבן, זיך געוואונדערט פון וואַנען עס האָבן זיך אַזוי פיל אומבאַקאַנטע שוין דערוואוסט וועגן דעם. שטיל, מיט פאַרקוועטשטע ליפּן איז ער נאָכגעגאַנגען די מענטשן, וואָס האָבן דעם קערפּער אויפ'ן גאַס געטראָגן און אומבאַוואוסטזיניג פאַר זיך, מיטגעזונגען דעם אינטערנאַציאָנאַל, וואָס בעני'ס חברים האָבן פאַנאַנדערגעטראָגן אויף דער גאַס און אויפ'ן פעלד.

ביים אָפענעם קבר האָבן חברים גערעדט, אָנגעוויזן בעני'ס פאַרדינסטן פאַר דער אַרבעטער באַוועגונג און זיין קאַמף געגן פאַררעטער און גערופן די אַרומיגע ענגער צו שליסן די אַרבעטער רייען. סילוויע האָט ריידנדיג אַ רוף געטאָן לייב'ן און ווייזנדיג אויף דעם אַרונטערגעלאָזטן קערפּער זיך אַ ווענד געטאָן:

— מיר טרויערן ניט נאָך קיין טויטע, מיר ווייַנען ניט. ביי אונז, ווען אַ חבר שטאַרבט, שליסן מיר ענגער די רייען און מיר זוכן אַנדערע, וואָס זאָלן אויספילן דאָס ליידיג אָרט. איך רוף דעם פאָטער, אַז ער, אַלס אַרבעטער, זאָל פאַרנעמען בעני'ס אָרט און טאָן די גרויסע אַרבעט, וואָס זיין זון האָט געטאָן.

לייב האָט געקוקט אויף איר מיט אַזעלכע מאָדנע אויגן, בעטענדיגע און זוכנדיגע. ער האָט אַ קוק געטאָן אויף חנה'ן, אויף די אַרומיגע מענטשן, אויף בעני'ס חברים אין די כאַקי־אוניפאָרמען, און מיטאַמאָל אויסגעווישט די אויגן, אויפגעהויבן זיין האַנט און שאַרף, כמעט אין איין אָטעם דערקלערט:

— יאָ, אַזוי דאַרף עס טאַקע זיין. איך מוז פאַרנעמען זיין אָרט. איך שווער דעריבער איצט, ביים אָפענעם קבר פון מיין קינד, אַז איך רייס איבער מיט דער פאַררעטערישער באַוועגונג, טרעט אַריין אין אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן און וועל זיך פּליסן מיט מיין אַקטיווישטע אויסצופילן בעני'ס אָרט.

דער רעגן האָט אויפגעהערט. די זון האָט דורכגעבראָכן די וואָלקענס, באַלויכטן און דערוואַרעמט לייב'ן, וואָס איז געפאָרן אַהיים אַ פאַרקלערטער, אַרויסוואַרפנדיג פון זיך דאָס קאַלטע און אָפּגעשטאָרבענע.

דרוקט אין „טאָג", איז קלאָר, אַז דער בריוו איז אַן אינסצענירטער פון די רעגעגאַטן לאָווסטאָניסטן. דער בריוו שטעלט פראַגן צו דער עקזעקוטיווע, צי קען אַ מיטגליד פון דעם אָרדן זיין אַ מיטגליד אין דער אינטערנעשאָנאַל יוניאָן? צי קען ער דערוויילט ווערן אין דער עקזעקוטיוו באָארד פון דער אינטערנעשאָנאַל יוניאָן? צי מוז אַ מיטגליד פון אינטערנאַציאָנאַלן אָרבעטער אָרדן באַלאַנגען אין דער אינדוסטריעלער יוניאָן? און נאָך אַנדערע קלאָר־קשיות, וועלכע האָבן דעם אַבזיכט צו שטערן דעם קומענדיגן דרעסמאַכער סטרייק. טראָץ דעם, וואָס די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע האָט מער ווי איינמאָל קלאָר געמאַכט איר באַציאונג צו די געשטעלטע פראַגן, איז אָבער נויטיג, אַז די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע זאָל אַרויסקומען מיט אַ קלאָרן ענטפער אויף דעם בריוו אין דער פרעסע.

חבר זאַלצמאַן ווייזט אויך אָן וועגן די פאַרבאַרייטונגען צו דעם דרעסמאַכער סטרייק און שלאָגט פאָר, אַז די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע זאָל אַרויסקומען מיט אַ רוף אין דער „מאָרגן־פרייהייט", אַז די מיטגלידער פון דעם אָרדן זאָלן זיך אַקטיוו באַטייליגן אין די פאָרבאַרייטונגען פון דעם סטרייק און די בראַנטשעס זאָלן אָנפאַנגען זאַמלען פאָנדן פאַר שטיצע.

מיר האָבן אָפּגעהאַלטן אַ זיצונג מיט די פאַרטרעטער פון די סלאָוואַקישע, הונגאַרישע און רוסישע חברים. עס איז באַשלאָסן געוואָרן ביי יענעם מיטינג, אַז די קלענערע קאָמיטע פון פיר זאָל צוגרייטן אַ דערקלערונג, וועלכע זאָל אונטערגעשריבן ווערן פון אַלע פיר נאַציאָנאַלע עקזעקוטיוועס. די דערקלערונג זאָל אַרויסגעשיקט ווערן צו די בראַנטשעס פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אָרבעטער־אָרדן, ווי אויך צו די אונגאַרישע, סלאָוואַקישע און רוסישע בראַנטשעס.

דער פּלענום אין ניו יאָרק איז געווען זייער נויטיג פאַר'ן ווייטערדיגן גאַנג פון אונזער אַרבעט. די דיסקוסיע איז געווען אַ גוטע. אויך די רעקאָמענדאַציעס וועלן אַ שטויס טאָן די אַרבעט פאַראויס. אין די קומענדע טעג וועלן אָפּגעהאַלטן ווערן די פּלענומס איבער'ן לאַנד. ביים קומענדן מיטינג וועלן מיר שוין קענען אונטערציען אַ סך־הכל פון דעם, וואָס די פּלענומס האָבן אונז געלערענט.

די מיטגלידער־קאַמפּאַניע גייט אַ ביסל בעסער. אין די לעצטע וואָכן זיינען געגרינדעט געוואָרן דריי איטאַליענישע בראַנטשעס און דריי אידישע אין ניו יאָרק. דער ענגלישער בראַנטש האָט אָנגעפאַנגען פונקציאָנירן, און איין רומענישער בראַנטש אין דעטראָיט. פונדעסטוועגן גייט נאָך ניט די אַרבעט מיט דעם טעמפּאָ, וואָס זי האָט געדאַרפט. מיר האָבן אין אונזער אָרדן 10138, און אונזערע פאָנדן זיינען 31,018.41 דאָלאַר.

חבר זאַלצמאַן שלאָגט אויך פאָר, אַז די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע זאָל האָבן אַ ספּעציעלע זיצונג, וואו עס זאָל באַטראַכט ווערן דער טאָגאָרדנונג פון דער קומענדער קאָנווענשאָן. און אַז די „איקאָר" קאָמיטע זאָל פאַרגרעסערט ווערן.

דער באַריכט ווערט גוטגעהייסן. עס ווערט דערוויילט אַ קאָמיטע פון דריי אונטערצושרייבן די דערקלערונג פאַר דער „מאָרגן־פרייהייט" אַלס ענטפער אויף גלאַטשטיינ'ס בריוו. די קאָמיטע באַשטייט פון די חברים מרמר, קעלנער און זאַלצמאַן.

אַז די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיוו קאָמיטע זאָל אַרויסלאָזן אַ דערקלערונג וועגן אונזער שטעלונג צום דרעסמאַכער סטרייק און רופן די בראַנטשעס אַקטיוו זיך באַטייליגן. די ספּעציעלע זיצונג פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע זאָל אָפּגעהאַלטן ווערן גלייך ווי חבר זאַלצמאַן וועט צוריקקומען פון זיין טור. די „איקאָר" קאָמיטע ווערט פאַרגרעסערט מיט די חברים הימעלפאַרב, לעווין און ראַזען.

חבר פישביין באַריכטעט פאַר דער אַפּיל קאָמיטע. זיי האָבן געהאַט אַן אַפּיל געגן חבר אסטאר פון בראַנטש 134, פאַרוואָס ער האָט ניט באַצאָלט דעם ביל צום פריערדיגן בראַנטש. זיי האָבן באַשלאָסן צו אינסטרואירן זיין בראַנטש, אַז די סומע, וואָס קומט צו דעם אלטן בר. זאָל אַרויפגעשטעלט ווערן אויף זיין נייעם ביל און אַז אַרענדזשמענטס זאָלן געמאַכט ווערן, אַז די געלט זאָל אויסגעצאָלט ווערן אין דער קירצסטער צייט. דערביי טאָדלט די אַפּיל־קאָמיטע חבר אסטאר פאַר דעם, וואָס ער האָט אויסגעגעבן איינינגע סומען פון בראַנטש ניט אָנפרעגנדיג זיך פריער ביים בראַנטש צי דער בראַנטש דערלויבט צו מאַכן אַזעלכע אויסגאַבן. דער באַריכט פון דער אַפּיל־קאָמיטע ווערט גוטגעהייסן.

חבר רעדי באַריכטעט פאַר דער קולטור־קאָמיסיע. אַז זיי האָבן אויפגענומען די פּאַסירונג פון ווייסן שאָוויניזם אין טרענטאָן. זיי האָבן געשיקט צוויי פאַרטרעטער: חבר סולטאַנ'ען און חבר קאַמענעצקין און נאָך אַן אונטערזוכונג האָבן זיי באַשלאָסן, אַז ח' באַבאד זאָל אַרבעטן אין בראַנטש פאַר די שולן. ער זאָל מיט זיין אַרבעט אָפּווישן דעם פלעק פון ווייסן שאָוויניזם. חבר'טע באַבאד זאָל אַרבעטן אונטער'ן אויפזיכט פון דער שול פאַרוואַלטונג און זאָל דערוויילע אין דער פאַרוואַלטונג ניט אַריינגיין. מיר האָבן באַשלאָסן אַרויסצושיקן די מאָדיאַקאָטן אויף אַ טור איבער'ן לאַנד. דעם שול חודש האָבן מיר פאַרלענגערט פאַר נאָך אַ חודש. מיר האָבן באַשלאָסן אַרויסצוגעבן גרינקאָ'ס בוך איבער'ן „5 יאָריגן פּלאַן". מיר האָבן באַשלאָסן צו אָרגאַניזירן אָפּען פאָרומס אין אייניגע צענטערן פון שטאָט ניו יאָרק און בייטאָגיגע אָפּען פאָרומס אין דעם נאָדל טרייד מאַרקעט. דער באַריכט פון חבר רעדי ווערט גוטגעהייסן.

פאַר דער בענעפּיט קאָמיטע באַריכטעט חבר מאַנדעל. מיר רעקאָמענדירן, אַז דער נאַציאָנאַלער אָפּיס זאָל זיין פאַראַנטוואָרטלעך פאַר פּיונעראַל בלויז ווען דער מיטגליד ווערט באַגראָבן אויף אונזער סעמעטערי און ווען אונזערע בראַנטשעס מאַכן אַרענדזשמענטס פאַר דער לויה. אין אַנדערע פאַלן האָבן מיר ניט קיין פאַראַנטוואָרטלעכקייט פאַר פּיונעראַל צאָלונגען. מיר פירן פאַרהאַנדלונגען אָנצושטעלן אַ לונגען־ספּעציאַליסט. מיר זוכן מיטלען ווי אַזוי צו פאַרבינדן זיך מיט אַ סאַנאַטאָריום. די קאָמיטע רעקאָמענדירט אויך, אַז די עקזעקוטיווע זאָל היינט פעסטשטעלן, אַז די פאַרוואַלטונג פון אַלע סעמעטעריס פון איבער'ן לאַנד געפינט זיך אונטער דער אויפזיכט פון דער בענעפּיט קאָמיטע. די בענעפּיט קאָמיטע איז געווען פאַרטראָטן ביי דער לויה פון ח' שובטער. דער באַריכט פון דער בענעפּיט קאָמיטע ווערט גוטגעהייסן מיט'ן אויסנאַם פון דעם פאַל, וואָס האָט פּאַסירט איידער מיר האָבן קלאָר געמאַכט דעם פונקט וועגן פּיונעראַל צאָלונגען פאַר אונזערע בראַנטשעס.

חבר פּאַלאַק באַריכטעט פאַר דער אָפּיס קאָמיטע. מיר האָבן באַשלאָסען אָנצושטעלן אַ געהילף־בוקקיפּער. מיר האָבן אויך באַשלאָסן צו שטעלן אַלע אונזערע סעקרעטאַרן אונטער באַנדס, שאַפנדיג אַ פאָנד פון 3 דאָלאַר א יאָר פון יעדן בראַנטש פאַר דעם צוועק. מיר האָבן איבערגעגעבן צו אונזער לאָיער, אַז ער זאָל אויסאַרבעטן אַ פּלאַן פאַר טשאַרטערן אונזערע שולן. אויפ'ן פאַרלאַנג פון פּאַסייקער בראַנטש 113 האָבן מיר זיי באַוויליגט די רעכט צו ווענדן זיך צו די בראַנטשעס מיט אַן אַפּיל פאַר זייערן אַ קראַנקן חבר. מיר האָבן אין דעם פאַל געמאַכט אַן אויסנאַם דערפאַר, ווייל דער בראַנטש איז זייער אַ קליינער און די לאַגע איז אַ דרינגענדע. מיר האָבן באַשלאָסן, אַז דער נאַציאָנאַלער סעמעטערי פאָנד זאָל אָנפאַנגען פונקציאָנירן פון דעם 1טן מאַי. דער באַריכט ווערט גוטגעהייסן.

חבר לין באַריכטעט פאַר דער אָרגאַניזאַציאָנס קאָמיטע. מיר האָבן באַשלאָסן, אַז אַזוי שנעל ווי די יוגנט־קאָמיטע וועט אונז צושטעלן דעם געשריבענעם פּאַמפלעט און דעם ליפלעט, זאָל דער אָפּיס עס גלייך אַרויסגעבן. 5 יוגנט בראַנטשעס פונקציאָנירן שוין אין ניו יאָרק און נאָך אַ רייע בראַנטשעס האַלטן זיך אין גרינדן. מיר האָבן אָנגעשטעלט חבר קאַנדעלא פאַר טיילווייזער אַרבעט פאַר'ן אָרדן און ער גייט אָן מיט דער אַרבעט צו אָרגאַניזירן אויטאַליענישע בראַנטשעס. ער האָט שוין איבערזעצט אונזער פּאַמפלעט „א נייע פעסטונג אין דער אַרבעטער־באַוועגונג". אויך האָבן די גריכישע חברים שוין אָרגאַניזירט אַ קאָמיטע אין ניו יאָרק, וואָס גייט אָן מיט דער אַרבעט צו אָרגאַניזירן גריכישע בראַנטשעס. און זיי האָבן אַרויסגעגעבן אַ ספּעציעלן גריכישן ליפלעט און אָפּגעדרוקט אונזער פּאַמפלעט אין זייער צייטונג „עמפּראָס". מיר האָבן באַשלאָסן צו האָבן אַ דזשאָינט מיטינג מיט דער קולטור קאָמיסיע און מיר זאָלן אויפנעמען געמיינשאַפטלעך אָרגאַניזאַציאָנאַלע און קולטורעלע פראַגן פאַר אונזער אָרגאַניזאַציע. מיר האָבן באַשלאָסן צו רופן אין ניו יאָרק אַ קאָנפערענץ פון אַלע בראַנטשעס צו דערוויילן אַ נייעם שטאָט קאָמיטעט. די קאָנפערענץ וועט פאָרקומען דעם 1טן מערץ. חבר קעלנער פון בר. 17 האָט אָנגעקלאָגט אין דער אָרגאַניזאַציאָנס־קאָמיטע חבר יאָנג'ן פאַר זיך ניט אויפפירן ריכטיג ביי זייערע וואָלן. מיר האָבן באַשלאָסן אויסהערן ביידע זייטן. מיר האָבן געשטיצט די פילאַדעלפיע דיסטריקט קאָמיטע מיט 25 דאָל. מיר האָבן אויך באַשלאָסן, אַז חבר זאַלצמאַן זאָל זיך אויפשרייבן מיט די פּראָגרעסיווע בילדערס אָוו אַמעריקא און זען

ווי מיר קענען זיי אַריינגעמען אין אונזער אָרגאַניזאַציע. עס האַלט זיך אין אָרגאַניזירן אין שטאָט ניו יאָרק איין פּרויען ברענטשע אין בראָנזוויל און דריי אַלגעמיינע ברענטשעס.

דער באַריכט פון חבר לין ווערט גוטגעהייסן.

חבר שילער באַריכטעט פאַר דער קאָנווענשאָן קאָמיטע. זיי האָבן באַשלאָסן, אַז די קאָנווענשאָן זאָל פאָרקומען אין ניו יאָרק דעם 30טן און דעם 31טן מאַי. די דערעפענונג פון דער קאָנווענשאָן זאָל זיין דעם 29טן אין מעדיסאָן סקווער גאַרדן. די זיצונגען פון דער קאָנ־ווענשאָן זאָלן פאָרקומען אין אויטריוינג פּלאַזאַ. די דעלעגאַטן זאָלן באַקומען $1.50 אַ טאָג פאַר אויסגאַבן. און די דעלעגאַטן, וואָס קומען אויסער ניו יאָרק, זאָלן באַזאָרגט ווערן מיט אַ האָטעל צו שלאָפן. די קאָמיטע זאָל צוציען דריי פאַרטרעטער פון דעם ניו־יאָרקער שטאָט־קאָמיטעט.

דער באַריכט ווערט גוטגעהייסן.

מיט דעם ווערט די זיצונג געשלאָסן.

ספּעציעלער מיטינג פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע איז אָפּגע־האַלטן געוואָרן פעברואַר דעם 25טן, 1931.

אָנוועזנד: גראָסמאַן, הימעלפאַרב, ווייגער, לאָטקער, מאַנ־דעל, מענשער, סיגל, סולטאַן, פּאַלאַק, פינקעלשטיין, פישביין, קעל־נער, ראָזענטאַל, רעדי, שטיינבערג, שטיינפעלד און שילער.

אָפּוועזנד: אָלגין, בראָדסקי, קאָטלער, קראַכאַווסקי, קניאַזיק, ראָזען.

פאָרזיצער: שילער.

חבר זאַלצמאַן באַריכטעט פאַר דער קאָנווענשאָן־קאָמיטע. מיר האָבן געהאַט אַן אויספירלעכע דיסקוסיע וועגן דער טאָג־אָרדנונג פון אונזער קאָנווענשאָן. עס איז פאַר אונז אַלעמען קלאָר געווען, אַז ביי דער קאָנווענשאָן וועלן מיר דאַרפן באַהאַנדלען די פאָלגנדע פראַגן: דעם באַריכט פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע, די פאַראייניגונג מיט די אַנדערע פּראָטעסטאַרנטלע אָרגאַניזאַציעס, דעם פּלאַן פון דעם אָרדן אין דער אַרבעטער באַוועגונג, וואָס קענען מיר לערנען פון אונ־זערע לעצטע מיטגלידער־קאָמפּאַניעס, ווי אַזוי זאָלן מיר אָרגאַניזירן די יוגנט, וועגן דער ראָל פון קליינבירגער אין אונזער אָרדן, די אויסברוכן פון וויסן שאָוויניזם, ווי אַזוי זאָלן מיר אַריינציען די פרויען אין אונזער אָרגאַניזאַציע, אויסאַרבעטן אונזער קאָנסטיטו־ציע, אונזער באַציאונג צו דער פּרעסע און אַ גאַנצע רייע אַנדערע פּראָבלעמען. מיר האָבן זיך אָבער אַלע איינפאַרשטאַנען, אַז דער טאָג־אָרדנונג דאַרף ניט זיין אַזאַ גרויסער. מיר דאַרפן בלויז אַרויפשטע־לען אויפ'ן טאָג־אָרדנונג די צענטראַלע פּונקטן. אַלע אַנדערע דאַרפן באַהאַנדלט ווערן אין דעם באַריכט פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע און דאַרף אויפגענומען ווערן פון דער קאָנווענשאָן אין דער צייט, ווען עס וועט דיסקוטירט ווערן דער באַריכט. און, פאַרשטייט זיך, אַז די רעזאָלוציאָנס־קאָמיטע וועט דאַרפן אַריינברייגגען רעזאָלוציעס און רעקאָמענדאַציעס אויף אַלע פּונקטן וואָס דער באַריכט וועט אָנ־רירן.

מיר האָבן דערפאַר באַשלאָסן צו רעקאָמענדירן די פאָלגנדע צענ־טראַלע פּונקטן אַלס דער טאָג־אָרדנונג אויף אונזער קאָנווענשאָן: 1) באַריכט פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע (אַ פולער טאָג דיסקוסיע איבער'ן באַריכט); 2) די פאַראייניגונג פון אונזער אָרדן מיט אַנדע־רע שפּראָכיגע פון פּראָטעסטאַרנטלע אָרגאַניזאַציעס; 3) די שולן; 4) אונ־זער קולטור און פּאָליטישע טעטיגקייט; 5) אונזער באַציאונג צו דער פּרעסע; 6) קאָנסטיטוציע פאַר אונזער אָרדן און 7) וואָלן פאַר אַ נאַ־ציאָנאַלער עקזעקוטיווע.

מיר רעקאָמענדירן אויך, אַז דער בריוו וואָס וועט אַרויסגע־שיקט ווערן מיט'ן טאָג־אָרדנונג צו די ברענטשעס זאָל זיין אַן אויס־פירלעכער און זאָל זיך אָפּשטעלן אויף אַלע פּונקטן סיי פון דעם טאָג־אָרדנונג, סיי אויף די וויכטיגסטע פּונקטן פון דעם באַריכט פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע, וואָס גייט ניט אַריין אין דעם טאָג־אָרד־נונג. עס ווערט אויך באַשלאָסן, אַז גלייך ווי דער טאָג־אָרדנונג וועט אַרויסגעשיקט ווערן צו די ברענטשעס זאָל דערעפנט ווערן אַ דיסקו־סיע אין דער „מאָרגן־פרייהייט". די דיסקוסיע זאָל אָנגעפירט ווערן פון דער קאָנווענשאָן קאָמיטע און עס זאָלן אויסגעמיטן ווערן די פעלערן, וואָס זיינען באַגאַנגען געוואָרן אין דער פּלענום־דיסקוסיע.

הויפּטזעכלעך, אַז מיר זאָלן זיך ניט איבער'חזר'ן.

דער באַריכט פון דער קאָנווענשאָן־קאָמיטע ווערט גוטגעהייסן.

חבר זאַלצמאַן באַריכטעט, אַז ער האָט פאַרטראָטן די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע ביים פּלענום אין קליוולאַנד און אין שיקאַגאָ. ער האָט אויך באַזוכט, אויסער קליוולאַנד און שיקאַגאָ, סינסינעטי, אינדיאַ־נאַפּאָליס, סט. לואיס און מילוואָקי. סיי אין סינסינעטי און סיי אין מילוואָקי האָבן מיר געליטן זייער שטאַרק פון די פערזענלעכע קריי־געריינען. די לאַגע ענדערט זיך אָבער אין ביידע שטעט און מיר קענען דערוואַרטן, אַז דער אָרדן וועט דאָרטן געשטאַרקט ווערן. אין אינדיאַ־נאַפּאָליס האָבן מיר אַ קליינעם ברענטש און ווי עס זעט אויס, גוטע און ענערגישע חברים. זיי קלייבן זיך צו אָרגאַניזירן אַ פרויען ברענטש. זיי טראַכטן אויך וועגן אָרגאַניזירן אַן ענגלישן ברענטש. סט. לואיס האָט ברייטע מעגלעכקייטן פאַר אַרבעט. די צרה איז, וואָס דאָרטן פעלן טוער. דאָרטן מוז מען מאַכן אַן אָנשטרענגונג צו דער־גרייכן די אַרבעטער־עלעמענטן. אויך קען און דאַרף געשטאַרקט ווערן דער פרויען ברענטש. און עס זיינען פאַראַן גוטע אויסזיכטן צו אָר־גאַניזירן אַ יוגנט ברענטש.

דער פּלענום אין קליוולאַנד און שיקאַגאָ האָבן באַוויזן, אַז אונ־זער באַוועגונג איז אויסגעוואַקסן. קליוולאַנד האָט געהאַט נאָענט צו 500 מענטשן צו דער דערעפענונג און אַרום 200 האָבן בייגעוואוינט די זיצונגען פון דעם פּלענום אַ גאַנצן טאָג. דאָס באַוויזט, אַז אונ־זער אָרגאַניזאַציע איז געוואָרן אַ מאַסן־אָרגאַניזאַציע. פון די באַ־ריכטן, וואָס זיינען אָפּגעגעבן געוואָרן ביים קליוולאַנדער פּלענום, איז קלאָר, אַז אונזער אָרדן האָט ברייטע מעגלעכקייטן. מיר האָבן ווייט ניט אויסגענוצט די פּערעפּעריע, וואָס געפינט זיך אַרום אונז. פונ־דעסטוועגן זיינען די באַריכטן געווען פריילעכע. אַלע ברענטשעס פון דעם קליוולאַנדער דיסטריקט מיט דער אויסנאַם פון קאָלאָמבוס, זיינען געוואַקסן און פאַרשטאַרקט געוואָרן. אויסזיכטן פאַר נייע ברענטשעס זיינען פאַראַן אומעטום. דער באַריכט און די רעקאָמענדאַ־ציעס פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע זיינען אויפגענומען געוואָ־רען מיט באַגייסטערונג און די דעלעגאַטן האָבן צוגעזאָגט צו פאַר־שטאַרקן די אַרבעט ביז דער קאָנווענשאָן.

דער שיקאַגער פּלענום איז געווען איינער פון די באַגייסטערט־סטע, וואָס מיר האָבן געהאַט אין אונזער באַוועגונג. די דערעפענונג אין דעם מיראָר זאַל איז געווען איבערפאַקט. ס'איז אפילו ניט גע־ווען וואו צו שטיין. די שול־באַוועגונג איז געוואָרן אַ וויכטיגע אינסטיטוציע אין שיקאַגאָ. פון צוויי האַלבע שולן האָבן מיר איצט 5 גאַנצע, און עס זיינען פאַראַן מעגלעכקייטן מער ווי פאַרדאָפּלען. ווי עס זעט אויס, האָט געפעלט אַ קלאָרע פאַרשטענדיגונג צווישן די שול־טוער און די אָרדן־טוער. דער פּלענום האָט אַריינגעבראַכט פיל קלאָרקייט ניט נאָר אין די באַציאונגען פון די שולן מיט דעם אָרדן, נאָר אויך אין אונזער אַרבעט צו פאַרשטאַרקן די אַלטע ברענטשעס, גרינדן נייע, ווי אַזוי אַריינצוציען די יוגנט אין אונזער אָרדן און עס איז צו דערוואַרטן, אַז נאָך דעם שיקאַגער פּלענום וועט די שטאָט שיקאַגאָ קומען צו דער קומענדער קאָנווענשאָן מיט אַ גוטן רעקאָרד פון אַרבעט.

דער באַריכט פון חבר זאַלצמאַן ווערט גוטגעהייסן.

חבר סולטאַן באַריכטעט פון פילאַדעלפיער פּלענום. סיי פון די באַריכטן פון שטאָט קאָמיטעט פון פילאַדעלפיע און סיי פון די באַ־ריכטן פון די ברענטשעס איז קלאָר געוואָרן, אַז מיר האָבן ברייטע מעגלעכקייטן פאַר אַרבעט און אַז דער פילאַדעלפיער שטאָט קאָמיטעט האָט די מעגלעכקייטן ניט אויסגענוצט. די ברענטשעס האָבן זיך ווינ־ציג באַטייליגט אין די געזעלשאַפטלעכע טעטיגקייטן פון אונזער אַרבעטער באַוועגונג. פיל אומצופרידנהייט האָבן די דעלעגאַטן אַרויס־געוויזן מיט דעם, וואָס דער נאַציאָנאַלער אָפיס האָט געשיקט די אינשורענס פון די עלטערע מיטגלידער און פאַרוואָס מען סוספּענ־דירט ברענטשעס פאַר ניט צאָלן אין צייט. פאַרשטייט זיך, אַז אין ביידע פראַגן האָבן מיר אָנגעוויזן, אַז די ברענטשעס זיינען ניט גע־רעכט און אַנדערש קענען מיר די אַרבעט ניט דורכפירן. די שולן פאַר־נעמען אין פילאַדעלפיע אַ וויכטיגן פּלאַץ אין אונזער באַוועגונג און אויך דאָרטן זיינען ניט איינגעשטעלט געוואָרן די ריכטיגע באַציאונגען צווישן די שולן און אונזערע ברענטשעס. דער פּלענום האָט זיכער אַ שטויס געטאָן די אַרבעט פאַראויס. מיר דאַרפן איצט זען,

אז אַ נייער דיסטריקט קאָמיטעט אין פילאַדעלפיע זאָל דורכפירן די באַשלוסן פון דעם פּלענום. באַריכט איז גוטגעהייסן.

חבר שטיינבערג באַריכטעט פון באָסטאָנער פּלענום. דער פּלענום אין באָסטאָן איז געווען אַן אינטערעסאַנטער צוזאַמענקונפט אין אונזערע ברענטשעס. דאָרטן איז קלאָר געוואָרן, אַז מיר האָבן בלויז געהאַט אַ צוואוואוקס פון 19 מיטגלידער אין באָסטאָנער דיסטריקט און אַז דאָס איז ווייט ניט גענוג. עס איז געווען אַ קאַמף צווישן די שולן און די טוער פון דעם אָרדן. עס איז קלאָר פאַר אונז, אַז מיר האָבן נאָך ניט געפונען דעם קלאָרן וועג פאַר די באַציאונגען צווישן די שולן און דעם אָרדן. ביים באָסטאָנער פּלענום האָט זיך אַרויסגעוויזן אַ פאַלשע ליניע פון אַ גרויסער צאָל טוער, וואָס ווילן אַריינגענומען אין אונזער אָרדן בלויז לינקע און 100-פּראָצענטיגע באַוואוסטזיניגע. דער טעות איז קלאָר געמאַכט געוואָרן ביים פּלענום און דאָס וועט העלפן אין דער ווייטערדיגער אַרבעט. פון די באַריכטען פון די ברענטשעס וויזט זיך אַרויס, אַז עס האַלטן אין אָרגאַניזירט ווערן אַ צאָל נייע ברענטשעס. דער דיסטריקט פאַרלאַנגט אַ שטענדיגע סובסידיע, וואָס זאָל קומען פון גענעראַל אָפּיס יעדן חודש. אויך אַז דער גענעראַל אָפּיס זאָל פאַר די ברענטשעס עפענען די ביכער און אַז עס זאָל אָנגעשטעלט ווערן פאַר'ן באָסטאָנער דיסטריקט אַן אָרגאַנייזער. באַריכט פון חבר שטיינבערג ווערט גוטגעהייסן.

ח' קעלנער באַריכטעט פון דעם האַרטפאָרדער פּלענום. עס זייַנען געווען פאַרטראָטן 9 ברענטשעס. פאַר דער צייט פון דער לעצטער קאַמפּאַניע ביז איצט איז בלויז אָרגאַניזירט געוואָרן אַ פּרויען ברענטש אין האַרטפאָרד. די דעלעגאַטן דערקלערן, אַז די אַרבעטסלאָזיגקייט שטערט דעם וואוקס פון אָרדן. די ברענטשעס פון האַרטפאָרד באַטייליגן זיך אין דער אַלגעמיינער אַקציע פון דער אַרבעטער-באַוועגונג. אין די פיר שולן פון דיסטריקט געפינען זיך 150 קינדער. אויך דאָרטן האָט זיך אַרויסגעוויזן, אַז ניט דער שטאָט קאָמיטעט און ניט דער דיסטריקט קאָמיטעט האָבן געטאָן די נויטיגע אַרבעט צו בויען אונזער אָרדן. דער פּלענום איז געווען זייער נויטיג. מיר האָבן דערווייל אַ נייעם דיסטריקט קאָמיטעט און מען קען איצט דערוואַרטן, אַז מער אַרבעט זאָל געטאָן ווערן. דער באַריכט ווערט גוטגעהייסן.

חבר שילער באַריכטעט פון דעם באַלטימאָרער פּלענום. ביים פּלענום אין באַלטימאָר זייַנען געווען פאַרטראָטן די ברענטשעס פון נאָרפאָלק, וואַשינגטאָן און באַלטימאָר. דער באַלטימאָר דיסטריקט האָט עקזיסטירט בלויז אויפ'ן פּאַפּיר. כמעט קיינע פון די ברענטשעס פון יענעם דיסטריקט האָבן ניט צוגעקראָגן קיין נייע מיטגלידער. די ברענטשעס זעען ניט קיין מעגלעכקייט פון אַריינגענומען נייע מיטגלידער. פון דער דיסקוסיע האָט זיך אָבער אַרויסגעוויזן, אַז די באַריכטען פון די ברענטשעס זייַנען ניט געווען קיין ריכטיגע. עס זייַנען פאַראַן מעגלעכקייטן אין יעדער שטאָט ניט נאָר פאַרשטאַרקן די אַלטע ברענטשעס, נאָר אויך צוקריגן נייע. די ברענטשעס האָבן ניט געמאַכט דעם קלענסטן פאַרזוך אין דער ליניע. די שול-טוער, באַזונדערס די לערער פון יענעם געגנט, באַטייליגן זיך אַקטיוו אין דער אַרבעט און העלפן בויען אונזער אָרדן. עס איז דערווייל געוואָרן אַ נייע דיסטריקט קאָמיטעט. זיי האָבן פאַרלאַנגט, אַז מיר זאָלן שיקן אַן אָרגאַנייזער פאַר אַ פּאָר חדשים אין יענעם דיסטריקט. באַריכט פון חבר שילער ווערט גוטגעהייסן.

חבר ווייַנער באַריכטעט פון זיין טור איבער'ן לאַנד און אויך פון דעם פּלענום אין קאַליפאָרניע. פון מיינע איינדרוקן כמעט אין אַלע שטעט איז פאַר מיר קלאָר, אַז עס בויט זיך אָן אָרדן, וואָס שפּילט שוין אַ וויכטיגע ראָלע דאָ אין לאַנד און וועלכער זאָגט צו, אַז ער וועט קענען אין די נאָענטסטע חדשים שפּילן נאָך אַ וויכטיגערע ראָלע אין דער אַלגעמיינער רעוואָלוציאָנערער באַוועגונג. דער קלאַסן-קאַמף ברויזט אין יעדן שטאָט און אונזערע ברענטשעס באַטייליגן זיך אין אים. איך וואָלט געקענט געבן אַ רייע ביישפּילן, איך וועל זיך אָבער באַגנוגענען מיט איינציגע. אונזער פּיטסבורגער ברענטש באַטייליגט זיך אַקטיוו אין העלפן אויפבויען דעם אַרבעטסלאָזן קאָנסיל. קליוולאַנדער ברענטש האָט געכומען אַ טיכטיגן אַנטייל אין אונזער מערץ דעמאָנסטראַציע. דער טשאַטאַנוגאַ קליינינקער ברענטש האָט ביי איין מיטינג געשאַפן 135 דאָלאַר פאַר די אַרעסטירטע פון דער אַרבעטסלאָזער דעמאָנסטראַציע. פאַרשטייט זיך, אַז ניט אַלע ברענטשעס און ניט אין דער פולער מאָס באַטייליגן זיך שוין אונזערע ברענטשעס אין די אַלגעמיינע קלאַסן קאַמפן אָבער אַן אָנפאַנג האָבן מיר געמאַכט, און אַ גוטן אָנפאַנג. די קליין-בירגער אין אונזער באַוועגונג זייַנען ווילייַג ניט נאָר צו העלפן בויען אונזער אָרדן, נאָר אויך בויען די אַנדערע צווייַיגן פון אונזער באַוועגונג. אין די קלענערע שטעט שפּילט דער אָרדן אַ באַזונדער וויכטיגע ראָלע. דער אינדעפּענדענט איז געבליבן בלויז ביי שול-אידן, וואָס פאַוועזן בר-מצוות און חתונות און קיינע אַנדערע זאַכן גייט זיי ניט אָן. דער אַרבעטער רינג גייט פּשוט אויס. עס איז רעכט אין אַזעלכע צענטערן ווי פּיטסבורג, וואו ס'איז אַמאָל געווען אַ גרויסע אַרבעטער רינג באַוועגונג, אַז דער גרעסטער ברענטש קען קיין מיטינג ניט אָפּהאַלטן. די פירער פון דעם אַרבעטער רינג, ניט נאָר די נאַציאָנאַלע פירער, נאָר אויך די לאָקאַלע פירער ווייַזן היינט אַרויס מער דעם פּאַשיסטישן פּנים ווי פריער. אין אַ גאַנצער רייע שטעט זייַנען די מיטגלידער פון דעם אַרבעטער רינג, די לענדלאָרדס, וואָס וואַרפן אַרויס די אַרבעטסלאָזע פון די דירות, די באַלעבאַטים, וואָס קעמפן געגן די אַרבעטער, און געגן די אַרבעטער-אינטערעסן. אָט די אַלע פאַקטן זייַנען נאָך ניט אויפגעדעקט געוואָרן. ווען דאָס אַלץ וועט קלאָר ווערן, וועלן מיר ערשט קענען זען דעם אַרבעטער רינג אין זיין ריכטיגן קאָליר און די אַרבעטער, וואָס זייַנען דאָרטן פאַרבליבן, וועלן אַנטלויפן. נאָך מיין מיינונג גיט מען ניט גענוג דעטאַליזירטע אינסטרוקציעס ווי אַזוי אָנצופירן די אַרבעט. דער „פונק" איז ניט דער אָרגאַניזאַטאָר פונ'ם אָרדן, וואָס ער דאַרף זיין. מיר האָבן נאָך ניט געגעבן קיין קלאָרע אינסטרוקציעס ווי אַזוי צו אָרגאַניזירן די יוגנט און אַנדערע שפּראַכיגע ברענטשעס. מיר דאַרפן אויך זען אַריינדרינגען אין די אַנדערע שפּראַכיגע צייטונגען. דער קולטור אַפּאַראַט איז זייער שוואַך. ניטאָ די כחות. מען וויים נאָך ניט אין מערסטע פּלעצער, ווי די אַרבעט אָנצוהויבן. מיר האָבן נאָך ניט אָרגאַניזירט קיין קולטור-אַפּאַראַט. אונזערע לערער איבער'ן לאַנד נויטיגן זיך אין ספּעציעלע קורסן וועגן דער פּראָיעקטן-סיסטעם, וואָס מיר האָבן איינגעפירט. די לאָווסטאָניסטן און טראָצקיסטן זייַנען כמעט ניטאָ איבער'ן לאַנד. בלויז אין צוויי שטעט—אין מינעאַפּאָלים און אין לאָס אנדזשעלעס שפּילן זיי די ראָלע פון די, וואָס זייַנען געקומען ראַטעווען די דיסקרעדיטירטע פירער פון דעם אַרבעטער רינג און אינדעפּענדענט אַרבעטער רינג, אָבער עס העלפט ניט. זייער ראָלע איז ווי סטרייק-ברעכער אין צייט פון אַ סטרייק. דער פּלענום אין לאָס אנדזשעלעס איז געווען אַ קאָנסטרוקטיווער. ס'זייַנען אויפגענומען געוואָרן אַלע פּראָבלעמען, וואָס זייַנען באַרירט געוואָרן אין די באַריכטן פון אַנדערע פּלענומס. דער ווייסער שאָוויניזם אין דער סאוט איז אַ מכה, וואָס מיר וועלן זי מוזן אויסחיילן. דערווייל שטערט עס אונז אין דער אַרבעט. די פּערספּעקטיוון זייַנען אויסגעצייכנטע. מיר וועלן דאַרפן אויסנוצן אונזערע פּערספּעקטיוון פאַר בויען אונזער אָרגאַניזאַציע אַלס אַ מאַסן-אָרגאַניזאַציע.

דער באַריכט ווערט גוטגעהייסן און אַלע רעקאָמענדאַציעס ווערן איבערגעגעבן צו דער נאַציאָנאַלער אָגאַניזאַציאָנס-און קולטור קאָמיסיע פאַר אויסאַרבעטן זיי אין אַ דעטאַליזירטער פאָרם און עס ברייַנגען אין אַ באַריכט צו דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע.

מיטינג פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע, אָפּגעהאַלטן מיטוואָך, דעם 4טן מערץ.

אָנוועזנד: בראָדסקי, קראָסמאַן, הימעלפאַרב, לאַטקער, לעווין, מאַנדעל, מענשער, סיגל, סולטאַן, פּאָלאַק, פּינקלשטיין, קאַרנאַווסקי, קעלנער, ראָזען, שטיינפעלד.

אָפּוועזנד: אָלגין, ווייַנער, לין, פישביין, קאָטלער, קניאַזיק, ראָזענטאַל, רעדי, שילער.

פּאָרזיצער חבר סולטאַן.

פּראָטאָקאָל פון לעצטן מיטינג פאָרגעלעזן און גוטגעהייסן. חבר זאַלצמאַן באַריכטעט, אַז דער ענטפער פון די ברענטשעס אויפ'ן רוף פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע פאַר'ן דרעסמאַכער סטרייק איז זייער אַ גוטער. ווי עס זעט אויס, וועלן מיר זאַמלען מער ווי די $5,000, וואָס מיר האָבן זיך געשטעלט אַלס די קוואָטאַ, וואָס דער אָרדן זאָל צוטראָגן פאַר די דרעסמאַכער. מיר קענען שוין היינט באַריכטן, אַז מיר האָבן געקראָגן דעם מעדיסאָן סקווער גאַרדן פאַר דער דערעפענונג פון אונזער קאָנווענשאָן. מיר וועלן באַלד צוגרייטן אַן

אפאראט אזוי, אז די ברענטשעס זאלן מאביליזירן אלע מיטגלידער פון דעם ארדן אין מעדיסאן סקווער גארדן. עס איז שוין ארויסגעשיקט געווארן אן אויספירלעכער בריוו צו אלע ברענטשעס איבער'ן לאנד מיט דער טאג־ארדנונג פון דער קאנווענשאן. די טעג וועלן מיר דערעפענען די דיסקוסיע אין דער „מארגן־פרייהייט". די מיטגלי־דערשאפט־קאמפאניע גייט איצט אַ כיסל בעסער ווי זי איז געווען פריער. דער נעט געווינכס אין מיטגלידער איז אבער געשטערט געווא־רען דורך דעם, וואס מיר האבן אין דעם טערמין געשטראכן ארום 450 מיטגלידער. פארשטייט זיך, אז דער גרעסטער טייל פון זיי וועט רעאינסטייטעט ווערן, אבער דערווייל קענען מיר ניט קומען מיט דער צאל מיטגלידערשאפט וואס מיר האבן פארגרעסערט אין דעם לעצטן טערמין, ווייל מיר רעכענען גלייך ארונטער די צאל געשטראכענע מיטגלידער פון אונזער נעט געווינס. מיר האבן אין אונזער ארדן 10,362 מיטגלידער. די קומענדע פאר חדשים וועלן דארפן אויסגע־נוצט ווערן פאר אַ פארשטארקטער קאמפאניע. די נאציאנאלע עקזע־קוטיווע דארף אויך געפינען די לייזונג פון דער פראבלעם פון שטרייכן אזוי פיל מיטגלידער. דער באריכט פון סעקרעטאר ווערט גוטגעהייסן און עס ווערט באשלאסן, אז די נאציאנאלע ארגאניזאַ־ציאנס־קאמיטע זאל אויפנעמען די פראגע וועגן שטרייכן מיטגלי־דער און ארייבריינגען רעקאמענדאציעס צו דעם קומענדן מיטינג.

די נאציאנאלע עקזעקוטיווע נעמט נאך דעם אויף די פראגע ווע־גען דער לאגע אין דער „מארגן־פרייהייט" און עס ווערט באשלאסן ארויסצולאזן אַ רוף צו אלע ברענטשעס און מיטגלידער, אז עס זאל געשאפן ווערן אַ מינימום פון 10,400 דאלאר, אזוי אז יעדער ברענטש זאל זאמלען ניט ווינציגער ווי $1.00 פער מיטגליד.

חבר פינקלשטיין באריכטעט פאר דער קולטור קאמיסיע: מיר האבן דורכגעפירט אן אויספירלעכע דיסקוסיע וועגן אונזער אפגע־טאנענער ארבעט. מיר וועלן נאך די דיסקוסיע פארטזעצן ביי דעם געמיינשאפטלעכן מיטינג מיט דער נאציאנאלער ארגאניזאציע קאַ־מיטע. אלס רעזולטאט פון דער דיסקוסיע האבן מיר באשלאסן נאך אַ מאל באייוון דעם פארלאנג צו די ברענטשעס און די שטאט־קאמי־טעטן, אז זיי זאלן אויסטיילן באזונדערע קולטור־קאמיסיעס, אז חבר מרמר זאל שטיין מיט די אלע קולטור קאמיטעטן אין ענגער פאר־בינדונג. מיר האבן ארויסגעשיקט דעם קאנספעקט וועגן דעם דרעס־סטרייק צו די ברענטשעס. באשלאסן פארטצוזעצן די אפען פארומס אין די בראנקס און אין בעט ביטש. באשלאסן ארויסצושיקן אַ בריוו צו די ברענטשעס, אנווייזנדיג די מיטגלידער אויף די נייע סאוועטישע אויסגאבן, וואס מען קען באקומען אין דעם בוך־קראם פון דער אי־דישער סעקציע. די שולן פירן איצט דורך אן אינספעקציע אין ניו יארק און אומגעגענט. די שול־קאמיסיע וועט עס אויך פרובירן טאן אין די ווייטערדיגע שטעט. מיר האבן באשלאסן, אז אין אונזערע שולן זאלן באנוצט ווערן בלויז די טעקסט־ביכער, וואס וועלן גוט־געהייסן ווערן פון דער נאציאנאלער קולטור קאמיסיע. צוליב דעם דעפיציט אין „פונק" וועט דער קומענדיגער נומער דערשיינען אין אפריל. מיר גרייטן צו צום דרוק די בראשורע פון חבר מלך עפשטיין וועגן סאוועטן־פארבאנד. דער באריכט ווערט גוטגעהייסן.

חבר מאנדעל מאריכטעט פאר דער בענעפיט קאמיטע: מיר האבן איצט די פראבלעם פון איבערנעמען די עקזיסטירנדיגע סעמעטערים אין נוארק, פילאדעלפיע, און אין אנדערע שטעט. פון שיקאגאָ האבן מיר באקומען 2 קאנטראקטן—איינעם פאר 3 טויזנט דאלאר און איי־נעם ארום 9 טויזנט דאלאר. מיר האבן באשלאסן צו קויפן די סעמע־טערי פאר דער קלענערער סומע. מיר האבן דורכגעפירט צוויי פאר־זאמלונגען פון די מיטגלידער פון באזונדערע דיסטריקטן, וואו עס זייכען אנווענד געווען די דיסטריקט דאקטוירים. די פארזאמלונ־גען זייכען זייער וויכטיג פאר דער אויפבויאונג פון דעם מעדיקאל דעפארטמענט. מיר האבן געהאט אַ גאנצע רייע אפילס פון די ברענ־טשעס וועגן קראנקן־בענעפיט. ווי אויך אויינינגע אנקלאגן געגן דאק־טוירים. מיר האבן די פראגן אויפגענומען, אונטערזוכט אלע אייב־צעלהייטן און אין יעדן פאל געהאנדלט אין גייסט פון אונזער ארגאַ־ניזאציע. מיר רעקאמענדירן, אז דער מעדיקאל דעפארטמענט זאל אי־בערנעמען דר. מינדעל'ס אפיס און פארוואנדלען אים אין אַ דענטאל קליניק. די באדינונגען פאר'ן איבערנעמען זייכען זייער גוטע. מיר וועלן אויך ניט דארפן אינוועסטן קיין גרויסע סומע. באריכט פון דער בענעפיט קאמיטע ווערט גוטגעהייסן.

חבר שטיינבערג באריכטעט פאר דער אפיעל קאמיטע. ווי עס ווייזט אויס, האבן די מיטגלידער אין די ברענטשעס ניט וואס צו אפעלירן, ווייל אונזער קאמיטע איז געבליבן אינגאנצן אן ארבעט.

חבר פאלאק באריכטעט פאר דער אפיס קאמיטע. מיר האבן ניט קיין באזונדערע וויכטיגע פראבלעמען. מיר האבן אנגעשטעלט אן „עקטועריי", וועלכער זאל אונז צוגרייטן דעם „וואליוואיישאן" באַ־ריכט, וועלכער דארף צוגעשטעלט ווערן צום קאמישאנער אוו אינשו־רענס סוף מאי. מיר פארהאנדלען איצט די פראגע וועגן קויפן באנדס. עס איז איבערגעגעבן געווארן צו אַ קלענערער קאמיסיע, וועל־כע וועט דארפן ארויינברייגען רעקאמענדאציעס צום קומענדן מי־טינג. באריכט ווערט גוטגעהייסן.

צוליב דער אבוועזנהייט פון טשערמאן פון דער ארגאניזאציע־קאמיסיע, באריכטעט חבר זאלצמאן. די קאנפערענץ צו דערווייל אַ שטאט קאמיטעט אין כיו יארק איז דורכגעפירט געווארן אונטער דער אויפזיכט פון דער ארגאניזאציע־קאמיטע. די ארגאניזאציע־קאמיטע האט געזוכט ארויסצורוקן אזוי פיל נייע כחות פאר'ן שטאט קאמי־טעט וויפיל נאר מעגלעך. פאר דעם צוועק זייכען ארייינגעבראכט גע־ווארן אַ גאנצע ריי רעקאמענדאציעס צו דער קאנפערענץ און אויך אַ צעטל פון קאנדידאטן. די קאנפערענץ האט אויספירלעך דיסקוטירט דעם באריכט פון שטאט קאמיטעט און ווי עס זעט אויס, וועט דער ניו־יארקער שטאט קאמיטעט איצט זיין ארבעטס־פייאיגער און וועט קענען דערפילן זיינע אויפגאבן. מיר האבן ארגאניזירט אַ נאציאנאַ־לען יוגנט־דעפארטמענט און ער טרעט צו צו דער ארבעט. דער אי־טאליענישער ארגאניזייזער געפינט זיך אויף אַ טור ארום פילאדעלפיע. עס זייכען אין דער לעצטער צייט ארגאניזירט געווארן זעקס נייע ברענטשעס. באריכט ווערט גוטגעהייסן.

מיט דעם ווערט דער מיטינג געשלאסן.

די פאריזער קאמונע

(שלוס פון זייט 6)

צו האלטן די מאכט. די בורזשואזיע האט באפוילן אירע גענע־ראלן:

„גיט אייערע בראווע גענעראלן די פרייהייט אפצו־רעכענען זיך פאר זייערע חברים, און זאלן זיי היינט, אינ'ם ברען פון נקמה, טאן דאס, וואס מארגן וועט זיי דער קלארער שכל פארווערן צו טאן!" — — — „קיין מיטלייד ניט, קיין רחמנות און קיין פילאנטראפיע! האנדלט שנעל און ענערגיש!".

די בורזשואזיע איז געווען באוואוסטזיניג. זי האט דער־פילט מיט וואס דאס שמעקט. און וואס פאר אַ ווערט האט עס געקענט האבן די האלב־צעקראכענע עטיק פון די קאמונע־פי־רער אנטקעגן דעם באוואוסטזיין פון דער בורזשואזיע?

„מיר קענען ניט נעמען דאס געלט פון די בענק", באשליסט די קאמונע. „מ'וועט נאך זאגן אויף אונז, אז מיר ראבעווען דאס פאלקס פארמעגן!". אט פאר וואס די קאמונע האט מורא געהאט!

אין 1917 האבן מיר זיך שוין ניט געשראקן פאר דעם — „טאמער וועט מען זאגן". מיר האבן שוין געוואוסט, וואס פאר אַ ווערט עס האבן שנעלע און ענערגישע האנדלונגען.

די קאמונע איז פארשפילט געווארן. די איבערגעגעבענע העלדישע קאמונארן האבן מיט זייער העלדנטום גארניט געקענט אויפטאן. בשעת זיי האבן זיך שוין באשלאסן איבערצוגיין אין אפענסיווע איז שוין געווען צו שפעט. ווערסאל, טיערס' בור־זשואזע רעגירונג האט שוין געהאט אנגעזאמלט גענוג כחות, און האט גלייך געשטעלט די קאמונע אין דער דעפענסיווע. דאס לאנד, די פויערשע פראווינץ איז געווארן אפגעשניטן און פיינט־

דיסטריקט פלענומס פון אינט. ארב. אָרדן

(אַלע פּלענום־באַריכטן ווערן דאָ געגעבן פון די דערוויילטע סעקרעטאַריאַטן. באַזונדערע באַריכטן זיינען אויך אָנגעקומען פון די ח"ח חוה בלאַק און נאַטהעלף (קליוולאַנד), פּאַזנער (ספּרינגפילד), נ. קאַרפּיס (לאָס אַנדזשעלעס). די באַריכטן זיינען שטאַרק נעקירצט.. די באַריכטן פון די פאַרטרעטער פון נאַצ. אַפּיס און די אַלגעמיינע רעזאָלוציעס, וואָס אונטערשיידן זיך ווייניג פון די פאַרעפנטלעכטע אינ'ם לעצטן נומער „פונק" ווערן דאָ אויסגעלאָזן.—רער.).

פּלענום באַלטימאָרער דיסטריקט א. א. אָ.

אָפּגעהאַלטן פעב. דעם 11טן אין קאָאָפּעראַטיוון צענטער, 1206 אוסט באַלטימאָר סטריט, באַלטימאָר. פאַרטראָטן: באַלטימאָר, וואַשינגטאָן, נאָרפאָלק, פּאָרטסמוט און ריטשמאָנד, ברענטשעס און שולן. דערוויילט פאַר פאָרזיצער חבר סאַמועלסאָן און פאַר סעקרעטאַר חבר פריישטאַט.

ח' שילער, נאַצ. פאָרזיצער פון אינט. אַרב. אָרדן, באַריכטעט פאַר דער נאַצ. עקז. ער קריטיקירט דעם דיסטריקט פאַר ווייניג טאָן אויפ'ן אָרגאַניזאַציאָנעלן געביט, ספּעציעל באַלטימאָר, וואָס האָט אַ גרויסע אַרבעטער באַפעלקערונג און פאַר ניט פאַרבינדן די געפירטע קאַמפּאַניעס מיט דער מיטגלידערשאַפט קאַמפּאַניע.

ח' סעמועלסאָן באַריכטעט פאַר'ן דיסטריקט. ער דערקלערט, אַז די פריער אויסגעאַרבעטע פּלענער האָבן ניט געאַרבעט. אַ טייל אין דעם האָט דער נאַציאָנאַלער אָפּיס, וואָס האָט צעדרייט דעם טור מיט די דאָטן. עס זיינען דורכגעפירט געוואָרן טורס, נאָר מ'האָט זיך ניט פאַרבונדן מיט'ן דיסטריקט. בנוגע זיך ביישן מיט קרעפטן האָט באַלטימאָר זיך איין מאָל געביטן מיט וואַשינגטאָן. חבר סינקלער (נאָרפאָלק) באַריכטעט: זיי האָבן דעם ווינטער שוין געהאַט פיר לעקציעס, 3 ספּעציעל איבער ציוניזם. צוויי שולן עקזיסטירן אין נאָרפאָלק און פּאָרטסמוט מיט 35 קינדער. די שולן האָבן אויפגעלעבט נאָרפאָלק און פּאָרטסמוט. זיי פירן אויך אָן קורסן פאַר דערוואַקסענע. זיי האָבן געזאַמלט 400 דאָלאַר פאַר דער „מאָרגן־פרייהייט". זיי האָבן זיך באַטייליגט אין אַלע קאַמפּאַניעס פון אָרדן. ער קריטיקירט דעם דיסטריקט פאַרוואָס ער האָט ניט פונקציאָנירט.

חבר מאָס (פּאָרטסמוט) באַריכטעט: זיי האָבן דורכגעפירט די קאַמפּאַניעס פון אָרדן, געזאַמלט צוזאַמען מיט נאָרפאָלק 1,200 דאָלאַר פאַר דער אינטערנעשאָנאַל לייבאָר דעפענס. חבר'טע מאָס (פרויען בר. נאָרפאָלק): זיי פירן אַ ברייטע טעטיגקייט. פאַר דער שול טוען זיי אויף וואונדער און אויך פירן זיי אַ קאַמפּאַניע פאַר נייע מיטגלידער. ח' שיינבערג (וואַשינגטאָן) באַריכטעט, אַז צוליב דער געאָגראַפישער לאַגע פון וואַשינגטאָן, וואָס געפינט זיך לעבן דער סאוט, ליידן זיי אויך וואָס זיי האָבן ניט קיין גרויסע אַרבעטער באַפעלקערונג. דאָס ווירקט אויף דער אַרבעט. דער וואַשינגטאָנער ברענטש האָט באַזאָרגט מיט נויטיגע מיטלען די דעלעגאַטן פון דער קאָנפערענץ פאַר „פרעמד געבאָרענע" און אַרבעטסלאָזע אינשורענס. עס איז געווען אַ גוואַלדיגע שטיק אַרבעט צו באַזאָרגן אַזוינע גרויסע קאָנפערענצן מיט עסן, נאַכטלעגער און האָלס. דער ברענטש האָט געטאָן אַרבעט פאַר'ן „איקאָר" און „מאָרגן־פרייהייט". ער קריטיקירט אויך דעם אָפּיס פאַר דער נאַכלעסיגקייט אין דער ביזנעס אָפּטיילונג, וואָס עס ברייגט אַריין אַ צוויסטיגקייט צווישן די ברענטשעס און אָפּיס. אויך וועגן די לעקציעס, וואָס ווערן אַראַנזשירט און נאַכער ווערן זיי צודרייט.

ליטוואַק (ברענטש 163, באַלטימאָר) דערקלערט, אַז דער לאָווסטאָניזם האָט שטאַרק אָנגעריירט באַלטימאָר דעם לעצטן יאָר. נאָר אַ דאַנק דער איבערגעגעבנקייט פון אייניגע טוער, וואָס האָבן זיך מוסר נפש געווען, און מיט דער גרינדונג פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן אין באַלטימאָר האָט זיך די לאַגע אַ סך געביטן. אונזער ברענטש האָט זיך ווייניג פאַרגרעסערט, ווייל מיר האָבן געהאָלפן בויען דעם צווייטן און דריטן ברענטש. מיר האָבן געשטיצט די „מאָרגן־פרייהייט" (איבער אונזער קוואָטאַ) און אַ ריי לינקע אָרגאַניזאַציעס. מיר האָבן זיך באַטייליגט אין אַלע קאָנפערענצן. ווייניגער דערפאָלג האָבן מיר געהאַט מיט אונזער קולטור אַרבעט, ספּעציעל די פרייהייט־אָוונטן. ח' קוויק (בר. 185) ווייזט אָן, אַז בכלל איז די אַרבעט אין באַלטימאָר געווען דערפאָלגרייכער ווי פאַראַיאַרן. ער באַדויערט, וואָס די „מאָרגן־פרייהייט" דרוקט ניט גענוג וועגן באַלטימאָר. חבר גלייזער (בר. 185) קריטיקירט דעם נאַציאָנאַלן אָפּיס פאַר ניט ענטפערן אין צייט אויף פראַגן. ח' פּושקין באַקלאָגט זיך, וואָס די באַלטימאָרער ברענטשעס שטיצן ניט גענוג אונזער קינדער־שול. ח'טע זיידמאַן לויבט די גוטע שול־אַרבעט, וואָס ווערט געטאָן אין נאָרפאָלק און פּאָרטסמוט.

ביי דער צווייטער זיצונג ענטפערט חבר שילער אויף אַלע פראַגען. ער קריטיקירט דעם דיסטריקט פאַר ניט פאַרגרעסערן די מיטגלידערשאַפט, די באַלטימאָרער ברענטשעס — פאַר ניט שטיצן גענוג די שול. די רעזאָלוציע קאָמיטע שלאָגט פאַר פאָלגדע רעזאָלוציעס:

1) אין אַנבאַטראַכט, אַז דער דיסטריקט געפינט זיך אין דער סאוט, רעקאָמענדירט דער פּלענום אַז אונזערע ברענטשעס זאָלן אַקטיוו זיך באַטייליגן אין העלפן אָרגאַניזירן די שוואַרצע אַרבעטער און אין אַלגעמיין זוכן צו פאַרבעסערן די לאַגע פון די שוואַרצע אַרבעטער. 2) דער פּלענום רעקאָמענדירט, אַז פון אַלע אונטערגעמונגען וואָס ווערן דורכגעפירט, סיי פון די ברענטשעס פון אָרדן, סיי פון אַלע אַנדערע לינקע אָרגאַניזאַציעס, וואו אונזערע מיטגלידער באַטייליגן זיך, זאָלן 10 פּראָצענט אָוועקגעגעבן ווערן צו דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי אין די געגעבענע דיסטריקטן. 3) דער פּלענום באַשליסט, אַז דער דיסטריקט איז פאַרפליכטעט ביז'ן קאָנקענשאָן צו פאַרגרעסערן אויף 50 פּראָצענט די מיטגלידערשאַפט.

די אַלע רעקאָמענדאַציעס ווערן אָנגענומען.

אין נייעם דיסטריקט קאָמיטעט ווערן דערוויילט די פאָלגנדע חברים: ליטווין (בר. 163), גלייזער (185) באַלטימאָר, פיינסטיין (בר. 163), גלייזער (136) וואַשינגטאָן, ווינקלער (בר. 13) חבר'טע זיידמאַן (פרויען בר. 300) נאָרפאָלק, פּערלין (בר. 92) ריטשמאָנד, חבר מאָס (בר. 164), פּאָרטסמוט.

ליטווין (בר. 163) באַלטימאָר, ווערט דערוויילט דיסטריקט סעקרעטאַר.

מיט דעם ווערט דער פּלענום געשלאָסן.

פּלענום באָסטאָנער דיסטריקט א. א. אָ.

אָפּגעהאַלטן פעב. 8 אין 22 העריסאָן עוועי., באָסטאָן. פאַרטראָטן —בר. 23, בראַקטאָן, מיט 3 דעלעגאַטן; 28, ראַקסבורי—3, 29, רעוויר—3. 57, וואוסטער—3. 65, דאָרטשעסטער—2. 81—ראַקסבורי—1. 85, הייווערהיל—3. 109, מאָלדן—1, 114, באָסטאָן—3. 157, פּיבודי—2. 168, פאָל ריווער—1. 170, טשעלסי—3. 171, פּראָווידענס—1. 174, ווינטראָפּ—2. 182, לין—2. 502, נייו בעדפאָרד 2—. צענטראַל קאָמ. איד. קינדער־שולן—2. באָסטאָנער דיסטריקט־

לעך געשטימט. אין בלוט, אין טייכן בלוט, איז דערטרונקען געוואָרן דער מאַסן־אויפברויז פון פּאַריז, מיט 60 יאָר צוריק.

איצט קומען זיי, די פאַררעטער, די שונאים פון די אַרבעטער און טענה'ן: „סטייטש, דיקטאַטור!" „אין סאָוועטן־פאַרבאַנד איז ניטאָ קיין אַלגעמיינע פרייהייט!" גיט זיי די פרייהייט, די טיערס, די אַבראַמאָוויטשעס און ראַמזינס מכל המינים.

מיר ווייסן שוין דעם אמת'ן מיין פון זייערע טענות. מיר ווייסן שוין וואָס די בורזשואַזיע איז אויסן. מיר האַנדלען שנעל און אַנשלאָסן.

די לעקציע, וואָס די קאָמונע האָט אונז געלערנט, וועלן מיר קיינמאָל ניט פאַרגעסן. פונקט ווי מיר וועלן קיינמאָל ניט פאַרגעסן די צעשאָסענע העלדן־קאָמונאַרן. און צום 60טן געבורטסטאָג פון דער קאָמונע, זאָגן מיר צו אונזערע געפאַלענע העלדן: חברים־קאָמונאַרן, די קאָמונע לעבט. זי וועט לעבן! זי ליגט איצט אין זיכערע הענט, זי ווערט אָנגעפירט פון דעם קאָמוניסטישן אינטערנאַציאָנאַל!

קאָמיטעט—11. צוזאַמען 48 דעלעגאַטן.

דער פּלענום ווערט געעפנט פון ח׳ איזראַעל קאָהען. עס ווערן דערוויילט אַ סעקרעטאַריאַט פון צוויי חברים: יוריצקי (פאָל ריווער) און גינזבורג (וואוסטער), און א רעקאָמענדאַציע קאָמיטע פון 7 חברים: א. פרימאַן און בירנבוים (ראַקסבורי), גאָלדבערג (ליין), גודמאַן (טשעלסי), סאָרין (בראַקטאָן), סילווער (דאָרטשעסטער), גילמאַן (וואוסטער). חבר שטיינבערג, פארטרעטער פון דער נאַצ. עקו., גיט אַן איבערבליק איבער דער אָפּגעטאָנענער אַרבעט פונ׳ם אָרדן. ער פאַרשווייגט אויך קיינעס פון די געמאַכטע טעות׳ן. באַגריסונגס־רעדעס ווערן געהאַלטן פון די חברים: קאַפּלאַן—קאָמפּאַרטיי. מאַרקס—נאַדל־אַרבעטער אינדוסטריעלער יוניאָן, נעכאַמקין—שולן, גערבער—קעמפּ ניטגעדאַיגעט.

פאַר דעם באַסטאַנער דיסטריקט קאָמיטעט באַריכטעט ח׳ קאַספּער. ער רעכנט אויס די באַדייטונדע טעטיגקייטן און טיילט מיט, אַז דער דיסטריקט האָט איצט 16 ברענטשעס מיט 485 מיטגלידער. די אויסגאַבן פונ׳ם דיסטריקט קאָמיטעט פאַר די לעצטע 9 חדשים האָבן באַטראָפן $508.96. דער דיסט. קאָמ. האָט באַזוכט אַלע ברענטשעס. אייניגע צו עטלעכע מאָל. די ברענטשעס האָבן דורכגעפירט 58 לעקציעס, אַראַנזשירט דורכ׳ן דיסט. קאָמ. און געשאַפן פאַר דער לינקער באַוועגונג 2,108 דאָלאַר. חבר גינזבורג האָט בקיצור איבערגעצט אין ענגליש די באַריכטן פון די חברים שטיינבערג און קאַספּער.

אין דער דיסקוסיע וועגן די באַריכטן האָבן זיך באַטייליגט די חברים גודמאַן—טשעלסי, פיש—פּראַווידענס, יורעצקי—פאָל ריווער, סאָרין—בראַקטאָן, לואיס הורוויץ און יאַרטשין—ראַקסבורי, גינזבורג און געלמאַן—וואוסטער, וואַלפמאַן — דאָרטשעסטער, פרימאַן—ראַקסבורי, מייעלין — באָסטאָן, וויהילעם—רעוויר, סאָקאָל—טשעלסי און מ. בירנבוים—דיסט. קאָמ.

די רעקאָמענדאַציע־קאָמיטע (פאָרזיצער ח׳ סאָרין) ברייגגט אריין פאָלגנדע לאָקאַלע רעקאָמענדאַציעס:

1) ברענטשעס אין באָסטאָנער דיסטריקט זאָלן העכערן די צאָלונגען 3 סענט אפ׳ן מאָנאַט צו העלפן די דיסטריקט אַרבעט. 2) שולקאָמיסיעס, דערוויילט פון די ברענטשעס, זאָלן באַשטיין פון פינף מיטגלידער, פון וועלכע איינער זאָל זיין א מיטגליד פון דער קולטור־קאָמיסיע און פון דער עקזעקוטיווע פון ברענטש. 3) דריי פון דער קולטור־קאָמיסיע פון דיסטריקט זאָלן רעפּרעזענטירן דעם דיסטריקט אין דער צענטראַלער שול־קאָמיסיע. 4) דער ברענטש קולטור קאָמיטעט זאָל אריינציען די לערער צו העלפן אין דער קולטור־אַרבעט. 5) די ברענטש עקזעקוטיווע זאָל באַשטיין פון די 5 באַאַמטע און איינעם פון יעדער פון די קאָמיסיעס, ווי איקאָר, אי. ל. די., א. א. וו. 6) אריינציען אייניגע מיטגלידער פון די ווייטע ברענטשעס אין דער דיסטריקט קאָמיטע ביז דער נעקסטער דיסטריקט קאָנפערענץ. 7) ווען ביכער ווערן געשיקט צו נייע ברענטשעס דאַרף דער נאַציאָנאַלער אָפיס אריינפירן די ערשטע צאָלונג, כדי דער סעקרעטאַר זאָל וויסן ווי עס ווערט געטאָן. 8) בילס, געשיקט פון נאַציאָנאַלן אָפיס, זאָלן זיין מער צוגעפּאַסט צו די פאַרשיידענע ברענטשעס. 9) דער נאַציאָנאַלער אָפיס זאָל דרוקן א קאַרטל פאַר מיטיגנען כדי די ברענטשעס זאָלן עס קאָנען קריגן פון נאַציאָנאַלן אָפיס. 10) דער נאַציאָנאַלער אָפיס זאָל אַריינשיקן אַן ענגליש־רעדנדיגן חבר צום דיסטריקט פאַר אָרגאַניזאַציע־אַרבעט. 11) דער נאַציאָנאַלער אָפיס זאָל דורך די צענטראַלע קערפּערשאַפטן פון פאַרשיידענע אָרגאַניזאַציעס באַנוצן זיין אינפלוס, אַז די מיטגלידער פון יענע אָרגאַניזאַציעס זאָלן ווערן מיטגלידער פון אָרדן. 12) דער נאַציאָנאַלער אָפיס זאָל באַשטימען אַ מאָנאַטלעכע סובסידיע פאַר׳ן באָסטאָנער דיסטריקט. 13) ווען מאַן און ווייב שליסן זיך אָן צוזאַמען אין אַ ברענטש זאָלן זיי זיך קאָנען אָנשליסן אונטער דעם זעלבן איינטריט־אָפּצאָל.

סעקרעטאַריאַט.

פּלענום קאַליפאָרניער דיסטריקט א. א. אָ.

אָפּגעהאַלטן פעב. 1 אין קאָאָפּעראַטיוון צענטער, לאָס אנדזשעלעס, קאַליפאָרניע. געעפנט פון ח׳ נ. רובין, פאָרזיצער פונ׳ם שטאָטישן קאָמיטעט. דערוויילט פאָרזיצער פאַר צוויי זיצונגען: חברים לובערטאָווסקי און רובין; א סעקרעטאַריאַט: חברים קרופּין און קאַרפּילאָוו; א קרעדענשל און רעזאָלוציע־קאָמיטע: חברים אָלשאַנסקי, בוכמאַן, דזשיוקאָבסאָן, מילער און פעקערמאַן. די קרעדענשל קאָמיטע מעלדעט: עס זיינען פאַרטרעטן 38 דעלעגאַטן פון לאָס אנדזשעלעס, סאַן־דיעגאָ, סאַן־פראַנציסקאָ און פעטאַלומאַ (אַ שטעלפאַרטרעטער). באַגריסונג־רעדעס ווערן געהאַלטן פון איידע ראָטשטיין—קאָמפּאַרטיי, חברים ווילאָאַמס — פאַרטיידיגונג פרעמד־געבוירענע, סעמיוועלס—נאַדל־טרייד אינדוסטריעלע יוניאָן, קרופּין—איקאָר, מילער—„מאָרגן־פרייהייט".

חבר ווילאָאַם ווייגער, פארטרעטער פון דער נאַצ. עקו., גיט אָפּ אַ געגנויעס באַריכט איבער דער לאַגע אין אָרדן און שלאָגט פאָר א גאַנצע ריי רעקאָמענדאַציעס. חבר קאַרפּילאָוו באַריכטעט פאַר׳ן דיסטריקט און שטאָטישן קאָמיטעט. דער דיסטריקט האָט 9 ברענטשעס. ער טרעט איצט צו אָרגאַניזירן אַן ענגליש־רעדנדיגן און א יוגנט ברענטש. פאַר דער „מאָרגן־פרייהייט" איז געשאַפן געוואָרן איבער דער קוואָטאַ. די חברים סענדס און באַקאַל באַריכטן פאַר די שולן. אין לאָס אנדזשעלעס זיינען דאָ צוויי שולן מיט 80 קינדער. א דריטע שול ווערט אָרגאַניזירט אין האַליוואוד. 40 פּראָצענט שולקינדער זיינען פּיאָנערן. נאָר די ברענטשעס טוען ניט גענוג פאַר די שולן. לענין ברענטש 119 (ח׳ לובערטאָווסקי) באַריכטעט: האָט 90 מיטגלידער. געשטיצט דער באַוועגונג מיט אַרום 350 דאָלאַר. די „מאָרגן־פרייהייט" מיט 137 דאָל. איינטייל געגומען אין אַלע קאַמפּאַניעס פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטערשאַפט. געשאַפן אַ פאָנד פאַר אַרבעטסלאָזע חברים, זיי זאָלן ניט אַרויספאַלן אַלס מיטגלידער. געדעקט דעפיציט. געשטיצט דעם „דיילי וואָרקער" מיט 25 סענט פון יעדן מיטגליד, א. אז. וו. וועלן פאַרצווייפאַכן די מיטגלידער ביז דער ערשטער קאָנווענשאָן פון אָרדן.

פרייהייט בר. (ח׳ סאַלאַמאַן) האָט 58 מיטגלידער. געשטיצט דער באַוועגונג מיט אַרום 500 דאָל. איינטייל געגומען אין אַלע קאַמפּאַניעס, א. אז. וו.

ראָז לוקסעמבורג בר. (ח׳ סמעלאַנסקי) האָט 48 מיטגלידער. געשטיצט דער באַוועגונג מיט אַרום 200 הונדערט דאָלאַר. איינטייל געגומען אין אַלע קאַמפּאַניעס, א. ז. וו.

מאָריס ווינטשעווסקי בר. 186 (חבר בוכמאַן) האָט 45 מיטגלידער. מער ווי דריי הונדערט דאָלאַר געשאַפן פאַר דער באַוועגונג. געפירט דעם קאַמף געגן אַלע פאַרעטער, וועלכע האָבן געשטערט די אָרגאַניזירונג פון ברענטש. פירט אָן קאַמפּאַניע פאַר נייע מיטגלידער.

אָלגין בר. 125 (ח׳ גלעס) האָט 29 מיטגלידער. געשטיצט דער באַוועגונג מיט 348 דאָל. איינטייל געגומען אין אַלע קאַמפּאַניעס.

קאַרל ליבקנעכט ברענטש (האַליוואוד (ח׳ פריידין) האָט 25 מיטגלידער. זיך באַטייליגט אין אַלע קאַמפּיינס.

מאַקסים גאָרקי ברענטש 102 סאַן דיעגאָ (ח׳ בערמאַן): ניט לאַנג געגרינדעט. האָט 25 מיטגלידער. וועלן וואַקסן. פּלאַנען צו אָרגאַניזירן אַן ענגליש־רעדנדיגן ברענטש. האָבן אָרגאַניזירט לעקציעס מיט אַלע חברים, וועלכע זיינען געקומען פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע.

לענין ברענטש, סאַן פראַנציסקאָ (ח׳ פעקערמאַן): האָט 28 מיטגלידער. פאַרלאַנגט, אַז די דיסטריקט קאָמיטע זאָל העלפן אין דער אַרבעט, באַטייליגט זיך אין אַלע קאַמפּאַניעס: איקאָר, א. אַ. וו.

אַ צושריפט מיט אַ באַגריסונג פון בירא־בידזשאַן ברענטש, פּאַטאַלומאַ.

נאָך דער דיסקוסיע איבער די באַריכטן ווערן אָנגענומען אַלע רעקאָמענדאַציעס פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע ווי אויך פון דער רעזאָלוציע־קאָמיטע ווערן גוטגעהייסן. דער פאָרזיצער מאַכט דאַן אַן אָפּיל פאַר פאָנדן. פאָלגענדע ברענטשעס לייען אויס: סאַן דיעגאָ, 10 דאָלאַר, לענין בר. 10 דאָל., ווינטשעווסקי בר. 5 דאָל., פרייהייט בר. 10 דאָל., ליבקנעכט בר. 5 דאָל., אָלגין בר. 5 דאָל., ראָז לוקסעמבורג בר. 5 דאָל. צוזאַמען—45 דאָל.

דער פּלענום אינדאָרסירט די פּאַרטיי־שול פון דער קאָמפּאַרטיי אין בוירקלי, קאַל. דער דיסטריקט קאָמיטעט זאָל געפינען וועגן און מיטלען ווי אַזוי צו העלפן די וואָרקערס סקול.

טישן קאָמיטעט. דערוויילט פאָרזיצער פאַר צוויי זיצונגען: חברים לובערטאָווסקי און רובין; א סעקרעטאַריאַט: חברים קרופּין און קאַרפּילאָוו; א קרעדענשל און רעזאָלוציע־קאָמיטע: חברים אָלשאַנסקי, בוכמאַן, דזשיוקאָבסאָן, מילער און פעקערמאַן. די קרעדענשל קאָמיטע מעלדעט: עס זיינען פאַרטרעטן 38 דעלעגאַטן פון לאָס אנדזשעלעס, סאַן־דיעגאָ, סאַן־פראַנציסקאָ און פעטאַלומאַ (אַ שטעלפאַרטרעטער). באַגריסונג־רעדעס ווערן געהאַלטן פון איידע ראָטשטיין—קאָמפּאַרטיי, חברים ווילאָאַמס — פאַרטיידיגונג פרעמד־געבוירענע, סעמיוועלס—נאַדל־טרייד אינדוסטריעלע יוניאָן, קרופּין—איקאָר, מילער—„מאָרגן־פרייהייט".

חבר ווילאָאַם ווייגער, פארטרעטער פון דער נאַצ. עקו., גיט אָפּ אַ געגנויעס באַריכט איבער דער לאַגע אין אָרדן און שלאָגט פאָר א גאַנצע ריי רעקאָמענדאַציעס. חבר קאַרפּילאָוו באַריכטעט פאַר׳ן דיסטריקט און שטאָטישן קאָמיטעט. דער דיסטריקט האָט 9 ברענטשעס. ער טרעט איצט צו אָרגאַניזירן אַן ענגליש־רעדנדיגן און א יוגנט ברענטש. פאַר דער „מאָרגן־פרייהייט" איז געשאַפן געוואָרן איבער דער קוואָטאַ. די חברים סענדס און באַקאַל באַריכטן פאַר די שולן. אין לאָס אנדזשעלעס זיינען דאָ צוויי שולן מיט 80 קינדער. א דריטע שול ווערט אָרגאַניזירט אין האַליוואוד. 40 פּראָצענט שולקינדער זיינען פּיאָנערן. נאָר די ברענטשעס טוען ניט גענוג פאַר די שולן. לענין ברענטש 119 (ח׳ לובערטאָווסקי) באַריכטעט: האָט 90 מיטגלידער. געשטיצט דער באַוועגונג מיט אַרום 350 דאָלאַר. די „מאָרגן־פרייהייט" מיט 137 דאָל. איינטייל געגומען אין אַלע קאַמפּאַניעס פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטערשאַפט. געשאַפן אַ פאָנד פאַר אַרבעטסלאָזע חברים, זיי זאָלן ניט אַרויספאַלן אַלס מיטגלידער. געדעקט דעפיציט. געשטיצט דעם „דיילי וואָרקער" מיט 25 סענט פון יעדן מיטגליד, א. אז. וו. וועלן פאַרצווייפאַכן די מיטגלידער ביז דער ערשטער קאָנווענשאָן פון אָרדן.

פרייהייט בר. (ח׳ סאַלאַמאַן) האָט 58 מיטגלידער. געשטיצט דער באַוועגונג מיט אַרום 500 דאָל. איינטייל געגומען אין אַלע קאַמפּאַניעס, א. אז. וו.

ראָז לוקסעמבורג בר. (ח׳ סמעלאַנסקי) האָט 48 מיטגלידער. געשטיצט דער באַוועגונג מיט אַרום 200 הונדערט דאָלאַר. איינטייל געגומען אין אַלע קאַמפּאַניעס, א. ז. וו.

מאָריס ווינטשעווסקי בר. 186 (חבר בוכמאַן) האָט 45 מיטגלידער. מער ווי דריי הונדערט דאָלאַר געשאַפן פאַר דער באַוועגונג. געפירט דעם קאַמף געגן אַלע פאַרעטער, וועלכע האָבן געשטערט די אָרגאַניזירונג פון ברענטש. פירט אָן קאַמפּאַניע פאַר נייע מיטגלידער.

אָלגין בר. 125 (ח׳ גלעס) האָט 29 מיטגלידער. געשטיצט דער באַוועגונג מיט 348 דאָל. איינטייל געגומען אין אַלע קאַמפּאַניעס.

קאַרל ליבקנעכט ברענטש (האַליוואוד (ח׳ פריידין) האָט 25 מיטגלידער. זיך באַטייליגט אין אַלע קאַמפּיינס.

מאַקסים גאָרקי ברענטש 102 סאַן דיעגאָ (ח׳ בערמאַן): ניט לאַנג געגרינדעט. האָט 25 מיטגלידער. וועלן וואַקסן. פּלאַנען צו אָרגאַניזירן אַן ענגליש־רעדנדיגן ברענטש. האָבן אָרגאַניזירט לעקציעס מיט אַלע חברים, וועלכע זיינען געקומען פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע.

לענין ברענטש, סאַן פראַנציסקאָ (ח׳ פעקערמאַן): האָט 28 מיטגלידער. פאַרלאַנגט, אַז די דיסטריקט קאָמיטע זאָל העלפן אין דער אַרבעט, באַטייליגט זיך אין אַלע קאַמפּאַניעס: איקאָר, א. אַ. וו.

אַ צושריפט מיט אַ באַגריסונג פון בירא־בידזשאַן ברענטש, פּאַטאַלומאַ.

נאָך דער דיסקוסיע איבער די באַריכטן ווערן אָנגענומען אַלע רעקאָמענדאַציעס פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע ווי אויך פון דער רעזאָלוציע־קאָמיטע ווערן גוטגעהייסן. דער פאָרזיצער מאַכט דאַן אַן אָפּיל פאַר פאָנדן. פאָלגענדע ברענטשעס לייען אויס: סאַן דיעגאָ, 10 דאָלאַר, לענין בר. 10 דאָל., ווינטשעווסקי בר. 5 דאָל., פרייהייט בר. 10 דאָל., ליבקנעכט בר. 5 דאָל., אָלגין בר. 5 דאָל., ראָז לוקסעמבורג בר. 5 דאָל. צוזאַמען—45 דאָל.

דער פּלענום אינדאָרסירט די פּאַרטיי־שול פון דער קאָמפּאַרטיי אין בוירקלי, קאַל. דער דיסטריקט קאָמיטעט זאָל געפינען וועגן און מיטלען ווי אַזוי צו העלפן די וואָרקערס סקול.

פאָלגענדע רעקאָמענדאַציעס ווערן אָנגענומען ביים פּלענום:

א פאָנד פון $25,000 פאַר דער קאָמ. פּרעסע אין 1931. קאָנ־וועניאָן זאָל אָנגענומען באשלוס צווישן באאמטע אין ברענטשעס זאָלן ערוויילט ווערן ליטעראַטור קאָמיטעט—„מאָרגן־פרייהייט", „האַמער" און „דיילי וואָרקער" און פאַר אַלע אויסגאַבן פון אָרדן פאַרלאַג. ס'זאָל געשאַפן ווערן אַ פאָנד פאַר עלטערע מיטגלידער. פּרעווענ־טאָריומס און אָפּרו־פּלעצער פאַר מיטגלידער. אין אַלע דיסטריקטן, וועלכע האָבן 500 מיטגלידער זאָל אָרגאַניזירט ווערן ארבעטער־אוניווערסיטעטן אונטער דער אויפזיכט פון דער נאַציאָנאַלער קול־טור־קאָמיסיע. קינדער־קעמפּס ביי די שולן פון אינט. ארב. אָרדן, א. אַז. וו. צוויי סענט אַ חודש זאָל יעדער מיטגליד צאָל זפאַר דער א. ל. ד. אַלע 6 חדשים זאָלן אָפּגעהאַלטן ווערן דיסטריקט קאָנפע־רענצן. דער אינטערנאַציאָנאַלער ארבעטער־אָרדן זאָל שטיצן און פאַר־איניגן אפ'ן קולטורעלן געביט, אונטער דער אידעאָלאָגישער פי־רערשאַפט פון אָרדן אַלע געזאַנגס־פאַראיינען, מאַנדאָלין אָרקעס־טערן, דראַמאַ סעקציעס, א. ז. וו. שיקן אַ דעלעגאַציע אין סאָוועטן־פאַרבאַנד אין חודש מאַי.

ג. קאַרפּילאָוו, נ. קרופּין, סעקרעטאַריאַט.

פּלענום מיטלוועסטערן דיסטריקט א. אַ. אַ.

אָפּגעהאַלטן פעב. 15טן אין פּיפּלס אוידיטאָריום, 2457 וועסט שיקאַגאָ עוועניו, שיקאַגאָ. פאָרזיצער פון ערשטער זיצונג חבר יאַפּע (סט. לואיס). דערוויילט אין סעקרעטאַריאַט חברים קלעזמער (אינדיאַנאַפּאָליס) און ס. מילער (שיקאַגאָ); אין רעזאָלוציע־ און רעקאָמענדאַציע־קאָמיטע: חברים שפּילבערג, מאַזעס, ליובקין, רובין, חדש און ח'טע פערווין; אין קרעדענשל־קאָמיטע: חברים טראַכ־טענבערג (בר. 400), זשיטניק (בר. 96), שיקאַגאָ; רובין (בר. 120), מילוואָקי, און זעוו (בר. 100), שיקאַגאָ. עס באַטייליגן זיך 51 דע־לעגאַטן פון 22 ברענטשעס: שיקאַגאָ, סט. לואיס, מינעאַפּאָליס, סט. פּאול, מילוואָקי. א חוץ דעם 18 פראָטעסטאַנטישע דעלעגאַטן.

ח' ס. מילער פונ'ם שיקאַגאָ'ער שטאָטישן קאָמיטעט שטעלט זיך אָפּ אין זיין באַריכט אויף זייערע דערגרייכונגען און ספּעציעל אויף דער ניט־אָפּגעטאָנענער ארבעט. מיר האָבן עטאַבלירט 4 קינדער־שולן און א מיטל־שול, אין וועלכע עס לערנען זיך ארום צוויי הונ־דערט קינדער. 14 ברענטשעס, 12 אידישע, 1 ענגלישער און 1 דייט־שישער ברענטש. זיי זיינען אויסגעשפּרייט כמעט איבער אַלע געגנטן פון שיקאַגאָ. עס איז שוין כמעט ווי עטאַבלירט א מענדל שוכטער ברענטש אין אַלבאַני פּאַרק און אַן ענגלישער ברענטש אין דער סאַוטה סייד. מיר האָבן אָרגאַניזירט אַ מעדיקל דעפּאַרטמענט. מיר האָבן זיך אויסגעצייכנט אין דער לעצטער „פרייהייט" קאַמ־פּאַניע, מיר האָבן דורכגעפירט א דערפאָלגרייכן מאַסקאַראַד באַל. מיר זיינען אָבער געווען זייער הינטערשטעליג און זיך ניט באַ־טייליגט ווי געהעריג אין די קאַמפּן פון דער רעוואָלוציאָנערער אַר־בעטערשאַפט. מיר האָבן ניט באַוויזן צו פאַרבינדן אונזערע פּאָלי־טישע אַרויסטרעטונגען מיט אונזער אָרגאַניזאַציאָנעלער ארבעט. דער שטאָטישער קאָמיטעט און די ברענטשעס האָבן ביז לעצטנס ניט אַרויסגעוויזן דעם נויטיגן ערנסט אין באַצוג צו אונזערע קינדער־שולן. אין דער לעצטער מיטגלידערשאַפט קאַמפּאַניע האָבן בלויז די ברענטשעס 1 און 100 געוואונען ערן־דעלעגאַטן צו דער נאַציאָנאַ־לער קאָנווענשאָן.

חבר האַלפּערן באַריכטעט פאַר דער צענטראַלער שול פאַרוואַלטונג. ער ווייזט אָן אויף די גרויסע מעגלעכקייטן וואָס זיינען פאָראַן אין שיקאַגאָ צו בויען אַ פאַרצווייגטע נעץ פון פּראָלעטאַרישע דערציי־אונג־אינסטיטוציעס, סיי פאַר קינדער און סיי פאַר דערוואַקסענע. אונזערע קינדער־שולן, באַטאָנט חבר האַלפּערן, שטייען אין פאַר־בינדונג מיט אַלע רעוואָלוציאָנערע ארבעטער־אָרגאַניזאַציעס, האָבן זיך באַטייליגט און וועלן זיך באַטייליגן אין אַלע זייערע קאַמפּן. די פינאַנציעלע זייט פון די שולן ליידט אָבער פון דעם, וואָס דער שטאָטישער קאָמיטעט און די ברענטשעס האָבן ניט געהאָלפן ווי גע־העריג דורכצופירן די אויסגעאַרבעטע פּלענער בכדי צו שאַפן דעם נויטיגן שולן־בודזשעט.

חבר בלעכמאַן באַריכטעט פאַר'ן דיסטריקט קאָמיטעט. אונזער דיסטריקט פאַרמאָגט היינט צו טאָג איבער 1300 מיטגלידער. ער ווייזט אָן, אַז עס וואָלט מעגלעך געווען צו אָרגאַניזירן א גרויסע צאָל נייע ברענטשעס ווען עס וואָלטן געווען די נויטיגע פינאַנציעלע מיטלען. ער פאָדערט, אַז די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע זאָל באַשטי־מען אַ סובסידיע פאַר דעם צוועק. ער באַטאָנט אויך דעם פאַקט, אַז עס וואָלט געווען פיל לייכטער צו גרינדן פרעמד־שפּראַכיגע ברענ־טשעס ווען עס וואָלט געגעבן געוואָרן גענוג פּובליסיטי וועגן אונ־זער פּראָלעטאַרישן אָרדן אין דער אַנדערש־שפּראַכיגער פּרעסע פון דער רעוואָלוציאָנערער באַוועגונג. דער דיסטריקט קאָמיטעט האָט געמוזט רעאָרגאַניזירן דעם שיקאַגאָ'ער שטאָטישן קאָמיטעט צוליב דעם, וואָס דער שטאָטישער קאָמיטעט האָט ניט געאַרבעט ווי געהעריג.

ח' זאַלצמאַן, גענ. סעקרעטאַר פון אונזער אָרדן, באַריכטעט פאַר דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע. ער רעקאָמענדירט: 1) דער ש. ק. זאָל אויסאַרבעטן פּלענער צו אָרגאַניזירן 5 אַנדערש־שפּראַכיגע ברענ־טשעס ביז דער נאַציאָנאַלער קאָנווענשאָן. 2) ענגער פאַרבינדן די שולן מיט'ן אָרדן און גרינדן עלטערן־פאַראיינען אַרום די שולן. 3) צו פאַרוואַנדלען דעם לאָזונג פון 10 קינדער־שולן אין שיקאַגאָ אין א פאַקט ביים אָנהויב פון קומענדיגן סעזאָן. 4) צו גרינדן אין שיקאַגאָ אַן אָפּטיילונג פון אַן אַרבעטער־אוניווערסיטעט, כדי צו אַנטוויקלען טוער פאַר דער רעוואָלוציאָנערער ארבעטער־באַוועגונג בכלל און פאַר דעם אָרדן בפרט. 5) צו שאַפן אַ לאָקאַלן פאָנד אין די ברענטשעס, אַרויסצוהעלפן די ארבעטלאָזע מיטגלידער. 6) גרינדן פרויען־ און יוגנט־ברענטשעס.

חבר ליט באַגריסט דעם פּלענום אין נאָמען פון שיקאַגאָ'ער דיס־טריקט קאָמפּאַרטיי. מיט דעם האָט זיך געענדיגט די ערשטע זיצונג.

דער פאָרזיצער פון דער צווייטער זיצונג פון פּלענום איז געווען ח' קאָבלענץ פון בר. 129, שיקאַגאָ. עס קומט פאָר א ברייטע און לעבעדיגע דיסקוסיע איבער די אָפּגעגעבענע באַריכטן און רעקאָ־מענדאַציעס, אין וועלכע עס באַטייליגן זיך די פאָלגנדיגע דעלע־גאַטן: ל. קאָהען, בר. 1, האוזער, בר. 59, בעקער, בר. 96, זעוו, בר. 100, וועקסלער, בר. 107, מעטריק, בר. 128, בראָנשטיין, בר. 129, פּאַטקין, בר. 131, מילער, בר. 176, בלום, בר. 137, סטאָלאָוויטש, בר. 209, קאַנאָווסקי, בר. 216, באָיער, יוגנט בר. 400, הוירשלער דייט־שישער בר. 506, קלעזמער, אינדיאַנאַפּאָליס, יאַפּע, סט. לואיס, רו־בין, בר. 120, בערסאָן, בר. 184, ברוק, ש. ק. מילוואָקי, מאַזעס, מי־נעסאָטאַ סאָב־דיסטריקט.

עס ווערן אַרויסגעבראַכט אין דער דיסקוסיע סיי די דערגריי־כונגען און אַ סך קריטיק וועגן דער ארבעט פון שטאָטישן, דיסטריקט און נאַציאָנאַלן קאָמיטעט. די חברים זאַלצמאַן, בלעכמאַן און מילער ענטפערן אין זייערע שלוס־ווערטער אויף די טענות און קריטיק פון די דעלעגאַטן. די רעזאָלוציע־קאָמיטע שלאָגט פאַר די פאָלגנדיגע לאָקאַלע רעזאָלוציעס, וועלכע ווערן אָנגענומען איינשטימיג:

1) גוטצוהייסן און רעאַליזירן ח' זאַלצמאַנ'ס רעקאָמענדאַציעס.
2) צו שטיצן די שיקאַגאָ'ער ארבעטער קאָאָפּעראַטיווע געזעלשאַפט.
3) דער ש. ק. איז פאַראַנטוואָרטליך פאַר די קינדער־שולן, וועט דאַרפן איינשטעלן א געזונטע פּראָלעטאַרישע שול־אָרגאַניזאַציע, און צוציען די שול־טוער פון די ברענטשעס גענטער צו דער קולטור־טעטיגקייט פון די שולן. 4) כדי דורכצופירן די איינשטעלונג פון אונזערע פּראָלעטאַרישע דערציאונגס־אינסטיטוציעס דאַרף דער שטאָט־קאָמי־טעט שטיין אין שטענדיגער פאַרבינדונג מיט ברענטשעס בנוגע דער שול־אַרבעט. 5) מיר נעמען זיך אונטער צו דערגרייכן די קוואָטאַ פון 400 נייע סובסקרייבער פאַר דער „מאָרגן־פרייהייט" און „האַ־מער". מיר פאַרפליכטן זיך אויך צו שאַפן אַ שטענדיגע קאָמיטע ביים ש. ק. צו פאַרזיכערן די עקזיסטענץ פון דער רעוואָלוציאָנערער פּרעסע. 6) מיר נעמען זיך אונטער צו שאַפן אין דער נאָענט־סטער צוקונפט די קוואָטאַ פון 25 סענט פּער מיטגליד פאַר דעם „דיילי וואָרקער. 7) אַז דער שטאָטישער און דיסטריקט קאָמיטעט זאָלן זיין ענג פאַרבונדן דורך אָפיציעלע פאַרטרעטער. 8) דער דיס־טריקט קאָמיטעט דאַרף קריגן א סובסידיע פאַר אָרגאַניזאַציע־ארבעט. 9) קענען סיטי און אָמאַהאַ זאָלן אויסגעטיילט ווערן אין אַ באַזונדערן סאָב־דיסטריקט אונטער דער אויפזיכט פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע. 10) צו בויען קינדער־שולן אין

אַלע שטעט פון דעם דיסטריקט. 11) מיר רעקאָמענדירן צו דער נאַציאָנאַלער קאָנווענשאָן צו באַשטימען אַן איין־סענטיגן טעקס פאַר קולטור־אַרבעט. 12) מיר רעקאָמענדירן צו דער נאַציאָנאַלער קאָנווענשאָן אויפצונעמען די פּראָגע פון אייגשטעלן דיסטריקט ברענטשעס. 13) מיר רעקאָמענדירן צו דער נאַציאָנאַלער קאָנווענשאָן, אַז דער לאָקאַלער שול טעקס זאָל ווערן איינגעמאַנט פון דעם נאַציאָנאַלן אָפיס.

עס ווערט דערוויילט אַ נייער דיסטריקט קאָמיטעט פון פאָלגנדיגע חברים: קאָבלענץ, ס. מילער, בלעכמאַן, גערטנער, פיין, י. שפּילבערג און בויער. די פאַרטרעטער צום דיסטריקט פון אַנדערע שטעט וועלן דערוויילט ווערן לאָקאַל. מיט עטלעכע וואָרימע און האַרציגע ווערטער שליסט ח' קאָבלענץ דעם פּלענום.

קלעזמער און מילער, סעקרעטאַריאַט.

פּלענום קאָנעטיקוט דיסטריקט א. אַ. אָ.

אָפּגעהאַלטן פעב. 15טן אין האַרטפאָרד. פאַרטראָטן: האַרטפאָרד —3 ברענטשעס מיט 9 דעלעגאַטן; בריידזשפּאָרט—1 בר. 4 דעלעגאַטן. ספּרינגפילד—1 בר. 4 דעלעגאַטן. ניו הייוון—1 בר. 3 דעלעגאַטן. סאַוט נאָרוואָלק—1 בר. 3 דעלעגאַטן, סטעמפאָרד—1 בר. 3 דעלעגאַטן. נאָרוויטש—1 ענגליש־ריידנדיגער בר. מיט 3 דעלעגאַטן. שטאָטישער קאָמיטעט פון האַרטפאָרד מיט שטים־ און באַראַטונגס־רעכט, מיט 6 פאַרטרעטער. עלף אַזייגער ווערט געעפנט די ערשטע זיצונג מיט חבר סאַסלאַן אַלס פאָרזיצער. עס ווערט דערוויילט אַ סעקרעטאַריאַט: ח' נ. פאָדעמבערג און ח' מ. מעראַן (האַרטפאָרד); א קרעדענשל קאָמיטעט: ווייסמאַן (ניו הייוון) שאַלל (בריידזשפּאָרט), און א רעוואָלוציאָנס־קאָמיטעט: סענדראָף (בריידזשפּאָרט), קופּער (סטעמפאָרד), גאַרבוס און גאַדערמאַן (האַרטפאָרד). נאָך דעם באַריכטעט ח' קעלנער פאַר דער נאַצ. עקזעקוטיווע.

באַריכטן פון די ברענטשעס ווייזן אויך אָן, אַז זיי זיינען באַגאַנגען טעות'ן, אָבער ס'ווערט באַוויזן, אַז אַלע ברענטשעס זיינען ניט בלויז קראַנקען־בעגעפיט אָדער אינשורענס אָרגאַניזאַציעס, נאָר זיי זיינען קאָמפּס־אָרגאַניזאַציעס, וואָס רעאַגירן און נעמען אַן אַנטייל אין אַלע אַקציעס פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער־באַוועגונג.

ס'ווערט אויך אויסגעהערט א באַריכט פון דיסטריקט־קאָמיטעט און פון שטאָטישן קאָמיטעט פון האַרטפאָרד. נאָך דעם באַגרים דעם פּלענום ח' שניידערמאַן, דיסטריקט אָרגאַנייזער פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי פון קאָנעטיקוט סטייט.

די נעקסטע זיצונג הייבט זיך אָן מיט אַ באַריכט פון די שולן. באַריכטן ווערן אָפּגעגעבן פון האַרטפאָרד, ספּרינגפילד, סאַוט נאָרוואָלק און סטעמפאָרד. אַלע באַריכט־אָפּגעבער ווייזן אָן, אַז דער פּראָיעקטן מעטאָד האָט מער ווי ווען ניט איז פאַרבונדן ניט קינדער מיט די קאַמפּן פון אַרבעטער־קלאַס. די קינדער האָבן זיך וואַרעם און אַקטיוו אָפּגערופן אויף אַלע קאַמפּן פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער־באַוועגונג. די שלעכטע עקאָנאָמישע לאַגע און דער גרויסער קריזיס באַשווערט די אַרבעט און דער גרעסטער עקאָנאָמישער דרוק ליגט אַפ'ן לערער. מיר דאַרפן דעריבער זען געפינען וועגן און מיטלען, אַז די לערער זאָלן ניט ליידן אַזוי פיל ביי דער אַרבעט.

אין דער דיסקוסיע באַטייליגן זיך כמעט אַלע דעלעגאַטן. עס ווערט אָנגעוויזן די מניעות, וואָס מיר באַגעגענען אַפ'ן וועג אָנצוגיין מיט דער אַרבעט. דער טיפער גלויבן און די עקשנות'דיגקייט פון אונזערע טוער, דער גלויבן אין אונזערע כחות און אין די צילן וואָס מיר האָבן זיך געשטעלט. וואָס נעכטער מיר וועלן זיך פאַרבינדן מיט די טאָג־טעגלעכע נויטן פון דער אַרבעטער־באַוועגונג, וואָס מער דער נאַצ. אָפּיס וועט שטיין אויף דער וואַך און ניט פאַרזען פון זיין אויג אַזעלכע הונגער־מאַרשן, ווי דעם 10טן פעברואַר און מער אידעאָלאָגיש זיך פאַרבינדן מיט דעם רעוואָלוציאָנערן טייל פון אַרבעטער־קלאַס, וועלן מיר האָבן גרעסערע דערגרייכונגען און מער ווירקונג.

נאָך דעם ווערט איבערגעלייענט א באַגריסונגס־טעלעגראַמע צו ח' נאַט ריטשאַרדס, וואָס געפינט זיך אין האַרטפאָרדער טורמע פאַר זייגע רעוואָלוציאָנערע אַרויסטרעטונגען און מ'פאָדערט זיין באַפרייאונג.

דער חבר קעלנער קריגט דאָס לעצטע וואָרט. ער ענטפערט אויף אַלע פראַגן און רעזומירט. ער ווייזט אָן די הינטערשטעליגקייט פון האַרטפאָרדער שטאָטישן קאָמיטעט. די פאַרנאַכלעסיגטע אַרבעט פון דיסטריקט קאָמיטעט און לייגט פאָר ס'זאָל דערוויילט ווערן אַ נייער דיסטריקט סעקרעטאַר. חבר קופּער פון סטעמפאָרד ווערט דערוויילט אַלס סעקרעטאַר און ס'ווערן אַריינגעבראַכט פאָלגנדע לאָקאַלע רעזאָלוציעס.

1) נעמענדיג אין אָנבאַטראַכט אַז די קולטור אַרבעט ווערט פאַרנאַכלעסיגט אין דיסטריקט, באַשליסן מיר, אַז עס זאָל געגרינדעט ווערן א קולטור־קאָמיטעט אין דיסטריקט, וועלכע זאָל פון צייט צו צייט צושיקן די חברים פון דער קאָמיטעט צו די ברענטשעס אין דיסטריקט דורכצופירן א דיסקוסיע אָדער אַן אָפּן פאָרום.

2) מיר שלאָגן פאָר אַז אונזער קומענדע קאָנווענשאָן זאָל פאַראייניגן אַלע קולטור־אָרגאַניזאַציעס אונטער אונזער אָרדן—ווי די פרייהייט געזאַנג פאַראייניגן, די קולטור קלובן און די פרויען־קאָונסילס.

3) אַזוי ווי האַרטפאָרד איז ניט געאָגראַפיש צוגעפּאַסט צו זיין דער סענטער פון דיסטריקט, באַשליסן מיר, אַז דער דיסטריקט זאָל זיין אין ניו הייוון.

4) נעמענדיג אין אָנבאַטראַכט אַז איבער'ן גאַנצן לאַנד ווערן זייער אָפט אַרויסגעשיקט פאַרטרעטער פאַר אויפקלערונגס־אַרבעט, נאָר ניט דאָ; פאָדערן מיר אויף דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיוו שיינקען מער אויפמערקזאַמקייט דעם דיסטריקט.

5) מיר שלאָגן פאָר, אַז די קאָנווענשאָן זאָל ענדערן די פאָרמע פון צאָלונגען—אָנשטאַט 2־מאָנאַטלעכע, זאָל זיין 3־מאָנאַטלעכע.

6) מיר באַגריסן דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיוו פאַר איר שנעלער און מוטיגער האַנדלונג אין קאַמף געגן וו'ל'סן שאָוויניזם.

נ. פאָדעמבערג, סעק.

פּלענום קליוולאַנדער דיסטריקט א. אַ. אָ.

פאָרגעקומען פעב. 8 אין אַרבעטער־היים, קליוולאַנד. דערעפנט דורך ח' אַלעף. אויסגעוויילט אַלס פאָרזיצער: ערשטע זיצונג—ח' בלומער (דעטראָיט), 2טע זיצונג—ח' ווייַנבערג (קליוולאַנד). סעקרעטאַריאַט: חברים גאָטהעלף (קליוולאַנד) און דאַווידמאַן (דעטראָיט). קרעדענשל קאָמיטעט: ח"ח מאַרקוס, וואָלינסקי (דעטראָיט), שלאָסבערג (קליוולאַנד), מעמסולינסקי (גרענד רעפּידס), חפץ (טאָלידאָ). אָנוועזנד 35 דעלעגאַטן פון 12 ברענטשעס און 8 פראַטערנאַלע דעלעגאַטן.

פאַר'ן דעטראָיטער שטאָט־קאָמיטעט באַריכטעט ח' בלומער. דעטראָיט האָט 3 ברענטשעס. ציילן שוין 4טן הונדערט. געגרינדעט א רומענישן ברענטש. אינגיכן וועט זיין א יוגנט־ברענטש. געהאָלפן אַלע קאַמפּאַניעס. דורכגעפירט לעקציעס, קולטור־אָוונטן, דיסקוסיעס, נאָר די שול־אַרבעט איז נאָך ניט קלאָר פאַר אַלע מיטגלידער.

פאַר'ן קליוולאַנדער דיסטריקט קאָמיטעט באַריכטעט ח' אַלעף. 70 פּראָצענט פון די 128 מיטגלידער אין קליוולאַנדער 2 ברענטשעס זיינען אַרבעטער. אַ קליוולאַנדער ברענטש האָט אָנגעשלאָסן 30 מיטגלידער אין דער ט. י. י. ל. אין קליוולאַנד ווערט אָרגאַניזירט א יוגנט ברענטש. ד. ק. האָט באַזוכט און געהאָלפן די ברענטשעס אין יאָנגסטאַון, טאָלידאָ, עקראָן, סינסינעטי. אַפ'ן שול־געביט ווייניג געטאָן.

פאַר'ן נאַציאָנאַלן אָפּיס גיט אָפּ דעם באַריכט דער גענעראַל־סעקרעטאַר ח' זאַלצמאַן.

נאָכדעם קומען פאַר באַריכטן און דעבאַטן פון די דעלעגאַטן פון די ברענטשעס. בר. 42, דעטראָיט (ח' ריווקין): האָט 136 מיטגלידער (פריער געהאַט 51). געשטיצט באַוועגונג מיט 400 ד. געטאָן קולטור־אַרבעט. קאָמיטעט נעמען אַוועק צופיל צייט פון מיטינגען. באַשלאָסן זיי אויפצונעמען ביי די עקזעקוטיווס. בר. 43, דעטראָיט (ח' שוסטערמאַן): 54 מיטגלידער. א חוץ אַלע קאַמפּאַניעס געשטיצט מ. י. י. ל. דעלעגאַציע צום פּראָפּינטערן מיט $100 „דיילי

וואָרקער", 100$ די ט. י. י. ל. ארבעט אין אָרדן איז שוואַך. מען האָט געדאַרפט אָרגאַניזירן אין אָרדן די 2500—3000 אידישע אָטאָמאָביל־ארבעטער. בר. 78, דעטראָיט (ח' ביזער): פון 27 מיטגלידער געוואַקסן ביז 101. געשטיצט באוועגונג מיט 210$. קריטיקירט דעטראָיטער שטאָט קאָמיטעט. בר. 124, קליוולאנד (ח' האָפנער): פון 35 מיטגל. געוואַקסן ביז 105. געשטיצט באוועגונג מיט 200$. ביי יעדן מיטינג דורכגעפירט א לעקציע. בר. 148, קליוולאנד (ח' קוסטען): ערשט געגרינדעט. יוגנט בר. קליוולאנד (ח'טע עפשטיין). האָט שוין 32 רעגיסטרירטע יוגנטלעכע. בר. 93 יאָנגסטאון (ח' בען): אָפּעראַציע איבער לאָווסטאָניסטן און טראָצקיסטן געלונגען. האָט איבער 20 מיטגלידער. קולטור־ארבעט, אי־קאָר, א. א. וו. געהאַלפן מעטאַל וואָרקערס אינדוסטריעל ליג. בר. 178, גרענד רעפידס (ח' גערבערט): ערשט געגרינדעט. וועלן עפענען א קינדער־שול. בר. 181, עקראָן: געשטיצט באַוועגונג מיט 200 ד. נויטיגן זיך אין קינדער־שול. פאַראַן ביי זיי וויניג ארבעטער. בר. 160, פיטסבורג (ח' דזשענקינס): האָבן בלויז 50 מיטגלידער. שווער צו ארבעטן. ס'הערשט גרויסע פארפאָלגונג געגן ארבעטער־באַוועגונג. א. ר. גייט אונטער. אינד. א. ר. „ראַפּלט" אַ תורה'לע פאַר זיין „סעמעטערי". ביי זיינע מיטינגען כאַפּט מען אריין א מנחה־מערב. מעגלעך צו אָרגאַניזירן ברענטשעס א. א. אָ. פון מיינערס. בר. 155, טאָלידאָ: האָט 18 מיטגל. בר. 183, אירי, האָט 21 מיטגל. האַלט אין גרינדן אן איטאַליעניש בר.

באַריכטן ווערן אויך אָפּגעגעבן פון די איקאָר דעלעגאַטן—ח"ח אב. וויקטאָר און קאָן (דעטראָיט) און יאָכלסאָן (קליוולאנד); פון די שולן: ח'טע בלאַק (קליוולאנד) קריטיקירט די ברענטשעס פאר ניט טאָן געגנוג שול־ארבעט. ח' דאַווידמאַן (דעטראָיט): פאַראַן דאָרט 5 עלעמענטאַר־שולן מיט 225 קינדער און צוויי קלאַסן מיטלשול מיט 25 שילער. פירן אָן אין די שולן א חוץ לימודים אויך געזאַנג, אָרקעסטער, טאַנצן און מאַלעריי. גיבן אַרויס „סערפּ און האַמער". מיטל־שול גרייט צו זאַמלונג „דעטראָיט" אפ'ן שטייגער פונ'ם בוך „ניו יאָרק". אָרדן אין דעטראָיט טוט ניט געגנוג פאר די שולן. ס'באַריכטן אויך די פאַרוואַלטער פון דער „מאָרגן־פרייהייט" ח"ח קאַמענער (דעטראָיט) און בערען (קליוולאנד). אין די דעבאַטן באַטייליגן זיך אויך די ח"ח שגוראַרץ (דעטראָיט), גאָטהעלף (קליוולאנד), געלבערט (גרענד רעפידס), סילווערמאַן בר. 148, סילווער (יוגנט בר., קליוולאנד).

חבר זאַלצמאַן ענטפערט אף אלע פראַגן און שלאָגט פאַר פאָלגענדיגע רעקאָמענדאַציעס: 1) דורכפירן אין יעדן ברענטש אַ אָוונט פון זעלבסטקריטיק. 2) פאַרבינדן די ארבעט אין ברענטש מיט די קאַמפּן פונ'ם אַרבעטער־קלאַס. 3) יעדער ברענטש גרינדעט א יוגנט־ברענטש און א פרויען־ברענטש און אָרגאַניזירט בכלל די פרויען אין אָרדן. 4) א ברענטש פון 50 שאַפט נייע 15 מיטגלידער. א ברענטש פון מער—15 מיטגלידער.

דער פּלענום רעקאָמענדירט: 1) גענעראַל אָפּיס זאָל רעכענען 10 און 15 ד. פאַר לעקציע־טורס אין די קלענערע שטעט. 2) שאַפן אָרגאַניזאַציאָנס־פאָנד ביים דיסטריקט. 3) פאַרקלענערן איינטריטגעלד אף 50 סענט. דער ברענטש זאָל צולייגן די איבעריגע 50 ס. 4) שאַפן אין יעדן ברענטש א פאָנד פאר ארבעטסלאָזע מיטגלידער. 5) אַ לאָקאַל שטייער פון 5 סענט פאר די קינדער־שולן. 6) יערלעכע גרויסע אונטערנעמונג פאר די שולן.

אינ'ם נייעם דיסטריקט קאָמיטעט ווערן דערוויילט: קליוולאנד —חברים טשעסל, אלעף, קוסטין, שלאָסבערג, גאָטהעלף. דעטראָיט— ח"ח מאַרקוס, דאַווידמאַן. פיטסבורג — ח"ח דזשענקינס, סיידער. יאָנגסטאון—ח' בען, עקראָן—ח' מעלצער.

שלמה דאַווידמאַן, סעק.

פּלענום ראַטשעסטער דיסטריקט, א. א. אָ.

אָפּגעהאַלטן מערץ 7—8 אין סיראַקיוז. אָנוועזנד 14 דעלעגאַטן פון באָפאַלאָ, סיראַקיוז און ראָטשעסטער. דערעפנט דורך ח' לעווין. דערוויילט: פאַרזיצער—ח' מאָסקאָוויטש (סיראַקיוז); סעקרעטאַריאַט חברים קאַרין און לעווין (ראָטשעסטער); קרעדענשאַל קאָמיטעט חברים שיינקמאַן און קאַרין (ראָטשעסטער), הערמאַן (באָפאַלאָ); רעקאָמענדאַציע־קאָמ. חברים דראָזין (באָפאַלאָ), קאַרין, סיגעל, לעווין (ראָטשעסטער), קאָהען (סיראַקיוז). פאָלגנדע רעקאָמענדאַציעס אָנגענומען: 1) אַלע וויכטיגע קאָמיטעטס גייען אריין אין ברענגטשעקזעקוטיוו, כדי בעסער צו פונקציאָנירן. 2) די ברענטשעס זאָלן זיך ענגער פאַרבינדן מיט אונזערע קענדער־שולן. דער נאַצ. אָפּיס זאָל העלפן גרינדן און סובסידירן די קינדער־שולן אין די קלענערע שטעט. 3) הויז־פרויען זאָלן קריגן קראַנקן־בענעפיט צו 5 דאָל. אַ וואָך. 4) די קאָנספּעקטן זאָלן זיין פאַרשטענדלעכער. 5) דער נאַצ. אָפּיס זאָל שאַפן אַ פאָנד פאַר מיטגלידער, וואָס ליידן פון פאַרלענגערטער קראַנקהייט, כדי זיי זאָלן ניט פאַלן צו לאַסט אויפ'ן ברענגטשאון דאָך ניט אַרויס פון די רייען פאַר ניט קענען צאָלן. 6) דיסטריקטן זאָלן קריגן סובסידיעס צו קענען טאָן אַרג־אַרבעט. 7) אַלע לעקציעס, וואָס דער נאַצ. אָיס אָראַנזשירט זאָלן דורכגעפירט ווערן דורכ'ן דיסטריקט קאָמיטעט אין דער דיסטריקט סעק. זאָל קריגן גענוג צייט עס דורכצופירן. 8) דריי מאָנאַטלעכע צאָלונגען. 9) דער נאַצ. אָפּיס זאָל זיין פּינקטלעך צו די קליינע דיסטריקטן בנוגע רעדנער און קאָרעספּאָנדענץ. 10) דער נאַצ. אָפּיס זאָל אָנשטעלן פעלדאָרגאַניזירער, כדי צו העלפן די דיסטריקטן אָרגאַניזירן מער ברענגטשעס. 11) דער נאַצ. אָפּיס זאָל דרוקן פּאָסטקאַרטן פאַר אַלע ברענגטשעס כדי דאָס זאָל קאָסטן ביליגער.

ספּעציאַליסטן וואָס זיינען פאַרבונדן מיט דעם מעדיקאַל דעפּאַרטמענט

דר. בוירנסטיין—האַרץ־קראַנקהייט
דר. ראַסקין—נאָז, אויערן און האַלז
דר. הוירשקאָוויטש—נאָז, אויערן און האַלז
דר. דראָזין—פרויען קראַנקהייטן
דר. גרעסער—אויגן ספּעציאַליסט
דרד. טשאַרדזשין—הויט־קראַנקהייט
דר. בלאונער—קינדער־קראַנקהייט
דר. ריטער—מאָגן־קראַנקהייט
דר. אַרנסטיין—לונגען ספּעציאַליסט
דר. גלויבער—נערוון־ספּעציאַליסט
דר. גאָלדבלאַט—עקס רעי
דר. סאָלאָן ס. בוירנסטיין—אַלגעמיינע קראַנקהייטן.

די מיטגלידער פון אָרדן און זייערע פאַמיליעס דאַרפן אַלע מאָל קומען אין אָפּיס פון מעדיקאַל דעפּאַרטמענט, 32 יוניאָן סקווער, צימער 603 וועגן אינפאָרמאַציע אין באַצוג ספּעציאַליסטן.

די מיטגלידער דאַרפן אויך באַריכטן יעדן פאַל אין אָפּיס ווען אַ דיסטריקט דאָקטאָר, אָנשטאָט צו שיקן אים אין אָפּיס, שיקט אים דירעקט צו אונזערן אָדער אַן אַנדער אַן אַנדער ספּעציאַליסט.

אינט. אַרב. אָרדן, ניו יאָרק.
מעדיקאַל דעפּאַרטמענט

באַקאַנטמאַכונג!

צו די מיטגלידער פון אָרדן און זייערע פאַמיליעס

מיטוואָך, דעם ערשטן אַפּריל, עפנט זיך

— דער —

דענטאַל קליניק

פון אינטערנאַציאָנאַלן ארבעטער־אָרדן אין

1 יוניאָן סקווער, 8טער פלאָר

אַלע ארבעט וועט געמאַכט ווערן און יעדער פּאַציענט וועט באַהאַנדלט ווערן פון דר. דזשאַזעפסאָן פּעזענליך

פאַר די מיטגלידער פון אָרדן ספּעציעל רעדוצירטע רייטס אויף אַלע ארבעט.

מעד. דעפּ., א. א. א., 32 יוניאָן סקווער, צימער 603

טעלעפאָן, סטייווענסאַנט 9—2484

אין אונזערע אָרגאַניזאַציעס

באָסטאָנער דיסטריקט קאָמיטעט א. א. אָ.

גלייך נאָך דעם פּלענום האָט זיך דער באָסטאָנער דיסטריקט קאָמיטעט גענומען צו דער ארבעט דורכצופירן אין לעבן די באַשלוסן, וועלכע זיינען ביי דעם פּלענום אָנגענומען געוואָרן. דאָס ערשטע וועגן אונזער קאמפּאניע פאר מיטגלידער. דער דיסטריקט קאָמיטעט האָט אויסגעאַרבעט אַ געגויעם פּלאַן, באַשטימענדיג א קוואָטא פאַר יעדן ברענטש. א בריוו איז אַרויסגעשיקט געוואָרן צו די ברענטשעס, אין וועלכן זיי ווערן אויפגעפאָדערט גלייך אנצופאנגען אן אינטענסיווע קאמפּאניע.

דערווייל איז דערקלערט געוואָרן דער געגעראל־סטרייק פון די דרעסמאַכער פון ניו יאָרק און ניואַדעלפיע. דער דיסטריקט קאָמיטעט האָט זיך גלייך געגומען צו דער ארבעט צו מאָביליזירן ניט נאָר די ברענטשעס פון אונזער אָרדן, נאָר אויך אלע אנדערע אָרגאַניזאַציעס פון דער לינקער באַוועגונג, פאר'ן צוועק צו שאפן פינאַנציעלע הילף פאַר די סטרייקנדיגע דרעסמאַכער.

אויף דער איניציאטיווע פון באָסטאָנער דיסטריקט קאָמיטעט איז געשאפן געוואָרן אַ פאַראייניגטע פראָנט קאָנפערענץ מיט פאַרטרעטער פון די ברענטשעס פון אינט. ארבעטער אָרדן, די מוטערס ליג ברענטשעס, דעם פרייהייט געזאַנגס־פאראיין, צענטראַלע שול פאַרוואַלטונג, „קעמפּ ניט־געדייגעט". די קאָנפערענץ האָט אויסגעאַרבעט אַ פּלאַן צו אַראַנזשירן אונטערנעמונגען אין אַלע טיילן פון באָסטאָנער דיסטריקט און וואו עס איז מעגלעך, צו אָרגאַניזירן מאַסמיטינגס, מיט'ן צוועק צו פּאָפּולאַריזירן דעם סטרייק און צו שאפן פינאַנציעלע מיטלען פאר די סטרייקערס. דער דיסטריקט קאָמיטעט האָט אַרויסגעשיקט אַ בריוו צו די ברענטשעס און האָט אויך געשיקט פאַרטרעטער צו באַזוכן די ברענטשעס אויפפאָדערנדיג זיי אַקטיוו צו באַטייליגן זיך אין דער ארבעט פאַר דעם סטרייק. די ברענטשעס האָבן דעם רוף אויפגענומען מיט ווירדע און גלייך זיך געגומען צו דער ארבעט. אזוי האָבן די ברענטשעס פון ווינטראָפּ, רעוויר, וואוסטער און פּראָווידענס שוין געשאַפן באַדייטנדע סומען און אָפּגעשיקט צו די סטרייקערס. די ברענטשעס פון ראקסבורי און דאָרטשעסטער צוזאמען מיט די מוטערס ליגס פון יענעם דיסטריקט אָרגאַניזירן אַן אונטערנעמונג און עס איז זיכער, אז זיי וועלן שאפן אַ באַדייטנדע סומע פאַר די סטרייקערס.

דער דיסטריקט קאָמיטעט האָט אויך געשיקט א קאָמיטעט פון וואָלף ווייגער און קעלער צו ברענטש 718 ארב. רינג, וועלכער באַשטייט פון לינק־געשטימטע ארבעטער, צו אויפפאָדערן זיי העלפן דעם סטרייק. דער ברענטש האָט דער קאָמיטעט ווארעם אויפגענומען און צוויי—שואל פרידמאַן און ס. ראבינסאָן — זיינען דערוויילט געוואָרן צו פאַרטרעטן זייער ברענטש ביי דעם פאַראייניגטן פראָנט קאָמיטעט. אונזער קאָמיטעט האָט זיי אויך אויפגעפאָדערט צו באַטייליגן זיך אין דער אנטי־ציון קאמפּאניע. אויך דאָס האָבן זיי אָנגענומען און ל. יאפע און קארפּ זיינען דערוויילט געוואָרן צו פאַרטרעטן ברענטש 718.

דער דיסטריקט קאָמיטעט באַטייליגט זיך אויך אין דער ארבעט פאר דער באשיצונג פון די פרעמד־געבוירענע. די ארבעט איז באַזונדערס וויכטיג אין איצטיגן מאָמענט, ווען די אַמעריקאַנער רעגירונג פירט אָן א פאַרפאָלגונגס־פּאָליטיק געגן די פרעמד־געבוירענע. ספּעציעל געגן די פון זיי, וועלכע באַטייליגן זיך אַקטיוו אין דעם קלאַסן־קאַמף, ווי דאָס איז קלאָר באַוויזן געוואָרן ווען מען האָט אַרעסטירט די אָנפירער פון די סטרייקנדיגע טעקסטיל־ארבעטער פון לאָרענס. דער דיסטריקט קאָמיטעט האָט געשיקט אַ טעלעגראַמע צו מרס. א. טיליגנאסט, קאָמישאָנער פון אימיגראַציע פון ניו ענגלאַנד דיסטריקט, פאָדערנדיג, אין נאָמען פון די הונדערטער מיטגלידער פון אָרדן, די באַפרייאונג פון די סטרייק־אָנפירער פון די לאָרענסער טעקסטיל־ארבעטער.

אין פאַרבינדונג מיט אָט־די אַלע ארבעטן און אין איינגן קאָנטאַקט מיט די קלאַסן־קעמפערישע ארבעטער־מאַסן, פירן מיר אָן אונזער קאמפּאניע פאר מיטגלידער.

וואָלף ווייגער.

מיטגעפיל־רעזאָלוציעס

אין נאָמען פון אונזערע ברענטשעס און שטאָט־קאָמיטעט א. א. אָ. פון האַרטפאָרד דריקן מיר אויס אונזער מיטגעפיל צו אונזערע חברים זלמן און באשע סאסלאנד אויף זייער פאַרלוסט פון זייער קינד. זאָלן די קאָמפן פון דעם ארבעטער־קלאַס אין אַמעריקע אייך טרייסט אין דעם איצטיגן מאָמענט.

פרעס־קאָמיטעט.

מיר, די מיטגלידער פון ברענטש 26 אינט. ארב. אָרדן, דריקן אויס אונזער טיפסטע סימפּאַטיע צו די חברים זלמן און באַשע סאסלאַנד אין פאַרלוסט פון זיין קינד. מיר האָפן, אַז איר וועט געפינען טרייסט אין קאָמף פאַר דער באַפרייאונג פון ארבעטער קלאַס.

ה. קאַטץ, סעקרעטאַר.

מיר, די מיטגלידער פון ס. א. רוטענבערג בר. 124 א. אָ. אָ., קליוולאַנד, באַדויערן דעם פאַרלוסט פון אונזער חבר סעמועל סיראטניק פון יאָנגסטאון. מיר דריקן אויס אונזער מיטגעפיל צו זיינע נאָענטסטע און מיר פאַרשפּרעכן פאָרטצוזעצן דעם רעוואָלוציאָנערן קאַמף צו וועלכן ער איז געווען טריי און איבערגעגעבן.

ע. ב. גאָטהעלף, פּרעס קאָמ.

מאָריס ווינטשעווסקי בר. 93 א. אָ. אָ. צוזאַמען מיט'ן איקאָר אין יאָנגסטאון באַדויערן דעם פאַרלוסט פון ח' סעם סיראטניק, וועלכער איז געשטאָרבן מאָנטאג באגינען, דעם 16טן פעברואר, 1931, נאָך אַן אָפּעראַציע. זיי דריקן אויס זייער פולסטע און הארציגסטע סימפּאַטיע צו זיין איבערגעגעבענער פרוי און קינדער. ח' סיראטניק איז געווען צווישן די ערשטע אין די רייען אין דער „אויסקראַ" גרופּע אין רוסלאנד און אין די קאָמוניסטישע גרופּן דאָ אין אמעריקע. דער ברענטש ערט זיין אנדענק מיט א ספּעציעלער ביישטייערונג פון $5 פאר דער „פרייהייט" אויף זיין נאָמען.

מ. בין, רעז. קאָמ.

מיר, די מיטגלידער פון ברענטש 49 אינט. ארב. אָרדן דריקן אויס אונזער טיפסטן באַדויערן אויפ'ן פריציטיגן טויט פון ח'טע לובאַ גאָלדין. מיר דריקן אויס אונזער טיפסטן מיטגעפיל צו איר חבר גאָלדין און פאַרפלונטן זיך פאָרטצוזעצן די ארבעט, פאר וועלכע חבר'טע גאָלדין האָט געקעמפט.

ג. לענסקי, סעק.

מיר, די מיטגלידער פון י. ל. פּרץ בר. 104 אינט. ארב. אָרדן פון דאַלאַס, טעקסאַס, דריקן אויס אונזער טיפסטן מיטגעפיל צו אונזערע חברים און מיטגלידער מעקס און ראָזע לאנדסבערג אויף דעם פריציטיגן טויט פון זייער ברודער און שוואָגער דזשאָ העכטמאַן. ערע זיין אָנדענק.

ה. סאָנשיין, פּיב. סעק.

THE SPARK

YOUTH SECTION

VOL. I APRIL, 1931 No. 7

THE YOUTH SECTION OF THE I. W. O.

This marks the first appearance of the official voice of the youth section of the International Workers Order. As such it will be devoted to giving expression to the aims, problems and accomplishments of the youth section of our order. It will serve as a medium through which our members can air their views on the various questions which continuously confront us in carrying out our aim — the organization of the working class youth, for the working class.

This task is especially necessary because of the hundreds of clubs, societies, and fraternal orders which the bosses have built up in order to control and mislead the young workers and working class students. By means of the Boy Scouts, Young Men's and Women's Christian Association, Amateur Athletic Union, Public School Athletic League and similar bodies the mind of the young worker is turned away from the fact that he belongs to the class in which his interests are bound up.

Although we are not a political organization, and although we are not affiliated with any political party, we realize that we are affected by unemployment, depression, wage cuts, and layoffs, toward which we must take a definite attitude. We therefore endorse the proposal for unemployment insurance, we support all strikes against wage-cuts and layoffs, we endorse the building and strengthening of real militant trade unions, — in fact wherever the worker comes out against the boss we stand uncompromisingly on the side of the workers.

Since we are primarily a youth organization our program is one especially adapted to the needs of the young workers and students—sports, social and cultural activity. On the following page we have outlined our program of activity.

OUR PROGRAM OF ACTIVITY

In the field of sports we have affiliated ourselves with the Labor Sports Union of America, and are thus able to participate in their basketball, soccer, and baseball tournaments and in their track and outdoor meets. We are also able to secure for them competent instructors in all athletic sports, calisthenics, swimming, skating, etc.

As for our social life—branch dances, theatre parties, indoor games, and open nights together with city-wide affairs give our membership a choice and varied social life.

We can well boast of our cultural activity. Although it is impossible here to enumerate all the aspects of the cultural program, the mere mention of branch libraries, dramatic, singing, free classes and discussion centers, interesting lectures, study circles—is just an indication of the richness of the cultural life in the Youth Sections of the International Workers Order.

In addition to all these desirable opportunities for cultural advancement we offer to our membership the benefits of insurance. Each member is covered with an insurance policy of $150. Upon the payment of a small additional sum he can further insure himself against sickness and that dreaded disease, tuberculosis.

Although we are only in existence some four months we already have nine branches in New York City and some forty branches in industrial cities spread throughout the country.

We appeal to all young workers and working-class students to join with us in building a stronghold for the working class youth of America.

Address all inquiries to Youth Committee of the International Workers Order, 32 Union Square, New York City.

UNEMPLOYMENT AND THE YOUTH

In the United States there are at present over ten million unemployed workers of which at least two million are young workers. This same situation exists throughout the capitalist world with some 30,000,000 men, women and young workers walking the streets looking for jobs.

Perhaps the situation would not appear so bad if there were actually a shortage of the very necessities of life, food, clothing, and shelter. But just the opposite is the case. The warehouses are bursting with surplus food and clothing and there are thousands of vacant apartments.

As a result of the crisis a great burden is thrown upon the shoulders of the young workers. Having no savings because of the miserly wages they receive when working, these workers face starvation as soon as they are thrown out of their jobs. The plight of the young workers is by no means confined solely to those who are unable to find employment. Those young workers who still are working, are subjected to the cruelest speed-up and rationalization, and at the same time are having their wages cut and hours of work lengthened. Many young workers, whose parents are out of work, must support their families on their meagre earnings.

Only when and where the workers have organized their own Unemployed Councils under the leadership of the Trade Union Unity League, have they been able to force from the government even the slightest relief. The unemployed councils through their demonstrations, hunger marches and fight against evictions, have mobilized thousands of workers for immediate relief and Unemployment Insurance.

GREETINGS

Young Communist League

The Young Communist League greets the opening of the Youth Section of the "Sparks," organ of the International Workers Order. We greet a friend in the struggle.

The Youth Branches of the International Workers Order must serve as a weapon of the young workers in the fight for Social Insurance and their other immediate demands.

Build the Youth Branches of the International Workers Order in all cities!

Long live the struggle of the working youth against the boss class!

National Executive Committee,
YOUNG COMMUNIST LEAGUE, U.S.A.

Labor Sports Union

The Labor Sports Union of America and its official monthly organ "Sport and Play," greet the first issue of the youth section of "Spark." The Labor Sports Union gives its full and wholehearted support to the work of the International Workers Order and its Youth Branches.

FORWARD TO THE SPARTAKIAD TO BE HELD IN BERLIN!

Young Communist League, District 2,

The Young Communist League District 2, greets the Youth Section of the "Spark" which makes its initial ap-

CROSS-WORD PUZZLE

ACROSS

1. Donated
4. Seventh note of the scale
7. Economic organizations of the working class
11. Soviet Russia (abbv.)
12. Preposition
14. Either
15. Towards
16. Male name (shortened)
17. Male pronoun
19. Toil slavishly
22. Exclamation
24. Retained
25. Result of speed-up
29. Suffix denoting plural
30. Means for movement in row-boat
32. Inquire
33. Red Sports International
34. Telephone company (abbreviation)
36. Like
37. Prison (slang)
39. Personal pronoun
40. Prime method of rationalization (plural)

DOWN

2. By
3. Six (Roman numerals)
5. Upon
6. Article
7. Unified
8. Part of "to be"
9. Same as 14 across
10. Fight for better conditions!
13. Negation
14. Bone
17. Exclamation
18. Male name (shortened)
20. Railroad (abbv.)
21. Be gone!
22. Pronoun
23. A Chicago gangster's and New York politician's first name
25. Meadow
26. Beast of burden
27. Buttress
28. Fighting enemy of the working class
31. A state of U. S. (abbreviation)
35. Loves
36. Same as 36 across
38. Evil spirit
41. Revolutionary union of the Needle Trades Workers (abbv.) W

BRANCH NEWS

JERSEY CITY

At the time of this writing, Jersey City seems to be a branch without a headquarters. They were banned from their headquarters in a doctor's office by the landlord under orders from higher-ups. The response must be the obtaining of another center larger than the other and more centrally located. Open forums seem be the only complete activity so far. (What about a good social and dance, and some sport activity? Get going, Jersey City.—Edit.)

BRONX YOUTH

Talking about branch libraries, come up to 1400 Boston Road and take a look at ours. We challenge any other branch to produce a Bulletin to match ours. Our installation will be an affair well worth attending. We not only feel the unemployment situation; we have discussed it thoroughly and understand our role in the fight for immediate relief and Unemployment Insurance. Now that the spring weather is here, out in the open we will go. Hikes and outdoor games will be the order of the day.

BATH BEACH

Bath Beach seems to be resting on its laurels. The branch basketball team has played two games in the Labor Sports Union tournament—and has a perfect average—two losses. Of course the floor was too slippery, etc. The regular Sunday class in Current Events is still in session. Just because we did not accumulate a fortune as a result of our installation and dance (we came out even) we have become a little bit discouraged. Let's get going — a baseball team should be organized, and what with some hikes and a dance with a little more preparation and publicity we are sure will prove to be more than a "moral success."

BORO PARK BRANCH

We have a small but active branch. A regular feature of our activity is a class in the Fundamentals of Economics conducted by our own Joe Dashman. Talking about "moral successes" our "Open Forum and Dance"; "Significance of the American Revolution," conducted by Joe Cohen of the Y. C. L. was just such an affair. Last minute change of headquarters was responsible. Our cultural work is outstanding. On April 5, Mac Weiss who has been suspended from City College for his fight against military training in the College, will discuss the situation at our headquarters. With the help of a member of the Brooklyn City College baseball team, we hope to be able to organize a team to play in the L. S. U. tournament. Just watch our smoke.

BROWNSVILLE YOUTH CLUB

It did not take us long to get started. At our second meeting we had eighteen members examined by the doctor. Our Executive Board has been elected and perhaps it is a little to early to predict, but we intend to lead the other branches in sport and educational activity.

BENSONHURST

We claim to have the best ping pong team in the order. We challenge any branch to prove otherwise. (Chicago please take notice.) We are young and ambitious. Archie Abrahams, our financial secretary, is also a musician, and with his help the order hopes to organize its own bank. Our open forums are beginning to attract the youth in our neighborhood. We hold socials featuring musical programs every other week. Not only will we supply the band for our city-wide affair on April 11, at Irving Plaza, but we also intend to lead all the branches in the sale of tickets.

GRAND CONCOURSE YOUTH ARE BUILDING YOUTH BRANCH

Not to be outdone by the other sections of the Bronx, we are hard at work putting our club on an I.W.O. basis. A play is being prepared which we intend to present at the installation of the Bronx Youth. Watch us grow.

BRONX YOUTH BRANCH

Not to be outdone by the other sections of the Bronx, we are hard at work putting our club on an I. W. O. basis. A play is being prepared, which we intend to present at the installation of the Bronx Youth. Watch us grow.

BRONX BRANCH 401

We have the honor of being the first branch in the New York District to obtain a charter. Our regular feature is open night every Thursday night. We are attracting many of the Bronx youth with our open forums and dancing. On March 28 we are holding a dance and entertainment. We are preparing for the spring weather with a program of outdoor activity.

WILLIAMSBURG

We have held only two meetings so far with an average attendance of fourteen. An open forum on the "Frame-up System in Sports" is to be conducted by the Labor Sports Union at our next meeting. All we ask is a little assistance from the City Youth Committee in how to organize and conduct our affairs and we cannot help but grow.

MIDDLE VILLAGE BRANCH 403

Up to the time of our installation our branch was going along at a very slow pace. Our installation was a very effective means of activizing our membership. We held a very successful affair. Comrade Dashman, in the name of the City Youth Committee, presented us with our charter. Our executive committee is planning a program of acticity which we are sure will result in a rapid growth. We expect to make Middle Village actually hum with Youth Activity, dances, open forums, ping pong tournaments, etc.

---

pearance in this issue. In extending these revolutionary greetings to the Youth Branch of the International Workers Order the Young Communist League wishes to point out that it gives its full support and solidarity to the campaign now in full swing, to build up the branches in New York, as well as all over the country.

Young Defenders

In the name of the Young Defenders, Junior Section of the International Labor Defense, we greet the Youth Section of the I. W. O. and its official organ "Spark." We are taking a real interest in your activity; we offer you our cooperation, and we ask you for the same.

Greetings From Young Liberators.

PROTEST AGAINST BANNING OF THE "YOUNG WORKER"

We, as Young Workers, protest the banning from second class mailing privileges of the "Young Worker," official organ of the Young Communist League, by the Post Office Department of the bosses' government at Washington.

This weekly publication is the only American youth paper, which always fights for the rights of the Young Workers. In fact, it was because of the militant voicing of demands of the unemployed youth for immediate relief and Unemployment Insurance to be paid for out of the war funds and the profits of the boss class, because of its fight against wage cuts and speed-up, because of its struggle against all imperialist wars and for the defense of the Workers' Fatherland, the Soviet Union, that this weekly was banned by the imperialist United States government.

Only the mass protest of thousands of Young Workers will force the removal of this ban, thus enabling this paper to organize ever larger masses of young workers in their common struggles against the growing fascist terror of the Fish Committee and the whole oppressive capitalist system.

NATIONAL YOUTH DAY—MAY 30-31

The Youth Section of the International Workers order endorses the call of the Young Communist League for the celebration of National Youth Day on May 30-31, Decoration Day.

The bosses and the whole capitalist class will celebrate Decoration Day as a day of war preparation and to commemorate the death of those who fought and died to protect the bosses' profits. Those who were fortunate enough to escape alive are now walking the streets looking for work while they and their families are starving to death.

The working class youth of this country will also celebrate on May 30-31. These days will be celebrated by us as an indication of the solidarity of the young workers and students, against the war danger, for unemployment insurance, and for a united front of all youth organizations in a fight to improve their conditions.

City Conferences will soon be called to arrange the meets as follows:

Eastern District meet at Passaic to include New England, New York, New Jersey, and Philadelphia.

A Pa.-Ohio meet at Youngstown, Ohio, to include Detroit, Pittsburgh, and Cleveland.

A Mid-West meet at Milwaukee, Wis., to include all the cities in Illinois and Lower Wisconsin.

A Mid-North-West meet at Duluth, Minnesota, to include all the cities of Minnesota and Wisconsin.

The Youth Section of the International Workers Order, together with the Young Communist League, the Labor Sports Union, Young Liberators, and all other youth organizations will take part in these conferences to work out plans for the various meets. Arrangements for trucks, bus lines, railroad excursions or other means of transportation will be made.

The program:

(a) Every group leaving should arrange to arrive in the city of the meet no later than noon of May 30th.

(b) The trucks and cars should take the youth to their places of encampment.

(c) There should be arranged a parade through town. All organizations must participate with their own banners, with caricatures, signs, etc.

(d) In the evening there should be an affair in a large hall or outdoor stadium. A play, orchestra, chorus, speeches, etc. must be prepared.

(e) After the affair there should be large bonfires and singing.

(f) The second day should be given over to a special outdoor sport program. The finals for the Spartakiad will be held at these meets.

All our youth branches must answer the conference call. Arrange affairs to collect money to finance the encampment. Get all other youth organizations to answer the call and participate.

FORWARD TO A UNITED FRONT WITH ALL YOUTH ORGANIZATIONS IN THE CELEBRATION OF NATIONAL YOUTH DAY.

SPECIAL ANNOUNCEMENT

An attractive youth pamphlet has just been published, by the National Youth Committee. It gives the aims and program of our youth branches. This will serve as a good organizer. Also we have issued a program of action, how to start a branch and conduct a branch on a youth basis. Out of town branches get in touch with National Youth Committee, 32 Union Square for the above.

DOWNTOWN BRANCH 405

The Downtown Youth Branch is preparing an extensive program of activities for the near future. We are arranging to have a booth at the Bazaar of the Needle Trades. Our first open night will take place March 28th. We are having a fine program of entertainment and dancing. A hike will take place on Sunday, April 5. Our installation on March 28, proved to be a very successful affair. About one hundred and fifty young workers and students were present.

First Annual Dance
Given by
YOUTH BRANCHES
International Workers Order
IRVING PLAZA, 17 Irving Place
SATURDAY, APRIL 11, 1931, 8 P. M.
Admission 50c At Door 75c